

ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ เป็นอดีตศิษยาภิบาลของคริสตจักรเบระคา เมืองฮูสตัน, รัฐเท็กซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา ท่านได้ศึกษาประวัติศาสตร์ ภาษากรีก และภาษาฮีบรูที่มหาวิทยาลัยอริโซนา หลังจากนั้นได้เข้ารับการศึกษาศาสนาที่สถาบัน Dallas Theological Seminary เนื่องจากสงครามโลกครั้งที่สอง ท่านต้องหยุดการศึกษาไว้เพื่อเข้าไปรับใช้ชาติในกองทัพอากาศ โดยท้ายสุดท่านได้รับยศนาวาอากาศโท

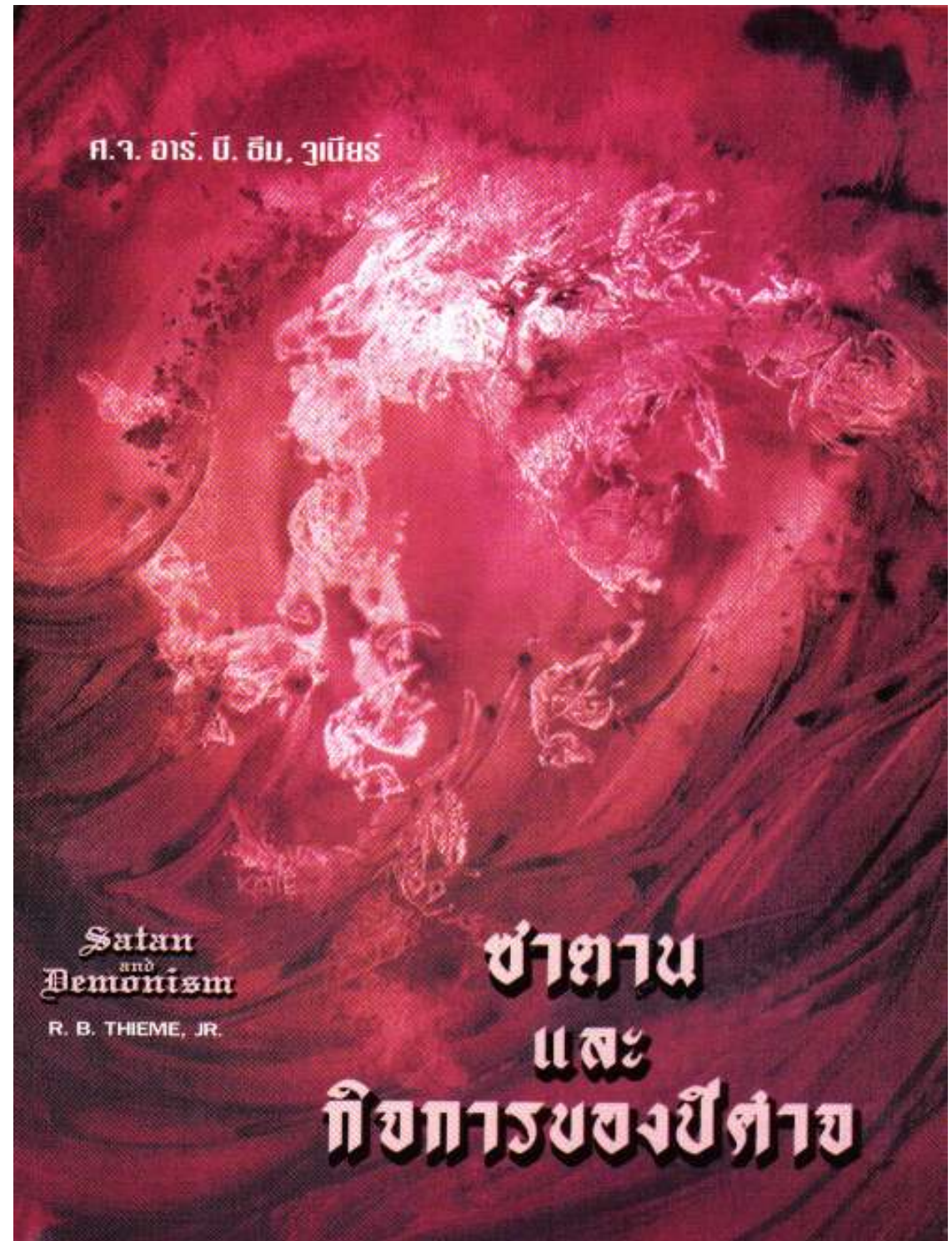
หลังจากท่านสำเร็จการศึกษาแล้ว ในปี ค.ศ. 1950 ท่านเริ่มรับใช้พระเจ้าที่คริสตจักรเบระคา การศึกษาภาษาดั้งเดิมของพระคัมภีร์ (กรีกและฮีบรู) ศาสนศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์ ต้นฉบับเป็นหลักในการรับใช้พระเจ้าของท่าน ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ได้สอนโดยใช้ภาษาดั้งเดิมในบริบทตามยุคสมัยของพระคัมภีร์ ซึ่งจะให้ผู้เรียนรู้จักพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์มากยิ่งขึ้น

ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ได้พัฒนาระบบใหม่ๆ ในการใช้คำศัพท์ ภาพประกอบ และประเภทหลักคำสอน ซึ่งเสริมประสิทธิภาพในการเข้าใจ และการประยุกต์ใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์ในการดำเนินชีวิตคริสเตียนแก่ผู้เรียน เป้าหมายของพันธกิจ คือ ให้คริสเตียนรู้จักวิถีชีวิตที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้ผู้เชื่อ เพื่อเขาจะมีชีวิตฝ่ายวิญญาณที่บริบูรณ์

ซาตานและกิจการของปีศาจ ก่อนที่ประวัติศาสตร์ของมนุษย์จะเริ่มขึ้น ซาตานและทูตสวรรค์ฝ่ายของมันได้ก่อสงครามขึ้นในอาณาจักรฝ่ายวิญญาณ ซึ่งยังคงดำเนินอยู่จนถึงปัจจุบัน เรื่องราวอันเหลือเชื่อของสงครามฝ่ายวิญญาณนี้ได้สัมผัสเกือบไปตลอดพระคัมภีร์ตั้งแต่พระธรรมปฐมกาลจนถึงวิวรณ์ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาเพื่อแก้ไขและยุติการต่อสู้ของซาตาน แต่ซาตานและสมุนของมันจะไม่ยอมแพ้ง่ายๆ กลยุทธ์หนึ่งที่ซาตานใช้ในการทำสงครามคือกิจการอันหลากหลายของปีศาจ ซึ่งได้แสวงหาปมมนุษย์ชาติตั้งแต่สมัยของอาดัม

กิจการของปีศาจทำให้ผู้ที่ไม่เชื่อตามอดต่อพระกิตติคุณ ทำให้คริสเตียนเขวจากการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณและทำให้ประเทศชาติถูกการพิพากษาลงโทษโดยพระเจ้า ใครที่โง่เขลาหรือสับสนเกี่ยวกับกลอุบายอันฉลาดแกมโกงของซาตานต้องตกเป็นเหยื่อ คำถามที่สำคัญคือซาตานจะดึงคนให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจการของปีศาจได้อย่างไร? ปีศาจมีอิทธิพลอย่างไรต่อโลกนี้ คนแบบไหนจะถูกผีสิง? พระคัมภีร์สอนอย่างไรเกี่ยวกับการขับไล่ผี? ผู้เชื่อในพระคริสต์จะปกป้องตัวเองจากกิจการของปีศาจได้อย่างไร? มีแต่พระคัมภีร์ที่สามารถตอบคำถามเหล่านี้และกำจัดความสับสนได้

มนุษย์ที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจเป็นเครื่องมือของซาตาน พระคัมภีร์ได้เตือนผู้เชื่ออย่างชัดเจนและต่อเนื่องถึงการเกี่ยวพันกับกิจการของปีศาจทุกประเภท

ซาตาน และ กิจการของปีศาจ

(Satan and Demonism)

ศจ. อาร์. บี. ทิม, จูเนียร์

R.B. THIEME, JR., BIBLE MINISTRIES
HOUSTON, TEXAS

นโยบายด้านการเงิน

ผู้ใดที่ต้องการรับหนังสือหรือเทปจากพันธกิจ อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ ไบเบิล มินิสทรีส์ จะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น พระเจ้าทรงประทานหลักคำสอนพระคัมภีร์ เราปรารถนาที่จะสะท้อนพระคุณของพระองค์ เพราะฉะนั้นทางพันธกิจนี้จึงไม่ขอค่าตอบแทน เมื่อผู้เชื่อได้สำนึกถึงคุณค่าในการเผยแพร่หลักคำสอนพระคัมภีร์แล้ว เขาจึงมีภาระใจในการสนับสนุนองค์กรที่รับใช้ในพันธกิจประเภทนี้

หนังสือเล่มนี้เรียบเรียงมาจากคำบรรยายและบันทึกของ ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์

ผู้ที่ประสงค์จะรับรายการซื้อหนังสือและเทปต่างๆ ในภาษาอังกฤษ กรุณาติดต่อที่ :

R. B Thieme, Jr., Bible Ministries

P.O Box 460829, Houston, Texas 77056-8829

หรือดูเว็บไซต์ที่ www.rbthieme.org

(ภาษาไทย www.maxklein.org)

Satan and Demonism © (สงวนลิขสิทธิ์) ค.ศ.1996 โดย อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์

ฉบับแรก ค.ศ. 1971 ฉบับที่สาม ค.ศ. 1996

การคัดลอกส่วนใดๆ ในหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยโดยได้รับอนุญาตจาก อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ ไบเบิล มินิสทรีส์

ฉบับนี้แปลและพิมพ์ที่เชียงใหม่ ค.ศ. 2006

สารบัญ

คำนำ.....

บทที่ 1

ต้นเหตุของกิจการของปีศาจ.....1

ซาตาน เจ้าแห่งความมืด.....1

ยุทธวิธีของซาตาน.....7

ผู้ล่อเลียนแบบชั้นเอก.....7

พระของยุคนี้.....10

กองทัพของซาตาน.....15

บทที่ 2

อิทธิพลของปีศาจ.....18

อิทธิพลจากปีศาจ กับ การถูกสิงด้วยปีศาจ.....23

กษัตริย์ซาอูลและอิทธิพลจากปีศาจ.....25

บทที่ 3

หนทางสู่กิจการของปีศาจ.....27

การไหว้รูปเคารพ28

การทำนาย.....35

เวทมนต์แห่งบาบิโลน.....36

การทำนายจากเทพพยากรณ์.....	37
การติดต่อสื่อสารกับคนตาย	41
ปีศาจ เอ็น-กาส-ตรีมิ โธส.....	45
หญิงคนทรงแห่งแอนโดร์.....	46
วิกฤตกาลและความตกใจกลัว.....	50
ซาอูลเรียกหาความช่วยเหลือ.....	51
การเข้าทรงแบบที่คนทรงคาดไม่ถึง.....	55
เวทมนตร์และไสยศาสตร์	57
การประยุกต์ธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสอย่างไม่สมควร	58
คดีแม่แมดแห่งเมืองซาเลม	59
การติดยาเสพติด.....	60
ลัทธินับถือรูปองค์ชาติ	61
การเข้าฌาม.....	66
โหราศาสตร์.....	68
เครื่องมือของพญามาร.....	69

บทที่ 4

การถูกสิงด้วยปีศาจ.....	71
ของคนที่ถูกปีศาจสิงร่าง.....	72
โรคทางจิต.....	72
ความป่วยไข้ที่เกิดจากปีศาจ.....	78
การจับปีศาจ	80
โดยพระเยซูคริสต์.....	81
โดยสาวกของพระคริสต์.....	86

โดยอัครสาวกของพระคริสต์.....	88
ความเข้าใจผิดเรื่องขับไล่ผี.....	95

บทที่ 5

วิธีป้องกันตัวจากปีศาจ.....	101
ชุดยุทธภัณฑ์ฝ่ายวิญญาณ.....	105
วิธีแก้กิจการของปีศาจ	109

บทสรุป

อภิธานศัพท์.....	112
------------------	-----

อักษรนุกรมชื่อพระคัมภีร์.....	115
-------------------------------	-----

คำนำ

ก่อนที่ประวัติศาสตร์ของมนุษย์จะเปิดฉากเริ่มต้นขึ้น ชาตานและสมุนของมันได้ก่อการขัดแย้งในจักรภพฝ่ายวิญญาณซึ่งยังคงดำรงอยู่ในทุกวันนี้ ใจความของเรื่องนี้ได้ดำเนินการข้ามพระคัมภีร์ ตั้งแต่พระธรรมปฐมกาลจนถึงพระธรรมวิวรณ์ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาเพื่อแก้ไขการต่อสู้อันดั้งเดิมนี้ แต่ชาตานและพวกของมันจะไม่ยอมแพ้ง่ายๆ กลยุทธ์หนึ่งที่ชาตานใช้ในการต่อสู้ คือ กิจการอันหลากหลายของปีศาจ ซึ่งได้แข่งสาปมนุษย์ชาติตั้งแต่สมัยของอาดัม

เหล่าทูตสวรรค์นี้ซึ่งเรามองไม่เห็น มีอิทธิพลต่อมนุษยชาติอย่างลึกซึ้งและสังเกตได้ยาก กองทหารของชาตาน คือ พวกปีศาจ เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างและมีพลังอำนาจมหาศาล พวกมันกบฏต่อพระเจ้า และ คิดกิจการและอุบายมากมายขึ้นมาเพื่อดึงดูดความสนใจของมนุษย์และปิดบังไม่ให้มนุษย์รู้ความจริง กิจการของปีศาจนั้นมักดูภายนอกว่าไม่มีพิษสง เพราะถูกพรางตาไม่ให้เห็นความชั่วร้ายที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน เพราะเหตุนี้คนเป็นอันมากได้นำตัวเข้าเกี่ยวพันและร่วมกระทำการของปีศาจโดยไม่รู้ตัว

มนุษย์ที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจเป็นเครื่องมือของชาตาน และได้นำการลงโทษจากพระเจ้ามายังตน พระคัมภีร์ได้เตือนผู้เชื่ออย่างชัดเจนและต่อเนื่องถึงการยุ่งเกี่ยวกับกิจการของปีศาจทุกประเภท

ประเทศที่ยอมจำนนต่อกิจการของปีศาจไม่อาจรอดพ้นไปได้ แนวโน้มประวัติศาสตร์ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างความเจริญ ความ

เสื่อมของประเทศ และการพัวพันกับเรื่องของปีศาจ ในที่สุดพระเจ้าจำเป็นต้องกำจัดกิจการของปีศาจที่กำลังทำลายประเทศ ทุกชนชาติที่ยอมให้ปีศาจมีอิทธิพลต่อประเทศนั้น กำลังช่วยพระพิโรธและการลงโทษจากพระเจ้า ชาวนานาอันยอมจำนนต่อความชั่วร้ายของปีศาจ จนสุดท้ายพระเจ้าทรงบัญชาให้อิสราเอลหลบเลี่ยงพวกเขาออกจากแผ่นดิน (เฉลยธรรมบัญญัติ 20:17) พระคัมภีร์จึงบันทึกเรื่องราวของสังคัมซึ่งเคยถูกทำลายเพราะเกี่ยวข้องกับเรื่องปีศาจเพื่อเป็นการเตือนผู้ที่ใครจะเข้าเกี่ยวข้องกับอำนาจแห่งความมืด

หนังสือ *Demonism* ซึ่งพิมพ์ในปี ค.ศ. 1971 ได้เตือนถึงอันตรายของการเล่นกับวิญญาณชั่วและตอบคำถามสำคัญๆของการถูกผีสิง และอิทธิพลของปีศาจได้ขยายออกไปมากแค่ไหน มีใครบ้างที่จะถูกผีสิงได้ และใครบ้างที่จะโดนอิทธิพลจากมารชาตาน การขับผียังมีจริงหรือ พระคำของพระเจ้านั้นมีคำตอบให้เรา

ในประเทศสหรัฐอเมริกา ก่อนช่วงปีค.ศ. 1970 ไม่ค่อยมีการพูดถึงกิจการของปีศาจ (demonism) หรือ การนมัสการชาตาน (Satanism) ยกเว้นภายในโบสถ์หรือชั้นเรียนพระคัมภีร์ แต่ในปีค.ศ. 1969 Charles Manson และ “ครอบครัว” คือสมาชิกในลัทธิที่หมกมุ่นกับกิจการของปีศาจกลายเป็นข่าวเพราะพิธิมัตกรรมของ Tate-Bianca ต่อมาในปีค.ศ. 1973 ภาพยนตร์เรื่อง *The Exorcist (หมอผีเอ็กซอร์ซิสท์)* ทำให้ผู้ชมติดตาติดใจกับการกระทำอันแปลกประหลาดของเด็กหญิงที่ถูกสิงด้วยปีศาจ หลังจากนั้นก็มีหนังสือและหนังสือเขย่าขวัญออกสู่ตลาดมาอย่างมากมาย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้คนที่หลงใหลกับเรื่องภูตผีและวิญญาณชั่วต่างๆ

ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับเวทมนตร์ของแม่มด เรื่องภูตผีต่างๆ และข่าวที่ก่อให้เกิดความตื่นเต้นเกี่ยวกับเรื่องผีทำให้ผู้คนต้องมองเรื่องปีศาจอย่างผิดเพี้ยนไป เพราะแวดวงบังนึ่งมักจะเน้นความสยดสยองและพิธีกรรมทางไสยศาสตร์ แต่อย่างไรก็ตาม ชาตานเป็นมากกว่าปีศาจที่พยายามหลอกให้คนทำเรื่องสยองขวัญอย่างที่เราเห็นในภาพยนตร์ แท้จริงชาตานปิดบังการโจมตีที่ทำลายบุคคลและสังคัมมากที่สุดด้วยกิจการที่ดูเหมือนว่าเป็นผลดีและเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ การหลอกกลางที่ปราดเปรื่องที่สุดของมันซ่อนอยู่ในทุก

ศาสนา ซึ่งเป็นกิจการที่ดึงดูดคนโง่เขลาโดยที่เขาไม่เคยสงสัยว่าตนกำลังถูกชักนำด้วยปีศาจ

การเคลื่อนไหวยุคใหม่ (New Age Movement) เป็นผลงานอีกรูปแบบหนึ่งที่มาจากกิจการของปีศาจ ความจริงแล้ว การเคลื่อนไหวยุคใหม่เป็นเพียงแนวคิดเก่าแก่ที่มีมานานแล้ว เป็นกิจการซึ่งพระคัมภีร์ห้ามไว้ เช่น การใช้เวทมนตร์และพิธีของลัทธิปาถอนโหราศาสตร์และการดูดวง การเชื่อในความดีของมนุษย์ และศาสนาในประเทศตะวันออก ความเชื่ออันเก่าแก่เหล่านี้กลายเป็นสิ่ง “ใหม่” เพราะถูกผสมผสานเพื่อให้ดูน่าสนใจต่อคนในปัจจุบัน ซึ่งได้นำเสนอว่าผู้ที่ติดตามจะพบตัวตนที่แท้จริงของตนและสามารถพึ่งพาตนเอง สามารถสะกดจิต ถอดวิญญาณ เข้าฌาน และอื่นๆ เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจชาวตะวันตกเมื่อถูกเสนอด้วยถ้อยคำเชิงวิทยาศาสตร์และทางจิตวิทยา วิธีการเช่นนี้ได้แทรกซึมในการสัมมนานักธุรกิจและการอบรมลูกจ้าง¹ ซึ่งเป็นที่นิยมมากในยุคนี้

แนวคิดของลัทธิ New Age มักจะมาจากประสบการณ์ที่เหลือความเข้าใจของมนุษย์ (mystical experiences) ซึ่งให้ความหวังว่าตนกำลังจะพบกับความจริงที่ “ใหญ่ยิ่งกว่า” หรือกำลังจะมีประสบการณ์โดยตรงกับ “บางสิ่งบางอย่างที่ดำรงอยู่สูงกว่า” (a higher being)² แท้ที่จริงแล้ว การติดต่อกับสิ่งที่ดำรงอยู่สูงกว่าผ่านการเข้าฌานหรือประสบการณ์คล้ายๆการเข้าฌาน คือ การติดต่อกับปีศาจ การแสวงหาประสบการณ์เช่นนี้ได้รับการสนับสนุนจากศาสนาทางทวีปเอเชียที่ไหลเข้ามาในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะศาสนาฮินดู พุทธ และลัทธิเต๋า

1. Jeremy Main, “Trying to Bend Manager's Minds” นิตยสาร *Fortune*, 23 พฤศจิกายน 1987 หน้า 95-96

2. Louis Dupre, *The Deeper Life: An Introduction to Christian Mysticism* (New York: Crossroads, 1981) หน้า 20

คริสตจักรของพระเยซูคริสต์ก็ไม่ได้ปลอดจากกิจการและอิทธิพลของปีศาจ ซึ่งได้ก่อความขัดแย้งภายในคริสตจักรขึ้น ผู้เชื่อบางคนมักโทษชาตานและปีศาจในตนเองดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง บางคนก็เชื่อว่าเขาจะต้องต่อสู้และชนะปีศาจเขาจึงจะเติบโตฝ่ายวิญญาณได้ จึงหลงใหลกับวิชาขับไล่ผี โดยมีศิษยาภิบาลบางคนถือเป็น โอกาสที่จะดึงคนเข้าคริสตจักรของตนเพื่อเพิ่มชื่อเสียงและรายได้ให้แก่คริสตจักร ผู้สอนพระคัมภีร์ที่สับสนเรื่องปีศาจจะเร่งเร้าให้ผู้เชื่อ “ผูกมัด” หรือ “ว่ากล่าว” (rebuke) พญามาร เพื่อจะได้รับชัยชนะในชีวิตคริสเตียน การสอนที่แปลกและน่าตื่นเต้นแบบนี้ทำให้ผู้เชื่อตาบอดต่อความจริง และกลายเป็นเหยื่อต่อแผนการอันหลอกลวงของชาตาน

ความเข้าใจผิด การบิดเบือน และการสอนผิดเพี้ยนเรื่องชาตานและกิจการของปีศาจได้เข้ามาในคริสตจักรอย่างมากมาย การหมกมุ่นกับเรื่องของปีศาจและการต่อสู้กับวิญญาณชั่วเป็นเหตุทำให้ผู้เชื่อหลายคนถูกหันเหจากเป้าหมายที่จะเติบโตฝ่ายวิญญาณผ่านการเรียนและการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ มีแต่พระคำของพระเจ้าที่ไม่ล้มเหลวในการเตรียมและปกป้องผู้เชื่อ เพื่อเขาจะสามารถ “ตั้งมั่น [stand fast] ต่อยุทธอุบายของพญามารได้” (เอเฟซัส 6:11)

ก่อนที่คุณจะเริ่มค้นศึกษาบทเรียนพระคัมภีร์ ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า จงกล่าวถึง (สารภาพ) บาปของคุณ โดยส่วนตัวกับพระเจ้า

ถ้าเรากล่าวถึง [สารภาพ] บาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม
ก็จะทรงโปรดยกบาปของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น
(1 ยอห์น 1:9)³

จากนี้คุณจะมีสัมพันธภาพกับพระองค์ และจะได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
คุณจึงพร้อมที่จะศึกษาพระคำของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเป็นวิญญาณ และผู้ที่นมัสการพระองค์ต้องนมัสการพระองค์ด้วย
(การทรงนำจาก) พระวิญญาณและความจริง [จากพระคัมภีร์] (ยอห์น 4: 24)

ถ้าหากคุณไม่เคยเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้าและไม่เคยเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระ
ผู้ช่วยให้รอดของคุณ ประเด็นสำคัญไม่ใช่การสารภาพบาป เพราะคุณจำเป็นต้องเชื่อในพระ
เยซูคริสต์เจ้าก่อนที่จะได้รับการยกโทษจากบาปที่เคยทำมา

ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟัง [พระบัญญัติที่จะเชื่อใน]
พระบุตรก็จะไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา (ยอห์น 3:36)

3. ข้อพระคัมภีร์ที่นำมาใช้ในหนังสือเล่มนี้อาจไม่ตรงกับฉบับแปลภาษาไทย เพื่อให้ความหมายตรงกับข้อพระคัมภีร์ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ *Satan and Demonism* ต้นฉบับภาษาอังกฤษ (ซึ่งผู้เขียนใช้ข้อพระคัมภีร์จาก New American Standard Bible [NASB] เป็นหลัก)

พระคำของพระเจ้านั้นมีชีวิตและทรงพลังภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ
แทงทะลุส่วนลึกจนสามารถแยกจิตใจและวิญญาณออกจากกัน แม้ข้อกระดูกและ
ไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายของใจ (ฮีบรู 4:12)

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคล้อยใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การ
ตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีขึ้น และการอบรมในทางธรรม เพื่อให้คน
ของพระเจ้าจะพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:16-17)

จงอุตส่าห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจน์แล้ว เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวจนะ
แห่งความจริงอย่างถูกต้อง (2 ทิโมธี 2:15)

บทที่ 1

ต้นเหตุของกิจการของปีศาจ

ซาตาน เจ้าแห่งความมืด

ก่อนที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ พระองค์ได้ทรงสร้างทูตสวรรค์ขนาดใหญ่ ซึ่ง
มนุษย์เราไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา (โคโลสี 1:16) ทูตสวรรค์ที่ได้รับตำแหน่งสูงสุด
ท่ามกลางทูตสวรรค์ทั้งหลายคือ “ลูซิเฟอร์ โอรสแห่งรุ่งอรุณ” (อิสยาห์ 14:12) เป็นทูต
สวรรค์ที่สง่างามที่สุดที่พระเจ้าทรงสร้าง มีเสียงเพราะเหมือนความไพเราะของบทเพลง
และสติปัญญาที่เหนือความเข้าใจของมนุษย์ เครื่องนุ่งห่มของลูซิเฟอร์ทำจากแสงใสและ
เปล่งประกายด้วยอัญมณีที่หาค่ามิได้ พระเจ้าทรงตั้งทูตสวรรค์ผู้ที่ไม่เหมือนใครองค์นี้ใน
ตำแหน่งผู้พิทักษ์อันมีเกียรติ (honor guard) ให้เฝ้าพระราชบัลลังก์ของพระเจ้า

บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทคร่ำครวญเพื่อกษัตริย์เมืองไทระ [ซาตาน]
และจง กล่าวแก่ท่านว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า
‘เจ้าได้รับตราแห่งความสมบูรณ์แบบ
เต็มด้วยสติปัญญา และมีความงามอย่างพร้อมสรรพ
เจ้าเคยอยู่ในเอเดน พระอุทยานของพระเจ้า
เพชรพลอยทุกอย่างเป็นเสื้อของเจ้า

คือ ทับทิม บุษราคัม เพชร

พลอยเขียว พลอยสีน้ำข้าว และหยก

ไพฑูรย์ มรกต พลอยสีแดงเข้ม

และทองคำ ความเชื่อวชาญแห่งรามะนาและปีของเจ้าได้จัดเตรียมไว้ในวันที่
สร้างเจ้าขึ้นมา

เจ้าเป็นครูบผู้พิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้

เรา [พระบิดา] ได้ตั้งเจ้าไว้ ณ ที่นั่น

เจ้าเคยอยู่บนภูเขาศรีสุทธีแห่งพระเจ้า

และเจ้าเคยเดินอยู่ท่ามกลางศิลาเพลิง

เจ้าก็ปราศจากตำหนิในวิธีการทั้งหลายของเจ้า

ตั้งแต่วันที่เจ้าได้ถูกสร้างขึ้นมา

จนพบความชั่วช้าในตัวเจ้า”

(เอเสเคียล 28:12-15)

ลูซิเฟอร์ควรตอบสนองต่อเกียรติยศและสิทธิพิเศษอันสูงส่งนี้ด้วยความจงรักภักดี
อย่างเหลือล้นต่อพระเจ้าผู้สร้างของตน อย่างไรก็ตาม ลูซิเฟอร์ได้หลงตัวเอง และหมกมุ่นกับ
ความสำคัญของตัวเองจนมีความคิดว่า *ความปราดเปรื่องและความงดงามขนาดนี้ไม่ควร
อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของใคร* ความเย่อหยิ่งนั้นได้จุดประกายไฟแห่งความต้องการ
อำนาจ นานเข้าลูซิเฟอร์ก็ไม่พอใจกับตำแหน่งที่พระเจ้าทรงมอบให้ แล้วปรารถนาอำนาจ
และพระสิริของพระเจ้าแทน และปรารถนาที่จะแย่งชิงสิทธิอำนาจของพระเจ้าและนั่งบน
บัลลังก์ของพระองค์ เป้าหมายของลูซิเฟอร์คือ ครอบจักรวาล!

“เจ้ารำพึงในใจของเจ้าว่า

‘ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์

ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้า ณ เหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า

และข้าจะนั่งบนขุนเขาชุมนุมสถาน ณ ด้านทิศเหนือ

ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ

ข้าจะกระทำตัวของข้าเหมือนองค์ผู้สูงสุด” (อิสยาห์ 14:13)

ลูซิเฟอร์ได้กบฏต่อพระเจ้าและได้ชักชวนหนึ่งในสามของเหล่าทูตสวรรค์ให้ร่วมกับการกบฏของมัน (วิวรณ์ 21:4) การกบฏในสวรรค์นี้ได้แยกทูตสวรรค์เป็นสองกองทัพซึ่งกลายเป็นศัตรูกัน คือทูตสวรรค์ที่พระเจ้าทรงเลือก (elect angels) ซึ่งมีความจงรักภักดีต่อพระเจ้าและรับใช้พระองค์ และ ทูตสวรรค์ที่เสื่อมจากพระสิริของพระองค์ (fallen angels) คือปีศาจ ซึ่งรับใช้ซาตาน การกบฏนี้จึงแยกเหล่าทูตสวรรค์ให้เป็นสองฝ่าย คือทูตสวรรค์แห่งแสงสว่าง และ ทูตสวรรค์แห่งความมืด การปฏิวัติและการแตกแยกระหว่างทูตสวรรค์สองฝ่ายนี้เป็นการเริ่มสงครามระหว่างพระเจ้ากับซาตาน ตั้งแต่ก่อนประวัติศาสตร์ของมนุษย์ เป็นสงครามที่ยังดำรงอยู่ในปัจจุบัน และจะไม่จบลงจนกว่าจะถึงการอวสานของประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ

ในอดีตกาลพระเจ้าทรงเปิดศาลเพื่อพิพากษาทูตสวรรค์ที่ได้กบฏต่อพระองค์ พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาและอัยการ ซาตานเป็นทนายฝ่ายจำเลย หลังจากพระเจ้าทรงประเมินหลักฐานที่ฟ้องซาตานและทูตสวรรค์ที่เลือกอยู่ฝ่ายซาตาน พระเจ้าทรงแถลงคำพิพากษาว่าฝ่ายซาตานผิด แล้วประกาศพิพากษาลงโทษว่าพวกมันจะต้องอยู่ในบึงไฟนรกตลอดไป เป็นนิรันดร์(มัทธิว 25:41; วิวรณ์ 20:10)

ซาตานถูกห้ามไม่ให้อยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้า (เอเสเคียล 28:16) ยกเว้นจะได้รับอนุญาตให้เข้าเฝ้า (เช่น โยบ 1:6; 2:1) ตั้งแต่คำพิพากษาลงโทษนั้น ซาตานพยายามที่จะชนะพระเจ้าโดยใช้เล่ห์เหลี่ยม เพื่อที่จะฟื้นคืน

เนื่องจากซาตานและทูตสวรรค์ของมันได้ถูกพิพากษาลงโทษแล้ว ทำไมพวกมันยังไม่ได้รับการลงโทษ (โยบ 1:7) พระเจ้าทรงเลื่อนเวลาการลงโทษไปเพราะซาตานได้ขอ

อุทธรณ์ มันตั้งข้อกล่าวหาว่า ถ้าพระเจ้าทรงมีความรักความเมตตาจริง พระองค์จะพิพากษาสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างให้ลงในบึงไฟนรกชั่ววินาทีได้อย่างไร?⁴

พระเจ้าจึงได้ทรงสร้างมนุษยชาติขึ้นมาเพื่อเป็นการแก้คดีอุทธรณ์ของซาตาน เป็นการที่พระองค์จะทรงพิสูจน์ความยุติธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า มนุษย์ก็เช่นเดียวกับเหล่าทูตสวรรค์ คือถูกสร้างโดยมีความคิดเสรีในการตัดสินใจ (volition) ให้มีอิสรภาพในการที่จะเลือกว่าจะเชื่อฟังพระเจ้า หรือกบฏต่อพระองค์ ตอนนี้ ซาตานต้องเอาชนะความคิดเสรีของมนุษย์ เพราะโดยการตัดสินใจของมนุษย์ พระเจ้าจะทรงพิสูจน์ให้ซาตานเห็นว่าคำพิพากษาลงโทษของพระองค์นั้นถูกต้องแล้ว เป็นการลบล้างคำกล่าวหาและคำสบประมาทพระลักษณะของพระเจ้าจากซาตาน

พระคัมภีร์ได้ยืนยันถึงคดีอุทธรณ์ของลูซิเฟอร์โดยบันทึกชื่อเรียกใหม่ของลูซิเฟอร์ว่า ซาตาน ซึ่งมาจากคำฮีบรูว่า *שָׂטָן* [ซาตาน] ซึ่งมีความหมายว่า “ปรปักษ์” หรือ “ผู้กล่าวหา” (เศคาริยาห์ 3:1-2 ภาษาอังกฤษมักจะแปลคำนี้ว่า accuser) ซาตานได้คัดค้านพระเจ้าตั้งแต่วินาทีแรกของมัน และยังทำตัวเป็น “ผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้องของเรา” (วิวรณ์ 12:10) ซาตานได้ตัดสินใจเป็นศัตรูกับพระเจ้าอย่างไม่มีวันกลับคืนดีกับพระองค์

และซาตานไม่ยอมเป็นเพียงผู้คู่ประวัติศาสตร์ของมนุษย์ แต่ได้ระดมสมุนของมันให้โจมตีและบุกล้างคมของมนุษย์เพื่อที่จะชักจูงและชนะใจคนให้อยู่ฝ่ายมัน ครั้งแรกที่ซาตานได้บุกล้างคมของมนุษย์ คือ ตอนที่ซาตานได้ล่อลวงเอวาให้กบฏต่อพระเจ้านับเป็นบาปแรกของมนุษย์ หลังจากนั้นอาดัมก็ได้เลือกที่จะร่วมกับเอวาแล้วเชื่อฟังซาตานแทนพระเจ้า การที่อาดัมไม่เชื่อฟังพระเจ้าได้นำการพิพากษาลงโทษมายังมนุษยชาติทั้งปวง

4. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *การทนทุกข์ของคริสเตียน* โดย ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ (Houston: R.B. Thieme, Jr., Bible Ministries, แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยปี 2005), หน้า 140-151) หนังสือที่อ้างถึงในเล่มนี้ที่เป็นผลงานของ ศจ. อาร์. บี. ธิม จูเนียร์ หากชื่อเรื่องปรากฏเป็นภาษาไทยแสดงว่าเป็นหนังสือที่ได้แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยเรียบร้อยแล้ว

เหตุฉะนั้นเช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนๆเดียว [อาดัม] และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป (โรม 5:12)

ถึงแม้ว่ามนุษยชาติถูกพิพากษาลงโทษ แต่พระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งเราไป พระคุณอันเลิศประเสริฐของพระเจ้านั้นไว้สำหรับทุกคน พระคุณของพระเจ้านั้นได้ปรากฏแก่มนุษย์ในหลายด้าน แต่พระคุณที่สำคัญที่สุด คือ พระคุณที่พระเจ้าประทานแก่เราผ่านแผนการความรอดของพระองค์ พระเจ้าพระบิดาทรงทราบตั้งแต่อดีตกาลว่าอาดัมจะกระทำบาปและนำมนุษย์ทั้งปวงถึงการพิพากษาลงโทษ พระองค์จึงได้ทรงจัดเตรียมแผนการไถ่บาป⁵ โดยพระองค์ทรงส่งพระเยซูคริสต์ คือ บุคคลที่สองแห่งตรีเอกานุภาพ ให้เสด็จมายังโลกแล้วรับฐานะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ และทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนในฐานะเป็นผู้ที่รับโทษแทนมนุษย์ ผู้ใดก็ตามสามารถรอดได้เพียงเขาเชื่ออย่างเดียว ในพระเยซูคริสต์เพียงผู้เดียวเท่านั้น⁶

จงเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอด (กิจการ 16:31ก)

ตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษย์ เสรีภาพในการตัดสินใจได้กำหนดอนาคตนิรันดร์ของมนุษย์แต่ละคน

5. Redemption การไถ่บาป อธิบายถึงผลภายหลังจากพระราชกิจที่พระคริสต์ทรงกระทำบนไม้กางเขน มนุษย์ได้รับการไถ่บาป ณ เวลาเชื่อในพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ดู

ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ *The Barrier* (1993) หน้า 4-6; และ *Slave Market of Sin* (1994) หน้า 13-19

6. *อาโคนัย เอโลฮิม* พระเจ้าแห่งอิสราเอล คือพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ แม้ว่าชนชาติอิสราเอลไม่รู้จักพระองค์โดยพระนาม “เยซู” จนถึงเวลาที่พระองค์ทรงเสด็จมายังโลกโดยรับสภาพเป็นมนุษย์

ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็ไม่ต้องถูกพิพากษาลงโทษ แต่ผู้ที่มิได้เชื่อก็ต้องถูกพิพากษาลงโทษอยู่แล้ว เพราะเขามีได้เชื่อในพระนามพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระเจ้า (ยอห์น 3:18)

ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ แต่ผู้ที่ไม่เชื่อฟัง [พระบัญชาที่จะเชื่อใน] พระบุตรก็จะไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา (ยอห์น 3:36)

แม้มีมนุษย์ *คนเดียว* เชื่อในพระเยซูคริสต์ ซาตานก็ต้องพ่ายแพ้ศัตรูธรรม์ อย่างไรก็ตาม การที่มีผู้เชื่อในพระคริสต์หลายล้านคนได้พิสูจน์ถึงพระคุณและความสูงส่งของพระเจ้าและเป็นการรับรองว่าการพิพากษาลงโทษซาตานและสมุนของมันเป็นการตัดสินที่ยุติธรรม ผู้เชื่อทุกคนเป็นข้อพิสูจน์ถึงพระคุณของพระเจ้า และกลายเป็นพยานฝ่ายอัยการในการคัดค้านข้อกล่าวหาของซาตาน

มีน้อยคนมากที่เข้าใจว่าโลกนี้อยู่ท่ามกลางสนามรบของสงครามที่ยาวนานและมองไม่เห็น เป็นสงครามที่จะดำเนินไปจนถึงวันสุดท้ายของโลก (เอเฟซัส 6:10-17) โลกที่เราอาศัยอยู่ทุกวันนี้เป็นสนามรบของสงครามระหว่างกองทัพทหารพระคริสต์ และกองทัพซาตาน ในสงครามนี้ ซาตานผู้ซึ่งเป็น “เจ้าโลก” (ยอห์น 12:31; 14:30; 16:11) พยายามใช้กลยุทธ์ทุกอย่างเพื่อที่จะทำลายแผนการที่พระเจ้าทรงมีต่อประวัติศาสตร์⁷

เพื่อให้ซาตานมีชัยเหนือเรา เพราะเรารู้กลยุทธ์ของมันแล้ว (2 โครินธ์ 2:11)

7. ศจ. อาร์. บี. ซิม, จูเนียร์, *The Plan of God* (1992)

ยุทธวิธีของซาตาน

ผู้ลอกเลียนแบบชั้นเอก

เพราะคนอย่างนั้นเป็นอัครสาวกเทียม เป็นคนงานที่หลอกลวง ปลอมตัวเป็นอัครสาวกของพระคริสต์ การกระทำเช่นนั้นไม่แปลกประหลาดเลย เพราะซาตานเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นการแปลกอะไรที่ผู้รับใช้ของซาตานจะปลอมตัวเป็นผู้รับใช้ของความชอบธรรม ท้ายที่สุดของเขาจะเป็นไปตามการกระทำของเขา (2 โครินธ์ 11:13-15)

ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงถอดถอนตำแหน่งของลูซิเฟอร์ แต่ผู้นำของทูตสวรรค์แห่งความมืดยังจะ “ปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง” มันเป็นจอมเจ้าเล่ห์ ถ้าคนเราสามารถเห็นซาตาน จะต้อง มีหลายล้านคนที่หลงเสน่ห์เพราะติดใจกับหน้าตา บุคลิก และนิสัยอันสง่างามของซาตาน แล้วจะต้องปฏิเสธว่ามันเป็นผู้ชั่วร้าย ทำไมพญามารจึงใจแสดงตัวเองว่าเป็นผู้ดี? เพราะว่ามันไม่ต้องการให้มนุษย์ติดตามพระเยซูคริสต์ และกลายเป็นพยานในคดีอุทธรณ์ระหว่างพระเจ้ากับซาตาน

“กลยุทธ์ของซาตานที่ทำลายมากที่สุดวิธีหนึ่ง คือ ความสามารถที่จะไม่ให้คนรู้จักความเป็นจริงเกี่ยวกับซาตานเอง และไม่ให้อัจฉริยะล่อลวงของมัน”⁸

ตั้งแต่ลูซิเฟอร์เริ่มหลงใหลกับความมั่งหวังที่จะ “กระทำตัวเหมือนองค์ผู้สูงสุด” มันพยายามขัดขวางพระเจ้าด้วยการเลียนแบบความจริงโดยการคบตา กลอุบายของมันเป็นเพียงมารยา พระเจ้าทรงเป็นความจริง แต่ความจริงมิได้อยู่ในซาตาน (ยอห์น 8:44)

8. Donald Grey Barnhouse, *The Invisible War* (Grand Rapids: Zondervan, 1965) หน้า 156

ชาตานได้เขียนแบบความจริงอย่างไร? เนื่องจากพระเจ้าทรงยกพระคำของพระองค์เหนือกว่าพระนามของพระองค์ (สดุดี 138:2 [จากการแปลจากภาษาฮีบรูที่ถูกต้อง]) ชาตานได้ตอบโดยนำหลักคำสอนที่ขมขื่นมาขังโลกอย่างมากมาย (1 ทิโมธี 4:1) เมื่อพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของประทานฝ่ายวิญญาณในการเป็นศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์ (pastor-teacher) และนักประกาศ แก่คริสตจักรของพระองค์ ชาตานก็ได้ตอบด้วยผู้สอนและผู้เผยพระวจนะเท็จ (2 โครินธ์ 11:13-15) เมื่อพระเจ้าได้แต่งตั้งพิธีมหาสนิทสำหรับยุคคริสตจักร ชาตานก็ได้เขียนแบบพระองค์แล้วแต่งตั้งพิธีกรรมต่างๆ ของมันเอง⁹

แต่ข้าพเจ้าว่า เครื่องบูชาที่พวกต่างชาติถวายนั้น เขาถวายบูชาแก่พวกปีศาจ และไม่ได้ถวายแด่พระเจ้า ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาให้ท่านมีส่วนร่วมกับการบูชา ท่านจะดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าและจากถ้วยของพวกปีศาจด้วยไม่ได้ ท่านจะรับประทานที่โต๊ะขององค์พระผู้เป็นเจ้าและที่โต๊ะของพวกปีศาจด้วยก็ไม่ได้ (1 โครินธ์ 10:20-21)

นโยบายความสัมพันธ์ที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์อยู่บนฐานแห่งพระคุณ หมายความว่าพระองค์ทรงกระทำทุกสิ่งให้เรา และเราได้น้อมรับผลประโยชน์จากพระราชกิจของพระองค์นั้นด้วยความเชื่อ อย่างไรก็ตาม ชาตานได้สร้างระบบที่ชักนำให้มนุษย์พัฒนาความชอบธรรมที่เทียมเท็จ (a counterfeit righteousness) ซึ่งกลายเป็นกับดักสำหรับมนุษย์ที่ย่อหยิ่งจองหอง (มัทธิว 19:16-26) หลายคนคิดเอาเองว่าตนสมควรที่จะได้รับความรอดหรือพระพรจากพระเจ้าเนื่องจากความพยายามที่ทำตนเองให้ชอบธรรม พระเยซูคริสต์

9. ยุคคริสตจักร (The Church Age) คือยุคปัจจุบัน ซึ่งเริ่มต้นในวันฟื้นเทออสต์ (ราวปี ค.ศ. 30) นับ 50 วันหลังจากที่พระคริสต์ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน ยุคคริสตจักรจะสิ้นสุดลงเมื่อคริสตจักรจะถูกจับขึ้นไป (1 เธสะโลนิกา 4:13-18) ดู ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ *The Outline of Divine History: Dispensations and the Church* (1999) หน้า 3-4, 17-20, 64-67, 79-139

ทรงประณามเรื่องนี้ ซึ่งพวกฟาริสีในสมัยของพระองค์ได้กระทำเป็นนิสัย (มัทธิว 23; ลูกา 18:9-12) และเป็นวิถีชีวิตที่ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์เปรียบกับ “ผ้าเปื้อนเลือดประจำเดือน” (แปลตรงจากภาษาฮีบรู)

ข้าพระองค์ทุกคนได้กลายเป็นเหมือนสิ่งที่ไม่สะอาด และการกระทำอันชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งสิ้นเหมือนผ้าเปื้อนเลือดประจำเดือน (อิสยาห์ 64:6ก)

ระบบปลอมต่างๆ ที่ชาตานได้สร้างขึ้นมานี้ได้หลอกมนุษย์อย่างง่ายดาย ในคริสตจักรปัจจุบันมีศิษยาภิบาลมากมายที่มักจะแทรกเรื่องการกระทำเข้ามาในการประกาศพระกิตติคุณ ให้ผู้ฟังเข้าใจว่า ความเชื่ออย่างเดียวไม่พอ คุณจะต้องทำอะไรบางอย่างก่อนจึงจะรับความรอดได้ พวกเขาได้ประกาศพระกิตติคุณปลอม (2 โครินธ์ 11:3-4) แทนที่จะประกาศพระกิตติคุณตามพระคัมภีร์ว่าเรารอดได้โดยความเชื่ออย่างเดียว ในพระเยซูคริสต์เพียงผู้เดียว (faith alone in Christ alone) ชาตานไม่ต้องการให้มนุษย์เชื่อในพระเยซูคริสต์และรับความรอด จึงทำทุกอย่างเพื่อปิดบังพระกิตติคุณที่แท้จริง (2 โครินธ์ 4:4) อัครทูตเปาโลได้เตือนถึงเรื่องนี้ว่า

แต่แม้ว่าเราเองหรือทูตสวรรค์ ถ้าประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่าน ซึ่งขัดกับข่าวประเสริฐที่เราได้ประกาศแก่ท่านไปแล้วก็ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง (กาลาเทีย 1:8)

พระเจ้าได้ทรงสถาปนาชีวิตฝ่ายวิญญาณที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งมีฐานบนพระคุณของพระองค์ ชาตานจึงได้ตอบโต้ด้วยชีวิตฝ่ายวิญญาณปลอมที่ต้องอาศัยการกระทำของมนุษย์และศีลธรรม (human works and morality) (กาลาเทีย 3:2-3) ชีวิตฝ่ายวิญญาณปลอมนี้ได้รับพลังอำนาจจากชาตาน ซึ่งเป็นการที่ชาตานเลียนแบบฤทธานุภาพของพระเจ้า มีหลายคนที่ถูกหลอกด้วยการอิจฉาที่ หมายถึง และการอิจฉาริษยาที่สาวกของชาตานได้ทำ (2 เธสะโลนิกา 2:8-10) ชาตานได้สร้างระบบเทพเจ้ามากมายและค่านิยมเท็จ

(ซึ่งทั้งสองอย่างนี้เรียกว่า false gods) เพื่อที่จะจูงใจคนที่ได้ปฏิเสธความจริง ซึ่งมีอยู่ในทุกวัฒนธรรม และในทุกยุคสมัย ไม่ว่าในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตก็ตาม (2 เธสะโลนิกา 2:3-4)

หากจะรู้ทันซาตาน เราจำเป็นต้องรู้จักความจริงก่อน พระคัมภีร์สั่งสอนให้ผู้เชื่อที่จะ “เชื่อความจริงและอย่าขายไปเสีย” (สุภาษิต 23:23) มีแต่ผู้เชื่อที่รู้จักความจริง (หลักคำสอนพระคัมภีร์) ซึ่งจะสามารถเห็นและหลบหลีกการหลอกลวงของซาตานได้

ถ้าผู้ใดมาหาท่านและไม่นำการสั่งสอนนี้มาด้วย อย่ารับเขาไว้ในเรือน และอย่าทักทายเขาเลย เพราะว่าผู้ที่รับเขา ก็เข้าส่วนในการกระทำชั่วของเขานั้น

(2 ยอห์น 10-11)

พระของยุคนี้

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ในฐานะเป็นผู้ครองโลก (ปฐมกาล 1:26-28) แต่การที่อาดัมไม่เชื่อฟังพระเจ้าในสวนเอเดนเป็นการโอนความเป็นเจ้าโลกให้แก่ซาตาน วันนี้พญามารยังเป็นเจ้าโลกอยู่และได้รับนามว่า “พระของยุคนี้” (2 โครินธ์ 4:4)

พระคัมภีร์ยืนยันว่าซาตานมีสิทธิในการมอบอาณาจักรของโลกและสง่าราศีของมันให้แก่ผู้ใดที่ซาตานเลือก การที่ซาตานเสนอสิ่งเหล่านี้ให้แก่พระเยซูเป็นข้อเสนอที่ถูกต้องตามกฎหมาย (a legitimate offer) (มัทธิว 4:8-9) และในยุค 7 ปีแห่งการทรมานทุกซ์เวทนาที่จะมาถึงในอนาคต ซาตานจะแต่งตั้ง “คนแห่งการบาป” ผู้เผด็จการแห่งจักรวรรดิโรมันใหม่ (dictator of the revived Roman Empire) (2 เธสะโลนิกา 2:3-9; วิวรรณ์ 19:20)¹⁰

10. เจ็ดปีแห่งการทุกซ์เวทนา (The Tribulation) เป็นช่วงเวลาที่ทำให้ยุคอิสราเอล (the dispensation of Israel) ได้ครบอายุตามกำหนด (ดาเนียล 9:24-27) ยุคอิสราเอลจะต่ออีก 7 ปีหลังจากรับคริสตจักรขึ้นไป เมื่อยุคอิสราเอลครบตามกำหนดแล้ว พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลกเป็นครั้งที่สอง

ถึงแม้ว่าซาตานเป็นอัจฉริยะบุคคลที่ปราดเปรื่องที่สุด และมีความปรารถนาที่จะสร้างสังคมโลกที่สมบูรณ์แบบ (ซึ่งเป็นแนวคิดที่ตรงข้ามจากที่คนมักจะคิดกัน) แต่โลกก็ยังวุ่นวายอยู่ ซาตานไม่สามารถบริหารโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่ามันถืออำนาจอันมหาศาล และมันต้องการที่จะเป็นเหมือนพระเจ้า แต่มันไม่ได้มีพระลักษณะอันสูงส่งของพระองค์ มันไม่มีความบริสุทธิ์ ความยุติธรรม ความรัก พระคุณ หรือความสัตย์ซุญ ที่จะปฏิบัติตามแผนการที่วางไว้

ความเย่อหยิ่งของซาตานทำให้ซาตานหักหลังผู้ที่รับใช้มัน ซาตานใช้พวกเขาเพื่อผลประโยชน์ของตัวเองเท่านั้น แล้วทอดทิ้งคนนั้นเมื่อไม่อาจรับประโยชน์จากเขาได้อีกต่อไป ทำที่ที่ซาตานมีต่อยูดาสะอิสคาริโอทเป็นแค่เรื่องหนึ่งทีแสดงให้เห็นถึงความเห็นแก่ตัวของซาตาน หลังจากที่มันได้ใช้ยูดาสะทรยศพระคริสต์ (ยอห์น 13:2, 21-31; 18:2, 5) ซาตานก็ทิ้งเขาเสีย ยูดาสะทุกข์ใจมากเพราะการสำนึกผิดในสิ่งที่ตนได้กระทำต่อพระเจ้าเป็นเจ้า จึง “ออกไปผูกคอตาย” (มัทธิว 27:3-5)

ซาตานได้ครองโลกและมีอิทธิพลต่อโลกผ่านทูตสวรรค์ของมัน ในฐานะเป็นผู้บัญชาการสูงสุดของพวกมัน ซาตานมีนามว่า “เบเอลเซบูลผู้เป็นนายผี” (มัทธิว 12:24)¹¹ กองทัพทูตสวรรค์ฝ่ายซาตานปฏิบัติการด้วยความมีระบบระเบียบและวินัย ภายใต้การบัญชาการของปีศาจศพลอก ซึ่งบัญชาให้กระทำภารกิจอย่างสม่ำเสมอและอย่างได้ผล

ในระหว่างยุคอิสราเอล ซาตานพยายามที่จะทำลายชีวิตฝ่ายวิญญาณของชาวอิสราเอล โดยทำให้ชาวอิสราเอลนั้นอยู่ห่างเหินจากพระเจ้าองค์เที่ยงแท้¹² ซาตานได้เสนอระบบ

11. Beelzebub หมายความว่า “เจ้าแห่งฟ้าสวรรค์” หรือ “เจ้าแห่งแมลงวัน” เป็นคำที่ชาวอิวาใช้ดูถูกซาตาน (ดู มาระโก 3:22; ลูกา 11:15-19) จาก *The International Standard Bible Encyclopedia*, 1979 ในหัวข้อ Beelzebub โดย D.F. Aune

12. ยุคอิสราเอล (The Age of Israel) ได้เริ่มต้นเมื่อพระเจ้าทรงนำชนชาติอิสราเอลอพยพออกจากอียิปต์ และสิ้นสุดลงด้วยการประสูติของพระเยซูคริสต์ (ดู ศจ. อาร์. บี. ติม, จูเนียร์ *The Divine Outline of History: Dispensations and the Church* หน้า 29-33)

ความเชื่อที่ละเอียดลออ เต็มไปด้วยพระและเทพเจ้าที่มีหลายระดับชั้นซึ่งจะเรียกรื่องเครื่องบูชาจากผู้ที่เคารพนับถือ พระบางคนต้องการคนมาเป็นเครื่องบูชายัญ (เลวีนิติ 18:21; เยเรมีย์ 32:35) ระบบศาสนาเหล่านี้ซึ่งประกอบด้วยพระหลายองค์ ได้ล่อลวงและจูงใจชาวอิสราเอล และทำให้พวกเขาเขวจากการนมัสการ *พระเยโฮวาห์*¹³ กิจการของปีศาจได้ส่งผลกระทบต่ออิสราเอลมากจนเมื่อพระเจ้าทรงบัญชาให้อิสราเอลประหารชาวกานาอันเพราะการนับถือวิญญาณชั่ว พวกเขาไม่สนใจที่จะกระทำตามพระบัญชาและปล่อยให้ชาวคานาอันมีชีวิตอยู่ ต่อมาชาวอิสราเอลก็ได้หลงนมัสการวิญญาณชั่วร่วมกับชาวคานาอัน บางครั้งถึงขั้นนำลูกของตนมาถวายบูชาแก่พวกปีศาจ (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:17; สดุดี 106:38) ตลอดช่วงเวลานี้ระบบศาสนาปลอมของชาตานได้ครองใจชาวอิสราเอล

ท่านมิได้ทำลายชนชาติทั้งหลาย
ตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาท่านไว้
แต่ท่านได้ปะปนกับประชาชาติเหล่านั้น
และหัดทำอย่างที่เขาทำกัน
ท่านปรนนิบัติรูปเคารพของเขา
ซึ่งกลายเป็นบ่วงสำหรับท่าน
ท่านฆ่าบุตรชายและบุตรสาวของท่านถวายเป็นเครื่องสักการบูชาแก่ปีศาจ
ท่านเทโลหิตผู้ไร้ผิดออกมาคือ โลหิตบุตรชายบุตรสาวของท่าน

13. พระผู้เป็นเจ้าได้รับการเปิดเผยในพระคัมภีร์เดิมผ่านคำศักดิ์สิทธิ์ ว่า *יהוה* Yaweh (*ยอเวห์*) ด้วยการเห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเพื่อเป็นการถวายเกียรติแด่พระองค์ ชาวฮีบรูนั้นไม่เคยออกเสียงพระนามนี้ แต่จะใช้คำว่า *วาเย* (*อาโดไนย์ แปลว่า พระผู้เป็นเจ้า*) แทน ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้ในชั้นเรียนพระคัมภีร์

ผู้ซึ่งท่านได้ฆ่าเป็นเครื่องสักการบูชาแก่รูปเคารพแห่งคานาอัน
แผ่นดินก็มลทิน ไปด้วยโลหิต (สดุดี 106:34-38)

ในยุคคริสตจักรนี้ ชาตานปิดบังตัวเองจากมนุษย์มากกว่าสมัยก่อน และไม่พยายามล่อลวงคริสเตียนให้กระทำการถวายบูชาบุตรของตนเหมือนในยุคอิสราเอล ยุคนี้มันกระทำให้ผู้เชื่อหันเหจากแผนการของพระเจ้าโดยล่อให้ผู้เชื่อกระทำตาม “คัมภีร์ของเนื้อหนัง และคัมภีร์ของตา และความเยอหยิ่งในชีวิต” (1 ยอห์น 2:16) ผู้เชื่อที่พ่ายแพ้ต่อความต้องการฝ่ายเนื้อหนังเหล่านี้จะต้องตอบแทนด้วยค่าราคาสูง โดยจะต้องทนทุกข์เพราะบาปซึ่งนำไปสู่ความตายในที่สุด (1 ยอห์น 5:16) แต่คุณสามารถหลีกเลี่ยงอิทธิพลของมารชาตานได้ ตั้งแต่เวลารอด พระเจ้าทรงปลดปล่อยผู้เชื่อทุกคนจากอำนาจของชาตาน

พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้ คือ เพื่อทรงทำลาย
กิจการของพญามารเสี่ย (1 ยอห์น 3:8ข)

เราได้เกิดมาในโลกของพญามาร การที่เราทุกคนได้บังเกิดมาโดยตายฝ่ายวิญญาณเป็นหลักฐานว่าเรถือสัญชาติเป็นชาวโลก (earthly citizenship) ทางออกทางเดียว คือ การเชื่อในพระผู้ช่วยให้รอด การบังเกิดใหม่ทำให้เราถูกโอนออกจากครอบครัวของชาตาน (ยอห์น 8:44) ผู้ครอบครัวของพระเจ้า (1 เปโตร 2:9; วิวรณ์ 1:5-6)¹⁴

14. มนุษย์ทุกคนเกิดมาบนโลกนี้โดยตายฝ่ายวิญญาณ (ยกเว้นแต่ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์) คือ ถูกแยกออกจากพระเจ้า *Regeneration* เป็นศัพท์ทางศาสนศาสตร์ ซึ่งหมายถึงการบังเกิดใหม่ (ภาษาอังกฤษมักจะใช้คำว่า *born again*) ในขณะเวลาที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของตน พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงสร้างวิญญาณมนุษย์ให้ผู้เชื่อคนนั้น ซึ่งทำให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์

แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ พระองค์ทรงประทานอำนาจให้เป็นบุตรของพระเจ้า คือ คนทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์ (ยอห์น 1:12; เปรียบกับ กิจการ 26:18; โคลโลสี 1:13)

ในฐานะเป็นบุตรของพระเจ้า เราได้รับการทรงสถิตด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และปีศาจไม่สามารถเข้าถึงเราได้หรือแม้แต่ตัวซาตานเองก็ไม่สามารถเช่นกัน เรามีสิทธิ์เลือกที่จะรับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และที่จะเรียนพระคำของพระเจ้าเพื่อปกป้องตนเองจากอิทธิพลของซาตานและปีศาจ¹⁵ มีแต่หลักคำสอนพระคัมภีร์ภายในจิตใจของเราที่จะช่วยป้องกันเราจากระบบโลกของซาตานและกิจการของปีศาจ

จงตั้งมั่น [แปลตรงตามอักษรกรีก] ต่อพญามาร [หมายถึง อิทธิพลจากปีศาจ] และมันจะหนีไปจากท่าน (ยากอบ 4:7ข)

กองทัพของซาตาน

ซาตาน ซึ่งเป็น “เจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศ” ได้บัญชาการกองทัพปีศาจกองใหญ่ (เอเฟซัส 2:2 เปรียบกับ เอเฟซัส 1:21; 6:12) คำว่า δαμόνιον (ดัยโมนิออน) (มัทธิว 9:33) ในภาษากรีก และคำว่า 𐤌𐤁 (เชด)(เฉลยธรรมบัญญัติ 32:17; สดุดี 106:36-37) ในภาษาฮีบรู เป็นคำที่พระคัมภีร์ใช้พูดถึงทูตสวรรค์ที่เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า (fallen angels) เป็นเหล่าทูตสวรรค์ที่เลือกอยู่ฝ่ายซาตานเมื่อซาตานกบฏต่อพระเจ้า คำฮีบรูอีกคำหนึ่งที่ใช้พูดถึงปีศาจคือ 𐤁𐤍𐤔 (ซา-อิด) (เลวีนิติ 17:7) ซึ่งหมายถึง “มีขนเยอะ” หรือ “แพะ

15. มีการอธิบายถึงการทรงสถิตด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในหนังสือ *คั้งต้นใหม่แล้วก้าวต่อไป* เขียนโดย ศจ. อาร์. บี. ซิม, จูเนียร์ (ปรับปรุงแก้ไข 2006) หน้า 27-29; *The Plan of God*, หน้า 16-26; *Christian Integrity* (1990) 16-19

ตัวผู้” เป็นคำที่ใช้พูดถึงเทพเจ้าในนิยายกรีกโบราณ¹⁶ อีกคำหนึ่งซึ่งเสด็จถึงกิจการของปีศาจคือ “คนทรงหรือพอมดแม่มด” (เลวีนิติ 19:31 KJV) ไม่ว่าจะใช้คำใดก็ตามที่กล่าวถึงปีศาจทุกคำเหล่านี้หมายถึงทูตสวรรค์ที่อยู่ฝ่ายซาตาน

ปีศาจได้ผลักดันความชั่ว สาบานตนเป็นศัตรูกับพระเจ้า และกบฏต่อพระคริสต์อย่างไม่ปิดบัง เนื่องจากซาตานไม่มีลักษณะเหมือนพระเจ้า เช่น ไม่มีความสัพพัญญูและฤทธานุภาพอันไม่สิ้นสุด มันจึงต้องพึ่งอาศัยกองทัพปีศาจของมันที่จะสำรวจพื้นที่ เก็บข้อมูล และปฏิบัติการกิจอันเลวทราม ถ้าซาตานอยู่โดดเดี่ยว มันทำอะไรไม่ได้มาก เพราะความสามารถของมันมีจำกัด เขตพื้นที่ของมันรวมโลกและฟ้าอากาศของโลก และซาตานยังถูกจำกัดไว้ด้วยข้อห้ามและกฎกติกาบางอย่างที่พระเจ้าทรงตั้งไว้เพื่อคัดอุทธรณ์จะเป็นตามกฎระเบียบและความยุติธรรม

มีทูตสวรรค์ฝ่ายซาตานกลุ่มหนึ่งที่เคยกระทำผิดต่อกฎกติกานั้นและต้องถูกตัดสิทธิ์ในการปฏิบัติงานของพวกมัน นั่นคือกองทัพปีศาจหน่วยจุ่มโจมนี่จะมาจากเหวที่ไม่มีกั้นเหว (*the Abyss*; วิวรณ์บทที่ 9) หลังจากประวัติศาสตร์ของมนุษย์ได้เข้าช่วงที่สองของ 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนา ปีศาจเหล่านี้กำลังรอการปลดปล่อยเพื่อที่จะโจมตีมนุษยชาติอีกครั้งหนึ่ง เป้าหมายของพวกมัน คือ ให้มนุษยชาติจมนต่อซาตาน โดยให้อยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของซาตาน

พระเจ้าทรงขังปีศาจอีกกลุ่มใหญ่ไว้ใน “นรก” (Tartarus) ซึ่งกำลังรอการพิพากษาครั้งสุดท้าย (ยูดา 6; 1 เปโตร 3:19-20)¹⁷ ปีศาจพวกนี้ถูกเรียกว่า “บุตรชายทั้งหลายของพระ

16. satyr คือ สัตว์ในเทพนิยายซึ่งมีร่างกายตอนบนเป็นชาย ตอนล่างเป็นแพะ และมักมีส่วนร่วมในพิธีรื่นเริง และ การนมัสการเทพดิโอนผู้ซึ่งเป็นเทพแห่งเหล้าองุ่น

17. แคนผู้ตาย (Hades) มีสี่ห้อง คือ

1. เมืองบรมสุขเกษม (Paradise) หรือ ทรวงอกของอับราฮัม (Abraham's bosom) เป็นที่สำหรับผู้เชื่อทุกคนที่ตายไปก่อนที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จขึ้นสวรรค์ (ลูกา 23:39-43; เอเฟซัส 4:8-10)

[ต่อที่หน้า 16]

เจ้า” เป็นคำเรียกซึ่งทุกครั้งจะเจอในพระคัมภีร์เดิมต้องหมายถึงทูตสวรรค์ที่อยู่ฝ่ายชาตาน (ปฐมกาล 6:4; โยบ 1:6; 2:1; 38:7) พวกปีศาจเหล่านี้ได้ตั้งใจสมสู่กับ “บุตรสาวทั้งหลายของมนุษย์” (ปฐมกาล 6:2) ซึ่งได้บังเกิด “ลูกครึ่ง” เป็นมนุษย์ครึ่งหนึ่งและทูตสวรรค์ครึ่งหนึ่ง (ภาษาฮีบรูเรียกพวกนี้ว่า *เนฟาลิม*) เป็นความพยายามที่จะทำให้พันธกรรมของมนุษย์ต้องแปดเปื้อน¹⁸ หากชาตานสามารถทำให้พันธกรรมของมนุษย์แปดเปื้อนได้ มันก็จะสามารถขัดขวางการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยหญิงพรหมจารีได้สำเร็จ โดยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดนั้นจำเป็นต้องเป็นมนุษย์ที่แท้จริงและบริสุทธิ์ เพราะการโจมตีพันธกรรมของมนุษย์ พระเจ้าทรงจำเป็นต้องลงล้างมนุษยชาติด้วยการพิพากษาผ่านน้ำท่วมโลก (ปฐมกาล 6:12-13) เพื่อที่จะชำระโลกจาก “ลูกครึ่งปีศาจ” ปีศาจที่มีส่วนเกี่ยวข้องในแผนการนี้ ถูกจับขังไว้ด้วยเครื่องจองจำแห่งความมืดเพื่อป้องกันไม่ให้มีการบุกโจมตีพงศ์พันธุ์ของพระคริสต์ (2 เปโตร 2:4)

2. ที่ทุกข์ทรมาน (Torments) เป็นที่จองจำชั่วคราวสำหรับจิตใจของผู้ที่ไม่เชื่อของทุกยุคสมัยในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ (ลูกา 16:91-31)

3. ทาร์ทารัส (Tartarus) เป็นที่จองจำชั่วคราวสำหรับทูตสวรรค์ฝ่ายชาตานจากพระธรรมปฐมกาล บทที่ 6 ซึ่งพระเยซูได้ประกาศชัยชนะเหนือพวกมัน (1 เปโตร 3:18-22; 2 เปโตร 2:4; ยูดา 6)

4. นรกขุมลึก หรือ เหวที่ไม่มีก้น (the Abyss) เป็นที่จองจำสำหรับทูตสวรรค์ฝ่ายชาตานซึ่งละเมิดกฎกติกาของสงครามระหว่างพระเจ้ากับชาตาน ซึ่งรวมถึงกองทัพปีศาจที่อยู่ภายใต้การบัญชาการของอโพลลิออน (วิวรณ์ 9:11) ซึ่งจะถูกปลดปล่อยกลางยุค 7 ปีแห่งการทรมานทุกขเวทนา (ลูกา 8:30-31; โรม 10:7; วิวรณ์ 20:1-3) ดู ศจ. อาร์. บี. ซิม, จูเนียร์ *Victorious Proclamation*, หน้า 19-21

18. การที่ปีศาจบุกโลกเป็นหลักฐานซึ่งก่อให้เกิดเทพนิยาย ซึ่งบรรยายเรื่องของเทพเจ้าที่ลงมายังโลกแล้วสมสู่กับผู้หญิงที่สวยงาม แล้วเกิด “ลูกครึ่ง” เช่น เทพอาไฟัส ไมนอส เฮอ-คิวลิส และ เปรอร์ซิอุส ตำนานของเทพเจ้าเหล่านี้ได้ปรากฏในทุกศาสนาและวัฒนธรรมของมนุษย์ เป็นเรื่องราวที่เกิดจากเหตุการณ์จริงที่พระคัมภีร์ได้บันทึกในปฐมกาลบทที่ 6

หลังจากการบุกเชื้อสายของมนุษย์ พระเจ้าทรงระงับความสามารถของปีศาจในการที่จะปรากฏตัวเป็นมนุษย์ และที่จะสมสู่ (มัทธิว 22:30) ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ปีศาจที่ยังมีอิสระถูกห้ามไม่ให้ปรากฏตัวต่อมนุษย์อีกต่อไป อย่างไรก็ตาม พวกมันสามารถสำแดงตัวด้วยการเข้าสิงร่างของผู้ที่ไม่เชื่อ ซึ่งให้เห็นถึงอิทธิฤทธิ์อันมหาศาลที่มันมีเหนือร่างกายของมนุษย์ ปีศาจสามารถทำให้คนที่ถูกสิงมีพลังมาก (ลูกา 8:29) ทำให้พิการ (ลูกา 13:11-17) ตาบอด (มัทธิว 12:22) เป็นใบ้ (มัทธิว 9:32-33) เป็นโรคประสาท และฆ่าตัวตาย (ลูกา 8:26-35) และมีอิทธิฤทธิ์ทำร้ายร่างกายของเหยื่อด้วย (มาระโก 9:17-18) เมื่อวิญญาณชั่วได้ครองร่างนั้นแล้ว มันก็สามารถไปๆ มาๆ ตามใจ (ลูกา 11:24-26) ซึ่งได้อธิบายว่าทำไมหมอผีและนักประกาศพระกิตติคุณที่ขบฝืนเหมือนว่าจะประสบความสำเร็จในการขับไล่วิญญาณชั่ว แท้ที่จริงคือพวกนี้เป็นเครื่องมือของชาตาน และกำลังทำตามจุดประสงค์ของมันในการหลอกมนุษยชาติผ่านการสอนหลักคำสอนของปีศาจ และทำให้หลายคนเข้าไปจากแผนการของพระเจ้า

บทที่ 2

อิทธิพลของปีศาจ

ปีศาจสามารถมีอิทธิพลต่อทั้งผู้ที่ไม่เชื่อและผู้เชื่อ เมื่อความคิดจากระบบโลกของชาตาน (cosmic thinking) ซึ่งเป็นแหล่งแห่งมุมมองของมนุษย์ (human viewpoint) ได้บุกเข้าไปในจิตใจของคนนั้น¹⁹ นี่คือการของชาตานในการต่อต้าน ปิดบังแผนการ และมุมมองของพระเจ้า (divine viewpoint) จุดประสงค์ของชาตานไม่เคยเปลี่ยน นั่นคือ มันต้องการที่จะแย่งชิงตำแหน่งของพระเจ้า และสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหลายนั้นจะกราบไหว้ นมัสการมันในฐานะเป็นพระเจ้า หน้าที่หลักของปีศาจทุกคน คือ บิดเบือนความคิด ค่านิยม และการประพฤติของมนุษย์ ชาตานหลงเชื่อว่าถ้ามันสามารถทำสิ่งเหล่านี้ให้สำเร็จ มันก็จะทำลายพระประสงค์ของพระเจ้า และสามารถพิสูจน์ว่าตัวมันเองเป็นฝ่ายบริสุทธิ์ในคดีอุทธรณ์แห่งสงครามฝ่ายวิญญาณระหว่างพระเจ้ากับชาตาน

หลังจากที่อาดัมได้เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้าในสวนเอเดน ชาตานได้กลายเป็นเจ้าโลก ในการที่จะรักษาตำแหน่งนี้ และพยายามที่จะควบคุมอาณาจักรของมันไว้ มันได้ใช้ปรัชญาปลอมและระบบศาสนาเพื่อที่จะหลอกลวงและทำให้ทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อสับสนและไม่รู้จักความจริง ชาตานใช้หลากหลายรูปแบบเพื่อที่จะยั่ววนแนวโน้มความต้องการแห่งธรรมชาติ เช่น การถือกฎหมาย (legalism) หรือ การกบฏต่อกฎหมายและศีลธรรม (licentiousness) กลอุบายของชาตานทุกรูปแบบจะมีลักษณะที่คล้ายกัน คือ เพื่อให้พัฒนา

ความเย่อหยิ่ง ต่อต้านพระคุณและความจริง พระคัมภีร์ได้รวบรวมกลอุบายและระบบโลกของชาตานนี้ทั้งหมดโดยใช้คำกรีกคำเดียวว่า *κόσμος* (*โคสมอส* ซึ่งกลายเป็นคำว่า cosmic ในภาษาอังกฤษ) ซึ่งพระคัมภีร์ไทยมักจะแปลด้วยคำว่า *โลก* (ภาษาอังกฤษใช้คำว่า world) คำว่า *โคสมอส* นี้ได้อธิบายถึงองค์กรที่มีระบบระเบียบ มีส่วนประกอบที่สอดคล้องกัน มีวัตถุประสงค์และนโยบาย และมีโครงสร้างสิทธิอำนาจ เป็นระบบที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อที่จะทำลายความคิดของมนุษยชาติ

โคสมอส นี้ คือ องค์กรหรือระบบที่กว้างขวาง ซึ่งชาตานได้ก่อตั้ง และได้สะท้อนถึงความใฝ่ฝัน จุดประสงค์ และวิธีการของชาตาน *โคสมอส* คือระบบโลกที่อยู่ต่างจากพระเจ้า เป็นอารยธรรมซึ่งหันหน้าไปจากพระองค์ และไม่ยอมรับถือว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้างโลกและมนุษยชาติ ระบบนี้ได้ก่อให้เกิดรัฐบาล สงคราม การศึกษา วัฒนธรรม และศาสนาซึ่งได้ละทิ้งพระเจ้า แล้วใช้ศีลธรรมและความภูมิใจเป็นมาตรฐาน *โคสมอส* คือโลกซึ่งมนุษย์ได้ดำเนินชีวิตอยู่ เป็นทุกสิ่งที่เขาได้ยิน ได้เห็น และได้ใช้ในการดำรงชีวิตวันต่อวัน เกือบจะทุกคนบนโลกนี้ เชื่อว่าเป็นระบบเดียวที่เขารู้จักทราบเท่าที่เขาอยู่บนโลกนี้ ถ้าจะเรียกให้ถูกต้อง ก็คือ ระบบโลกของชาตาน (the satanic system) ซึ่งสมควรใช้ในการอธิบายคำว่า *โคสมอส* เพราะระบบโลกนี้ก็จะเป็นระบบของพญามาร (cosmos diabolicus)²⁰

ยุทธวิธีหนึ่งที่ชาตานมักจะใช้ และได้ผลมาก คือการสนับสนุนความรู้ความเข้าใจอย่างผิวเผินในระบบโลก ท่ามกลางผู้เชื่อในพระคริสต์ เพราะเหตุนี้จึงมีคริสเตียนหลายคน ที่คิดว่า การดำเนินตามระบบโลกหมายถึงเรื่องทางร่างกายเท่านั้น เช่น การสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เต้นรำ การดูหนัง หรือกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งจะทำให้คริสเตียนที่ถือกฎหมาย (legalistic

19. ศจ. อาร์. บี. ซิม, จูเนียร์ *Christian Integrity*, หน้า 158-60

20. Lewis Sperry Chafer, *Systematic Theology* (Dallas: Dallas Seminary Press, 1947), 2:77-78

Christians) ต้องสะดุด แท้ที่จริง การดำเนินตามระบบโลก (worldliness) คือ การคิดด้วยทัศนคติและมุมมองของมนุษย์ตามแผนการของชาตาน²¹ หลักการง่ายๆ คือ คุณคือสิ่งที่คุณคิด (สุภาษิต 23:7ก)

พระคัมภีร์ได้ตักเตือนสั่งสอนผู้เชื่อทุกคนให้ต่อต้านความคิดแห่งระบบโลกของชาตาน (ยากอบ 4:4)

อย่ารักโลกหรือสิ่งของในโลก ถ้าผู้ใดรักโลก ความรักของพระบิดาไม่ได้อยู่ในผู้นั้น (1 ยอห์น 2:15)

ผู้เชื่อคนใดที่คิดหรือประพฤติตามมาตรฐานของโลกเป็นทาสต่อสิทธิอำนาจของชาตาน และยังกว่านั้นคือได้กระทำตามนโยบายของชาตานและช่วยให้มันบรรลุวัตถุประสงค์

ทุกคนเกิดมาในโลกของชาตานและถูกกระหน่ำด้วยการโฆษณาชวนเชื่อของมันจนจบจนถึงวันตาย ผู้เชื่อจะได้รับการปกป้องจากอิทธิพลของปีศาจโดยการประยุกต์กฎและหลักการต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้สำหรับสังคมที่สงบสุข ซึ่งพระบัญญัติ 10 ประการเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุด²² หลักการเหล่านี้ได้นั้นคุณธรรมและศีลธรรมซึ่งจำเป็นต่อการมีเสรีภาพในสังคม เป็นหลักการที่ตรงกันข้ามกับกลอุบายของชาตาน

21. การดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง (carnality) เป็นสถานะฝ่ายวิญญาณซึ่งจิตใจของผู้เชื่ออยู่ภายใต้การควบคุมโดยธรรมชาติบาป เป็นการที่ผู้เชื่ออยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าเนื่องจากมีบาปในชีวิตที่ยังไม่ได้สารภาพต่อพระบิดา ไม่ว่าจะพูดถึงสมัยพระคัมภีร์เดิม หรือสมัยพระคัมภีร์ใหม่ก็ตาม ผู้เชื่อที่ได้กระทำบาปจะกลับมามีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าผ่านการตั้งต้นใหม่ คือการกล่าวถึงบาปนั้นต่อพระบิดาอย่างเป็นการส่วนตัว (สดุดี 32:5; 51:1-4; 1 ยอห์น 1:9) ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *ตั้งต้นใหม่แล้วก้าวต่อไป!*

22. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้สำหรับสังคมที่สงบสุข (Laws of divine establishment) เป็นหลักการที่พระเจ้าทรงตั้งไว้เพื่อมนุษยชาติจะมีเสถียรภาพ ได้รับการปกป้อง

หลังจากได้รับความรอดแล้ว ผู้เชื่อจะสามารถป้องกันตนเองจากอิทธิพลของชาตานด้วยการศึกษาและการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์เท่านั้น

อย่าประพฤติตาม [ระบบ] โลกนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้าว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรคือขอดีเยี่ยม (โรม 12:2)

ความจริงแห่งหลักคำสอนพระคัมภีร์ได้ปกป้องจิตใจจากมุมมองของมนุษย์ จากสติปัญญาแห่งระบบโลกของชาตาน และทำให้ผู้เชื่อได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสของนโยบายของชาตาน (ยอห์น 8:32) ผู้เชื่อที่ถูกหั่นเหวจากแผนการที่พระเจ้าทรงมีต่อชีวิตของเขากลายเป็นเหยื่อที่น่าสมเพช

ทุกครั้งที่คุณเชื่อกระทำบาป ไม่ว่าจะบาปที่สำนึกหรือไม่สำนึกก็ตาม จิตใจของเขาถูกควบคุมโดยธรรมชาติบาปของคุณ และเขาได้เข้าสู่ระบบโลกของชาตาน²³ หากเขาปฏิเสธหลักคำสอนพระคัมภีร์แล้วดำเนินชีวิตอยู่อย่างต่อเนื่องในระบบโลกของชาตาน ก็จะทำให้สร้างสุญญาภาสภายในจิตใจของเขา แล้วหลักคำสอนของปีศาจจะเข้าสู่จิตใจแทนหลักคำสอนพระคัมภีร์

บัดนี้ พระวิญญาณได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ในกาลภายหลังจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่อลวง และฟังคำสอนของพวกเขา

(1 ทิโมธี 4:1)

ได้รับพระพร และจะกระทำให้นุษยชาติอยู่รอดและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างต่อเนื่อง เป็นหลักการที่มีไว้สำหรับทั้งผู้เชื่อ และผู้ที่ไม่เชื่อในพระคริสต์

23. ศจ. อาร์. บี. ซิม, จูเนียร์ *ธรรมชาติบาป ปะทะ พระวิญญาณบริสุทธิ์* (แปลปี 2006)

การเสื่อมฝ่ายวิญญาณจะกลายเป็นการถอยหลังฝ่ายวิญญาณตามขั้นตอน²⁴ ซึ่งเป็นสถานะฝ่ายวิญญาณที่เกิดจากการปฏิเสธและการล้มหลักคำสอนพระคัมภีร์

ยิ่งผู้เชื่อดำเนินชีวิตอยู่ในระบบโลกของชาตานนานเข้า โดยไม่ได้ตั้งมั่นใหม่กับพระเจ้าผ่านการสารภาพบาป (1 ยอห์น 1:9) เขาก็ยิ่งเสี่ยงต่อการรับอิทธิพลของปีศาจ สุดท้ายผู้เชื่อคนนี้จะกลับมามีความคิดและการประพฤติเหมือนผู้ที่ไม่เชื่อจนแยกไม่ออกระหว่างเขากับชาวโลกทั่วไป ผู้เชื่อที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณมักจะต้องถูกติสสอนจากพระเจ้า เช่นเดียวกับที่กษัตริย์ซาอูลได้รับ ซาอูลเป็นผู้เชื่อ (1 ซามูเอล 10:6 เปรียบกับ 28:19) เป็นตัวอย่างซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้เชื่อสามารถเสื่อมฝ่ายวิญญาณได้มากแค่ไหน ถึงแม้ว่าผู้เชื่อทุกคนได้รับความรอดตั้งแต่เวลาที่เขาเชื่อในพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของตน แต่ผู้เชื่อทุกคนยังมีธรรมชาติบาป ถึงแม้ได้รับความรอดแล้ว ธรรมชาติบาปอันเลวทรามก็ยังคงผลักดันให้ผู้เชื่อกระทำความบาปเหมือนเดิม

ผู้เชื่อที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณถูกนำไปด้วยแนวโน้มความต้องการฝ่ายเนื้อหนังที่มาจากรธรรมชาติบาป เป็นคริสเตียนซึ่งมีชีวิตที่เลียนแบบผู้ที่ไม่เชื่อ

การที่ซาอูลได้ปฏิเสธหลักคำสอนพระคัมภีร์ก่อผลที่เห็นได้ชัด เช่น โรคซึมเศร้าอย่างหนัก โรคประสาทพิการและจิตวิปลาส (neuroses and psychoses) ในปัจจุบันมีผู้เชื่อหลายคนที่มีอาการเช่นเดียวกันนี้ การแก้ไข คือการกล่าวถึงบาปต่อพระบิดา ซึ่งจะให้ผู้เชื่อได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีสัมพันธภาพกับพระเจ้า และกลับเข้าสู่ชีวิตฝ่ายวิญญาณผ่านการเรียนและการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ในแต่ละวัน

ถึงแม้ว่านโยบายของชาตานจะก่อความชั่วร้ายและทำลายชีวิตมนุษย์ แต่แผนการของมันได้รวมการกระทำดีและศีลธรรม เช่น หนึ่งในเครื่องมือที่ชาตานใช้เพื่อระงับการเติบโตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ คือ กิจกรรมที่มุ่งเปลี่ยนความคิดคนหรือสังคมให้เชื่อตามความคิดของตนโดยอาศัยการกระทำ (ภาษาอังกฤษเรียกว่า activism เช่น การรณรงค์ การ

24. ศจ. อาร์. บี. ซีม, จูเนียร์ *Reversionism* (ปี2000)

ประท้วง และสงครามศาสนา เป็นต้น) มีผู้เชื่อมากมายที่ตกเป็นเหยื่อการรณรงค์สังคมซึ่งช่วยชาตานในการเผยแพร่ระบบโลกของมัน ผู้เชื่อไม่สามารถบรรลุแผนการที่พระเจ้าทรงมีต่อชีวิตของตนด้วยความพยายามที่จะทำให้โลกของชาตานเป็นที่น่าอยู่ แต่จะต้องด้วยการใช้ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมให้ผู้เชื่อทุกคนในยุคคริสตจักร²⁵

อิทธิพลจากปีศาจ กับ การถูกลิงด้วยปีศาจ

พระคัมภีร์ได้แยกแยะระหว่างอิทธิพลจากปีศาจ (demon influence) และ การถูกลิงด้วยปีศาจ (demon possession) อย่างไร? ภาษากรีกของพระคัมภีร์ใหม่ได้พูดถึงการถูกลิงโดยปีศาจ (ถูกผีเข้า) โดยใช้คำว่า δαμονιζομεν (ได-มอนิไซมัย) “ถูกปีศาจเข้าครอง”²⁶ และ ἔχω δαμόνιον (เอโค ได-มอนิออน) “มีปีศาจ”²⁷ สองคำนี้มีความหมายเดียวกัน ตามที่เราได้อ่านในพระธรรมลูกา

เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นบกแล้ว มีชายคนหนึ่งจากเมืองนั้นมาพบพระองค์ คนนั้นมีผีเข้าสิงอยู่ [เอโค ได-มอนิออน] นานแล้ว และมีได้สวมเสื้อ มีใด้อยู่เรือน แต่อยู่ตามอุโมงค์ฝังศพ (ลูกา 8:27)

25. ศจ. อาร์. บี. ซีม, จูเนียร์ *The Divine Outline of History* หน้า 97-124

26. Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 2nd ed., F Wilbur Gingrich and Frederick W. Danker, ed. (Chicago: The University of Chicago Press, 1979), หน้า 169. Colin Brown, ed., *The New International Dictionary of New Testament Theology* (Grand Rapids: Zondervan, 1975), 1:453. Gerhard Kittel, ed., *Theological Dictionary of the New Testament* (Grand Rapids: Eerdmans, 1964) 2:19-20

27. บางข้อในพระคัมภีร์ใหม่จะใช้คำว่า “วิญญาณโสโครก” แทนคำว่า “ปีศาจ” (มาระโก 3:30; 7:25; ลูกา 4:33)

ฝ่ายคนทั้งหลายที่ได้เห็น ก็เล่าให้เขาฟังถึงเรื่องคนที่ผีสิง[ไค-มอนิโซมัย] ได้หายปกคืออย่างไร (ลูกา 8:36)

ทุกครั้งที่เราเจอสองคำนี้ในพระคัมภีร์ นั้นหมายถึงการถูกสิงด้วยปีศาจ (demon possession) เท่านั้น

ข้อพระคัมภีร์ต่อไปยืนยันว่า *ไค-มอนิโซมัย* หมายถึงการที่ร่างกายของคนถูกสิงด้วยปีศาจ

ฝ่ายพระเยซูตรัสถามมันว่า “เจ้าชื่ออะไร” มันทูลตอบว่า “ชื่อกอง” ด้วยว่ามีผีหลายคนเข้าไป [εἰσερχομεν *เอ-เซอร์โคมัย*] อยู่ในตัวเขา (ลูกา 8:30)

คำว่า *เอ-เซอร์โคมัย* ซึ่งมีความหมายว่า “เข้าไปข้างใน” ได้เน้นการที่ปีศาจเข้าไปสิงอยู่ในร่างกายของผู้ชายชาวเมืองกาการานัน (เปรียบกับ มาระโก 5:12; 9:25) อนึ่ง ในการบันทึกถึงการที่พระเยซูทรงสั่งปีศาจออกจากร่างของคนที่ถูกสิงอยู่ เราได้พบคำว่า ἐκβάλλω *เอ็ก-บาโล* ซึ่งมีความหมายตรงตัวอักษรว่า *โยนทิ้งออกไป* (ภาษาอังกฤษใช้คำแปลว่า “cast out”)

พระองค์จึงทรงรักษาคนเป็นโรคต่างๆ ให้หายหลายคน และได้ทรงขับ [*เอ็ก-บาโล*] ปีศาจออกเสียหลายคน (มาระโก 1:34ก; เปรียบกับ มัทธิว 9:33; 10:1; มาระโก 1:39; 3:15; ลูกา 11:14)

พระเยซูมักจะตรัสคำว่า ἐξέρχομεν (*เอ็กซ์-เออร์โคมัย*) ในมอลาคำสั่ง (imperative mood) เพื่อสั่งปีศาจให้ “ออกมา” และคำนี้ก็ถูกใช้ด้วยมอลาบอกล่า (indicative mood) เพื่อแสดงถึงการที่ปีศาจได้ออกมาตามคำตรัสสั่งเรียบร้อยแล้ว

เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นประชาชนกำลังวิ่งเข้ามา พระองค์ตรัสคำทับศัพท์โสโครกนั้นว่า “อ้ายผีไปไหนพวก เราสั่งเจ้าให้ออกมา [*เอ็กซ์-เออร์โคมัย* ใน

มอลาคำสั่ง] จากเขา อย่าได้กลับเข้า [*เอ-เซอร์โคมัย*] เขา อีกเลย” ผีนั้นจึงร้อง อื้ออึงทำให้เด็กนั้นชักคั่นเป็นอันมาก แล้วก็ออกมา [*เอ็กซ์-เออร์โคมัย* ในมอลาบอกล่า] (มาระโก 9:25-26ก เปรียบกับ มัทธิว 17:18; มาระโก 1:25-26; 5:8; 13; 7:29; ลูกา 4:35; 8:2)

การวิเคราะห์คำศัพท์สำคัญที่ใช้ในข้อพระคัมภีร์ดังกล่าวได้รับรองว่า *ไค-มอนิโซมัย* และคำพ้องของมันจะต้องหมายถึงการที่คนถูกสิงด้วยปีศาจเท่านั้น คำว่า *ไค-มอนิโซมัย* นี้ไม่ควรถูกแปลว่า demonized ในฉบับแปลภาษาอังกฤษ เพราะคำนี้ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถแยกแยะระหว่างการได้รับอิทธิพลจากปีศาจ และการถูกปีศาจเข้าสิงร่าง สองสภาพนี้จำเป็นต้องอยู่แยกกัน เป็นสภาพที่ต่างกัน

กษัตริย์ซาอูลและอิทธิพลจากปีศาจ

กษัตริย์ซาอูลเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนในการเข้าใจถึงอิทธิพลจากปีศาจ ผู้สอนพระคัมภีร์บางคนใช้ซาอูลเป็นตัวอย่างของผู้เชื่อที่ถูกปีศาจเข้าสิงอยู่ในร่างกาย แต่พระคัมภีร์ไม่มีการพูดถึงการสิงของปีศาจในเรื่องนี้เลย

หลังจากพระเจ้าทรงปฏิเสธซาอูลเนื่องจากซาอูลไม่เชื่อฟังพระองค์และถอยหลังฝ่ายวิญญาณเป็นเวลายาวนาน ซาอูลถูกโจมตีโดยปีศาจ ในพระธรรม 1 ซามูเอล 16:14-16, 23; 18:10; 19:9 คำบุพบทในภาษาฮีบรูทำให้เราเห็นว่าซาอูลไม่เคยถูกปีศาจเข้าสิงร่างของเขาเลย ในทุกข้อเหล่านั้นเราได้อ่านในภาษาฮีบรูว่า มีปีศาจได้ “อยู่นั่น” (אָרְט *อาร์ล*) หรือไม่ก็ “มายัง” (אָפּ *เอลล์*) ซาอูล แล้วทรมานใจเขา บุพบททั้งสองคำนี้มีความหมายที่ต่างจาก אָ (เบะ) ซึ่งเป็นบุพบทที่หมายความว่า “อยู่ใน” หรือ “ภายใน” อย่างไรก็ตาม คำว่า “เบะ” ไม่ได้ปรากฏอยู่ในข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวกับซาอูลและปีศาจเหล่านั้น อนึ่ง พระคัมภีร์ไม่ได้พูดถึงการที่ปีศาจถูก “ขับไล่ออก” จากร่างของซาอูลด้วย

ผู้เชื่อสามารถอยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจ แต่ไม่มีทางที่จะถูกปีศาจ (วิญญาณชั่ว) เข้าสิงได้ หากผู้เชื่อในสมัยพระกัมภีร์เดิม เช่น ซาอูล ไม่อาจถูกปีศาจเข้าสิงได้ จะเป็นไปได้ อย่างไม่รู้ที่ผู้เชื่อในสมัยคริสตจักรซึ่งมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายอย่างถาวร (1 โครินธ์ 6:19-20) จะถูกสิงด้วยปีศาจ? ปีศาจไม่สามารถเข้าสิงผู้เชื่อได้ เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำร่างกายของผู้เชื่อในยุคคริสตจักรทุกคนให้เป็นพระวิหารของพระคริสต์ ผู้ซึ่งทรงสถิตอยู่ในร่างกายของพวกเขา

บทที่ 3

หนทางสู่กิจการของปีศาจ

ผู้คนจะทำตัวเองเสี่ยงต่อการถูกอิทธิพลของปีศาจอย่างไรบ้าง เราจะรับอิทธิพลจากกิจการของปีศาจหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของแต่ละบุคคลว่าจะตอบสนองต่อการล่อลวงจากธรรมชาติบาปอย่างไร ส่วนหนึ่งของธรรมชาติบาปคือ *แนวโน้มความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง* (lust patterns) ซึ่งผลักดันให้เรากระทำบาป เช่น ความต้องการที่จะมีอำนาจเงินทองและทรัพย์สินสมบัติ ความเพ็ดเลิน เพศสัมพันธ์ และที่จะมีชื่อเสียงในสังคม นอกจากสิ่งเหล่านี้ยังมีความต้องการที่จะรับการกระตุ้นจากสารเสพติด กระทำอาชญากรรม มีสังคม (เรียกว่า social lust ซึ่งอธิบายถึงบุคคลที่ขาดสังคมไม่ได้) ความพยายามที่จะเปลี่ยนสังคมโลกโดยการกระทำของตัวเอง (crusader lust) และความต้องการที่จะแก้แค้น แต่ละรูปแบบความต้องการฝ่ายเนื้อหนังนี้จะล่อลวงมนุษย์ให้หลงตามจุดอ่อนของตน อย่างไรก็ตาม การกระทำตามคือหนทางสู่ความพินาศ เพราะการไขว่คว้าตามความต้องการฝ่ายเนื้อหนังจะต้องนำไปถึงความสิ้นหวัง แล้วก็เกิดความขมขื่น ซึ่งอาจเติบโตเป็นความเกลียดชัง การไม่ให้ภัย (implacability) การแก้แค้น และความรุนแรงถึงขั้นฆาตกรรม ความเกลียดชัง และ ความแก้แค้นเป็นแรงผลักดันซึ่งทำให้หลายคนในอเมริกาและอเมริกาใต้เล่นเวทมนตร์แบบวูด อันเป็นศาสนาเก่าแก่ที่รวมกิจการของปีศาจทั้งการไหว้บูชารูปเคารพ เล่นไสยศาสตร์ เล่นเวทมนตร์ และเสพสารกระตุ้น

บางคนอาจปรึกษาหมอดูเพื่อที่จะรับข้อมูลและคำแนะนำ หรือ เพื่อวางแผนสำหรับอนาคตที่มั่นคง บางคนก็หาคนทรงเพื่อที่จะรับการลอบประโลมใจผ่านความพยายามที่

จะติดต่อกับผู้รักที่จากโลกนี้ไปแล้ว กิจการดังกล่าวอาจเกิดจากความบริสุทธิ์ใจและความตั้งใจดี แต่แท้ที่จริงเป็นกิจการที่ปีศาจใช้เพื่อทำให้คนหลงจากทางแห่งความจริง บางคนอาจอ้างว่าเป็นแค่การเล่นสนุกสนาน บางคนอาจกำลังหาคำตอบของชีวิต แต่ไม่ว่าจะทำเพราะเหตุผลใดๆ คนเหล่านี้ถูกหลอกโดยยุทธวิธีของชาตาน และทำให้ตนเองอยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจ

กิจการของปีศาจที่เรามักจะเห็นในสังคม ได้แก่ การกราบไหว้บูชารูปเคารพ การทำนาย (เช่น หมอดู เชียมซี) การเข้าทรง การเสพสารเสพติด ลัทธินับถืออวัยวะเพศ การเข้าฌาน และโหราศาสตร์ ทุกวิชานี้มีรากฐานในหลักคำสอนของปีศาจ อิทธิพลของปีศาจเป็นจุดเริ่มต้นซึ่งนำผู้ที่ไม่เชื่อให้ถูกสิงด้วยปีศาจ ส่วนผู้เชื่อในพระคริสต์ที่ปฏิบัติตามวิชาเหล่านี้จะไม่สามารถถูกสิงโดยปีศาจ แต่จะต้องได้รับอิทธิพลจากหลักคำสอนของปีศาจ ซึ่งเข้ามาในความคิดและการตัดสินใจของเขามากขึ้น

การกราบไหว้บูชารูปเคารพ (Idolatry)

การกราบไหว้บูชารูปเคารพ คือ การนมัสการสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระเจ้า ซึ่งมาในหลายรูปแบบ ตั้งแต่สัญลักษณ์เล็กน้อยและพระฉายต่างๆ ที่ดูไม่น่าจะเป็นภัย จนถึงต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ และรูปปั้นใหญ่ การกราบไหว้บูชารูปเคารพเกิดจากแนวคิดที่ว่าสิ่งธรรมชาติเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์และมีฤทธิ์อำนาจ และทำให้สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นบางสิ่งกลายเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ได้ เช่นเดียวกัน

เขาอ้างตัวว่าเป็นคนมีปัญญา เขาจึงกลายเป็นคนโง่เงาไป และเขาได้เอาสง่าราศีของพระเจ้าผู้เป็นอมตะ มาแลกกับรูปมนุษย์ที่ต้องตายหรือรูปนก รูปสัตว์สี่เท้า และรูปสัตว์เลื้อยคลาน เหตุฉะนั้น พระเจ้าจึงทรงปล่อยเขาให้ประพศิอุลามกตามราคะตัณหาในใจของเขา ให้เขากระทำการซึ่งน่าอัปยศทางกายต่อกัน เขาได้เปลี่ยนความจริงของพระเจ้าให้เป็นความเท็จ และได้นมัสการและ

ปรนนิบัติสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้แทนพระองค์ผู้ทรงสร้าง ผู้สมจะได้รับการสรรเสริญเป็นนิตย์ เอเมน (โรม 1:22-25)

พระคัมภีร์ได้บันทึกเรื่องการกราบไหว้บูชารูปเคารพท่ามกลางคนต่างชาติที่อยู่รอบๆ อิสราเอล เช่น การนับถือพระบาอัลและพระอัชทาโรท (เฉลยธรรมบัญญัติ 29:17; ผู้วินิจฉัย 2:11-13; 3:7) และการที่ชาวฟิลิสเตียได้ปรนนิบัติดินมัสการพระคาโณ พระแห่งปลาของพวกเขา (ผู้วินิจฉัย 16:23; 1 ซามูเอล 5:1-7)²⁸ ทุกวันนี้ ศาสนาในทวีปเอเชียได้นำเสนอรูปเคารพมากมายจนนับไม่ถ้วน ให้ผู้ติดตามกราบนมัสการแทนพระเจ้าองค์เที่ยงแท้

บ่วงมารแห่งการกราบไหว้บูชารูปเคารพได้ล่อลวงมนุษย์ในหลายรูปแบบ นอกจากการนมัสการรูปปั้น บรรพบุรุษ ศาสดาหรือวีรบุรุษ และพิธีกรรมของลัทธิที่นับถืออวัยวะเพศ ยังมีการเคารพบูชาตนเอง ฐานะ อำนาจ และเงินทอง (โคโลสี 3:5) ในทุกรุ่นอายุคน การบูชารูปเคารพได้ยั่ววนผู้ติดตามจากทุกทิศทางของชีวิต ให้หลงใหลกับกิจการของปีศาจ ซึ่งมีผลกระทบต่อทั้งด้านกายและด้านจิตใจ การกราบไหว้บูชารูปเคารพคือการล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณ เป็นการนอกใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และได้นำไปยังการพิพากษาลงโทษสำหรับประเทศแกนนางของพระเจ้าซึ่งมีประชากรจำนวนมากที่งานต่อการล่อลวงของมัน

และเรา [พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ] เห็นว่า เพราะเหตุทั้งปวงที่อิสราเอลผู้กลับสัตย์ได้ล่วงประเวณินั้น เราได้ไล่เธอไปพร้อมกับให้หนังสือหย่า แต่ยูดาห์น้องสาวที่ทรยศนั้นก็ไม่กลัว เธอก็กลับไปเล่นซู้ด้วย ต่อมาเพราะการแพศยาเป็นการเบาแก่เธอมาก เธอก็กระทำให้แผ่นดินโสโครกไป โดยไปล่วงประเวณีกับศิลาที่ลำต้น [การกราบไหว้บูชารูปเคารพ] (เยเรมีย์ 3:8-9)

28. ดูเพิ่มเติมที่หน้า 61

แทนบูชาทั้งหลายของเจ้าจะรกร้าง และพวกรูปเคารพของเจ้าจะแตกหักเสีย และเรา [พระผู้เป็นเจ้า] จะเหวี่ยงคนที่ถูกมาสั่งเวรของเจ้านั้นลงต่อหน้ารูปเคารพของเจ้า และเราจะวางศพคนอิสราเอลไว้หน้ารูปเคารพของเขา และเราจะกระจายกระดูกของเจ้ารอบแทนบูชาของเจ้า เจ้าอาศัยอยู่ที่ไหนๆ เมืองของเจ้าจะร้างและปฐมนิยสถานสูงของเจ้าจะรกร้าง ดังนั้นแหละแทนบูชาของเจ้าจะร้างและรกร้าง รูปเคารพของเจ้าจะหักและสิ้นสุดลง รูปเคารพทั้งหลายของเจ้าจะถูกตัดลง และการทำงานของเจ้าจะถูกกวาดทิ้งเสียสิ้น (เอเสเคียล 6:4-6)

การบูชารูปเคารพเป็นรากฐานของกิจการของปีศาจ และสร้างสภาพแวดล้อมสำหรับการติดต่อกับปีศาจ กิจการของปีศาจได้ชักจูงหลายชีวิตให้เข้าไปเกี่ยวข้องอย่างไม่รู้ตัว คือไม่รู้ว่ปีศาจใช้รูปเคารพที่จะชักจูงมนุษย์ให้หลงใหลกับการนมัสการพระเทียมเท็จ สองข้อแรกแห่งพระบัญญัติ 10 ประการเป็นข้อห้ามไม่ให้นมัสการสิ่งใดนอกจากพระเจ้าองค์เที่ยงแท้

อย่ามีพระอื่นใดนอกเหนือจากเรา อย่าทำรูปเคารพสลักสำหรับตนเป็นรูปสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งมีอยู่ในฟ้าเบื้องบน หรือซึ่งมีอยู่ที่แผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งมีอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น เพราะเราคือพระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเจ้าเป็นพระเจ้าที่หวงแห่น ให้โทษเพราะความชั่วช้าของบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานของผู้ที่ชังเราจนถึงสามชั่วสี่ชั่วอายุคน

(อพยพ 20:3-5)

การกราบไหว้บูชารูปเคารพเป็นการประพฤติดัวที่พัฒนามาจากทัศนคติภายในความคิดที่จะนับถือสิ่งที่ถูกสร้าง (เช่น สิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ แนวคิดของมนุษย์ หรือบุคคล) แทนพระผู้สร้าง (โรม 1:25)

ไม่ใช่วัฒนธรรมดั้งเดิมหรือผู้ไม่เชื่อเท่านั้นที่นับถือรูปเคารพ ผู้เชื่อก็เข้ามาเกี่ยวพันกับความชั่วร้ายประเภทนี้ด้วย ชาวิวในสมัยอพยพเป็นผู้เชื่อ แต่พวกเขายังแพ้ต่อการทดลองใจที่จะนมัสการลูกวัวทองคำ จนชาติอิสราเอลได้จมอยู่กับการไหว้บูชารูปเคารพขณะที่โมเสสกำลังรับคำสั่งจากพระเจ้าบนภูเขาซีนาย (อพยพ บทที่32)

หลังจาก 40 วันบนภูเขา คนอิสราเอลยังไม่เห็นโมเสสกลับมา พวกเขารู้สึกตกใจและร้อนใจ และสงสัยว่าโมเสสจะกลับมาหาพวกเขาอีกหรือไม่ ก่อนที่โมเสสจะขึ้นภูเขาซีนายเขาแต่งตั้งอาโรนผู้เป็นพี่ชายของตนให้เป็นหัวหน้ารักษาการ แต่อาโรนขาดความเป็นผู้นำและไม่สามารถควบคุมประชาชนได้ คนอิสราเอลจึงกบฏ และสั่งให้อาโรน “ลุกขึ้น ขอท่านสร้างพระให้แก่พวกข้าพเจ้า ซึ่งจะนำพวกข้าพเจ้าไป” (อพยพ 32:1) ไม่นานก่อนหน้านั้น พวกเขาเคยสาบานว่าจะเชื่อฟังพระเจ้าและกระทำตามพระบัญชาของพระองค์ (อพยพ 19:8) แต่ตอนนี้ดูเหมือนว่าโมเสสจะไม่มีวันกลับมาแล้ว เขาจึงละทิ้งความสัตย์ซื่อแล้วทำการกราบไหว้บูชารูปเคารพ หวังจะได้รับ ความมั่นคงและการนำจากพระของชาวอียิปต์

อาโรนก็ยินดีทำตามคำเรียกร้องอันหมิ่นประมาทพระเจ้าของพวกเขา ประชาชนกระตือรือร้นที่จะถวายเครื่องประดับประดาอันทำจากทองคำ เพื่ออาโรนจะสร้างลูกวัวทองคำให้ (อพยพ 32:2-5, 24) เมื่อสร้างเสร็จแล้ว พวกเขาลุกขึ้นแล้วร้องว่า

โอ อิสราเอล สิ่งเหล่านี้แหละเป็นพระของเจ้า ซึ่งนำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ (อพยพ 32:4ข)

อาโรนเห็นชาวิวชอบใจมาก จึงสร้างแทนบูชาด้วย แล้วประกาศการเลี้ยงใหญ่ ซึ่งกลายเป็นงานสำมะเลเทเมา พระเจ้าทรงรู้ว่าจะทำลายประชาชนทุกคนเพราะการกราบไหว้บูชารูปเคารพ มิแต่การวิงวอนอย่างจริงจังจากโมเสสซึ่งได้ช่วยปกป้องประชาชนไม่ให้ถูกการลงโทษโดยพระเจ้า (อพยพ 32:9-14) อย่างไรก็ตาม ยังมีสามพันคนตายเพราะการกราบไหว้บูชารูปเคารพ ถือว่าเป็นบาปซึ่งนำไปสู่ความตาย (the sin unto death) สำหรับพวกเขา (อพยพ 32:28)

การล้มเหลวของอิสราเอล ซึ่งเรื่องถูกวางทองคำเป็นแค่ส่วนหนึ่งของการล้มเหลวนั้น เริ่มต้นจากการที่พวกเขาได้เพิกเฉยต่อการเรียนและการประยุกต์พระคำของพระเจ้าตามที่พระคำได้ถูกเปิดเผยในสมัยนั้น ในทุกวันนี้ผู้เชื่อยังคงทิ้งหรือปฏิเสธหลักคำสอนพระคัมภีร์เหมือนสมัยนั้น และถอยหลังฝ่ายวิญญาณจนกลายเป็นผู้เชื่อฝ่ายเนื้อหนังที่เสื่อมทราม พระเจ้าทรงสถาปนาสร้างจิตใจของเราให้รับการควบคุมโดยหลักคำสอนพระคัมภีร์ภายใต้การทรงนำจากการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์²⁹ ผู้เชื่อที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณไม่ได้ใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นมาตรฐานชีวิต แต่ยอมให้อารมณ์และความรู้สึกกลายเป็นมาตรฐานแทน อารมณ์ของตนจึงกบฏต่อจิตใจ (emotional revolt of the soul) และกลายเป็นตัวตัดสินใจและเจ้าชีวิต ชาตานจะฉวยโอกาสนี้ที่จะเดิมสุญญากาศที่มีในจิตใจให้เต็มด้วยหลักคำสอนเท็จและความคิดชั่วร้าย การบุกเข้าภายในจิตใจด้วยหลักคำสอนแห่งความมืด (เอเฟซัส 5:8; โครินธ์ 1:13) ได้ผลิตความมืดบอดภายในจิตใจ (blackout of the soul) และทำให้จิตใจบอดต่อความจริง การปฏิเสธหลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างต่อเนื่องจะทำให้จิตใจของผู้เชื่อแข็งกระด้าง และหลักคำสอนที่อาจเคยรู้จักจะถูกกลบทั้งสิ้น เมื่อความจริงที่เคยมีในจิตใจถูกแทนที่ด้วยความมืด ผู้เชื่อที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณจะเสื่อมจนถึงขั้นต่ำสุดของการถอยหลังฝ่ายวิญญาณ กล่าวคือ (ขั้นที่ 8) *ความคิดและทัศนคติ*

29. metabolism เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มาจากคำกรีกโบราณว่า μεταβολη (เม-เท-โบล) ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลง หรือ แปลงรูป เมื่อเราได้บริโภคอาหาร ร่างกายของเราได้แปลงอาหารให้เป็นพลังที่บำรุงร่างกายและพัฒนาการเติบโต และจะคัดแยกและทิ้งมูลที่ไม่มีประโยชน์ต่อกาย ในทำนองเดียวกัน เมื่อเราได้ 'บริโภค' หลักคำสอนพระคัมภีร์จากการอยู่ภายใต้การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้อมูลฝ่ายวิญญาณนั้นกลายเป็นอาหารบำรุงชีวิตฝ่ายวิญญาณ และการเติบโตฝ่ายวิญญาณของเรา และให้เราสามารถขจัดมุมมองและความคิดของมนุษย์ออกไป (เยเรมีย์ 15:16ก)

ที่อยู่ตรงข้ามจากน้ำพระทัย พระประสงค์ และแผนการของพระเจ้า (reverse process reversionism)³⁰

เมื่อผู้เชื่อเสื่อมมากจนความคิด และ ทัศนคติของเขาตรงข้ามกับน้ำพระทัย พระประสงค์ และ แผนการของพระเจ้า ก็เป็นนัยว่าเขาไม่เหลือหลักคำสอนพระคัมภีร์ในจิตใจแล้ว ความรักและความจงรักภักดีที่เขามีต่อผู้อื่นจะเปลี่ยนเป็น การรักผู้คนและสิ่งที่ชั่วร้าย และเกลียดชังผู้คนและสิ่งที่เขาควรรักและนับถือ ซึ่งรวมถึงพระเจ้าด้วย เพราะการเสื่อมสภาพถึงขั้นนี้ เป็นเรื่องง่ายมากที่เขาจะพ่ายแพ้ต่อการล่อลวงจากรูปเคารพ นี่เป็นตัวอย่างที่ชัดเจน ซึ่งแสดงถึงการที่ผู้เชื่อถูกอิทธิพลของปีศาจ

หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้ยุติลง ทหารบางคนที่เคยประจำในแถบเอเชียได้กลับมาয়สหรัฐด้วยความคิดใหม่ๆ หลังจากได้หลงใหลกับศาสนาและวัฒนธรรมของประเทศตะวันออก ซึ่งให้ความรู้ใหม่ๆ และสร้างแนวคิดที่กว้างขวาง ชาวสหรัฐเริ่มยอมรับในการไหว้บูชารูปเคารพมากยิ่งขึ้น และภายหลังแนวคิดในการไหว้บูชารูปเคารพก็ได้แทรกซึมเข้ามาในคริสตจักรด้วย เพราะเหตุนี้แนวคิดของศาสนาตะวันออก เช่น "ทุกศาสนาสอนทางเข้าถึงสวรรค์" กลายเป็นคำพูดที่ได้ยินบ่อยขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา

ศาสนาในทวีปเอเชียได้ผูกมัดชาวเอเชียหลายร้อยล้านคนให้เป็นทาสต่อชาตานศาสนาเหล่านี้กลายเป็นวิถีชีวิตที่ได้รับความนิยมในประเทศสหรัฐเช่นเดียวกัน มีชาวอเมริกันหลายคน que เลือกทิ้งมรดกแห่งบรรพบุรุษ คือเสรีภาพ ความเจริญ และความหวังที่มีอยู่ในพระเยซูคริสต์ แล้วยอมเป็นทาสที่ยากไร้และไร้ทางออกของศาสนาตะวันออก

30. คริสเตียนที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณจะเสื่อมผ่าน 8 ขั้น (1) การตอบโต้ และการหันเห (2) การแสวงหาความสุขอย่างไร้สติ (3) การปฏิบัติการ บวมเมอแรง (4) อารมณ์กบฏต่อความคิดและจิตใจ (5) การปฏิเสธพระเจ้าอย่างถาวร (6) มืดบอดในจิตใจ (7) แผลเป็นที่จิตใจ (8) ความคิดและทัศนคติที่อยู่ตรงข้ามจาก น้ำพระทัย พระประสงค์ และแผนการของพระเจ้า ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก อจ. แมกซ์ โคลน์ *พระธรรมยากอบ บทที่ 1* หน้า 11-15; ศจ. อาร์. บี. ซิม, จูเนียร์ *Reversionism* หน้า 20-39

ประเทศสหรัฐอเมริกาเคยเป็นประเทศหลักในการส่งมิชชันนารีไปต่างประเทศเพื่อประกาศพระกิตติคุณและสั่งสอนพระคัมภีร์ แต่ตอนนี้มีชาวตะวันตกหลายคนมากที่เลือกไปต่างประเทศเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องวิญญาณ และการเข้าฌานในประเทศตะวันออก นอกจากนั้น ยังมีผู้สั่งสอนหลักคำสอนของปีศาจเข้ามาประกาศ และ จัดประชุมการสอนภายในประเทศสหรัฐ ซึ่งหลายคนประทับใจ และได้ทั้งความจริงของพระเจ้าไปเสีย

พระคัมภีร์ได้เตือนถึงอันตรายที่เกิดจากการกราบไหว้รูปเคารพ และสั่งผู้เชื่อให้แยกตัวจากความชั่วร้ายประเภทนี้ ถึงแม้ว่ารูปเคารพอาจดูไม่เป็นอะไรมากไปกว่าไม้หรือหิน แต่มันเป็นตัวแทนของปีศาจ ศาสนาและลัทธิที่สนับสนุนให้กราบไหว้รูปเคารพก็เป็นศาสนาที่สอนหลักคำสอนของปีศาจ ผู้ที่ไม่เชื่อซึ่งพัวพันอยู่กับการกราบไหว้รูปเคารพกำลังไหว้ปีศาจโดยไม่รู้ตัว และเสี่ยงต่อการถูกสิงด้วยปีศาจ

เหตุฉะนั้นท่านจงระวังหนีจากการนับถือรูปเคารพ...ข้าพเจ้ากำลังว่าอย่างไร รูปเคารพนั้นศักดิ์สิทธิ์หรือ เครื่องบูชาที่ถวายแก่รูปเคารพนั้นเป็นของศักดิ์สิทธิ์หรือ แต่ข้าพเจ้าว่า เครื่องบูชาที่พวกต่างชาติถวายนั้น เขาถวายบูชาแก่พวกปีศาจ และไม่ได้อวยแด่พระเจ้า ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาให้ท่านมีส่วนร่วมพวกปีศาจ ท่านจะดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าและจากถ้วยของพวกปีศาจด้วยไม่ได้ ท่านจะรับประทานที่โต๊ะขององค์พระผู้เป็นเจ้าและที่โต๊ะของพวกปีศาจด้วยก็ไม่ได้ (1 โครินธ์ 10:14, 19-21)

วิหารของพระเจ้าจะตกลงอะไรกับรูปเคารพได้ เพราะว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์ ดังที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า “เราจะอยู่ในเขาทั้งหลาย และจะดำเนินในหมู่พวกเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เหตุฉะนั้นเจ้าจงออกจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น และจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย อย่าแตะต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาด แล้วเราจึงจะรับพวกเจ้าทั้งหลาย” (2 โครินธ์ 6:16-17)

การทำนาย (Divination)

เจ้าอย่ารับประทานเนื้อสัตว์ที่มีเลือดในเนื้อนั้น เจ้าอย่าเป็นหมอผีหรือเป็นหมอดู (เลวีนิติ 19:26)

อย่าให้มีคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านซึ่งให้บุตรชายหรือบุตรสาวของเขาลุยไฟ อย่าให้ผู้ใดเป็นคนทำนาย เป็นหมอดู เป็นหมอจบบยามดูเหตุการณ์ หรือเป็นนักวิทยาศาสตร์ (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:10)

การทำนาย คือ ความพยายามที่จะมองเห็นเหตุการณ์ล่วงหน้า เพื่อที่จะทราบถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือค้นพบความรู้อันลึกลับโดยอาศัยวิชาไสยศาสตร์ เช่น ผ่านคนทรง การดูลายมือ การหาน้ำด้วยไม้วิเศษ (dowsing) และการสะกดจิต (psychometry) เป็นต้น³¹ พระเจ้าทรงห้ามไม่ให้มนุษย์คนใดมีส่วนในการกระทำเช่นนี้ ไม่ว่าจะรูปแบบใดก็ตาม

เพราะการกบฏก็เป็นเหมือนบาปแห่งการถือฤกษ์ถือยาม และความต้อตึงก็เป็นเหมือนความชั่วช้าและการไหว้รูปเคารพ (1 ซามูเอล 15:23)

การที่คนเป็นอันมากได้หลงใหลกับการทำนาย และเรื่องของหมอดูเป็นข้อพิสูจน์ว่า กลอุบายของชาตานที่จะทำให้คนหันไปจากแผนการของพระเจ้ากำลังได้ผล ความสนใจในกิจการของชาตานอาจเริ่มต้นในเชิง ‘อยากรู้อยากเห็น’ อย่างบริสุทธิ์ใจ อย่างเช่น อ่านเรื่องโศกชะดาราในหนังสือพิมพ์ประจำวัน การดูดวง หรือการเล่นผีถ้วยแก้วหรือไฟยิปซีกับเพื่อนๆ ความนิยมในศาสนาและปรัชญาของประเทศตะวันออกทำให้การทำนายเป็นกิจการที่ประชาชนทั่วไปยอมรับในสังคม กิจการเหล่านี้ และกิจการอื่นๆ ของปีศาจ

31. Dowsing คือ การใช้ไม้ที่จะค้นหาหน้าหรือแร่ การสะกดจิต เป็นความสามารถพิเศษในการรับข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งหรือผู้คน เพียงแค่อยู่ใกล้ๆ

มักจะโผล่มาในประวัติศาสตร์เป็นระยะๆ ด้วยเป้าหมายที่จะชักจูงให้คนหลงตามกิจการชั่วที่พระคัมภีร์ห้ามไว้

อย่าไปหาคนทรงหรือพ่อมดแม่มด อย่าเที่ยวค้นหา ให้ตนมลทินไปเพราะเขาเลย เราคือพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของเจ้า (เลวีนิติ 19:31)

ชายหรือหญิงคนใดที่เป็นคนทรงหรือพ่อมดแม่มด จะต้องมิโทษถึงตายเป็นแน่จงเอาหินขว้างให้ตาย ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้ตนเอง (เลวีนิติ 20:27)³²

พระเจ้าทรงเผยให้เราเห็นถึงอนาคตข้างหน้าหลายเรื่องผ่านพระวจนะของพระองค์ แต่ด้วยสติปัญญาของพระองค์ พระองค์ยังต้องปิดบังข้อมูลอัน “ลึกลับ” ของพระเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29) ถึงแม้ว่าพระคัมภีร์ได้เปิดเผยแต่ภาพร่างของอนาคต แต่พระองค์ทรงประทานความรู้ทั้งหมดเท่าที่จำเป็นเพื่อเราอาจมีความสัมพันธ์สนิทและถาวรกับพระองค์ พระคัมภีร์ได้จำแนกและสั่งสอนทุกวิชาและทุกหลักการที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตคริสเตียน อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงจัดเตรียมความรู้อย่างสมบูรณ์แบบให้เรา ยังมีหลายคนที่ยพยายามหยั่งรู้อนาคตโดยวิธีอื่น ทั้งที่อนาคตของมนุษย์ทุกคนอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า

เวทมนต์แห่งบาบิโลน

หลังจากการสู้รบที่คาเคมีส (the Battle of Carchemish) กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนกำลังไล่ตามกองทัพอียิปต์ที่เหลืออยู่ แล้วแลเห็นนครเยรูซาเล็มอันงดงามเข้า

32. การลงโทษคนทรงถึงตายเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายผู้ติของโมเสสในการปกครองประเทศอิสราเอล และไม่ควรมานำมาใช้ในยุคคริสตจักร

(ดาเนียล 1:1) เมื่อแรกเห็นเขาได้ตั้งเลอยู่ที่นั่น โดยใคร่ครวญว่า เขาควรไล่ตามข้าศึกต่อไปหรือเข้าล้อมเยรูซาเล็มไว้

เพราะว่ากษัตริย์บาบิโลนยืนอยู่ที่ทางแพร่ง อยู่ที่หัวถนนสองถนน กำหนดหาคำทำนาย ท่านเข่าลูกราช และปรีการูปเคารพ (דַּבְּרֵי הַתְּרָאִים) ท่านมองดูที่ดัก (เอเสเคียล 21:21)

เนบูคัดเนสซาร์ใช้วิชาทำนายทั้งสามวิธี เพื่อให้มั่นใจว่าเขาควรเลือกทำอะไรต่อไปทุกวิธีที่เขาใช้นั้นถือเป็นกิจการของปีศาจ

ในการเข่าลูกราช ลูกธนูที่ถูกเลือกไว้ได้ตกลงดินโดยชี้ยังเยรูซาเล็ม เนบูคัดเนสซาร์ยังไม่แน่ใจ จึงขอคำปรึกษาจาก *เทราฟิม* คือรูปเคารพขนาดเล็กที่พกพาได้ ซึ่งเป็นรูปปั้นที่เขาใช้ให้บูชาส่วนตัว ปีศาจได้ตอบคำถามของเนบูคัดเนสซาร์โดยให้หมายสำคัญตามที่กำหนดไว้

ถึงกระนั้น เนบูคัดเนสซาร์ยังตั้งเลอยู่ จึงใช้วิชามองดูที่ดักสัตว์ (heptascopy) เพื่อหาหมายสำคัญที่จะแนะนำทางที่ควรเลือก มีพิธีเดินร่ำรอบๆ โถ่หรือสัตว์ชนิดอื่น ในกรณีที่สัตว์นั้นเป็นไก่ ก็จะมีผู้ทำพิธีหักคอไก่ แล้วฉีกร่างออกจนดับตกลงถึงพื้นดิน คนทำพิธีจะขยับดักด้วยนิ้ว แล้ววิเคราะห์ลักษณะของรูปร่างและตำแหน่งของดัก และรอคอยคำทำนายจากเทพเจ้า คำตอบสุดท้ายนี้ได้รับรองว่าเนบูคัดเนสซาร์ควรเลิกไล่กองทัพอียิปต์แล้วเข้าล้อมนครเยรูซาเล็ม เป็นการตัดสินใจที่ได้รับการสนับสนุนจากกิจการของปีศาจผ่านการทำนายและเวทมนต์

การทำนายจากเทพพยากรณ์

ในศตวรรษที่ 6 ก่อนคริสตกาล มีกษัตริย์องค์หนึ่งชื่อ ครีซัส (Croesus) เป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายและมีชื่อเสียงจวบจนทุกวันนี้ ปัจจุบันประดิษฐานอยู่ในประเทศตุรกี เริ่มต้นเป็น

อาณาจักรเล็ก ๆ จนสุดท้ายกลายเป็นจักรวรรดิอันยิ่งใหญ่หลังจากจักรวรรดิของชาวฮิตไทต์ ได้ล่มสลาย ซาดีส (Sardis) เป็นเมืองหลวงของลิเดีย และได้รับการยกย่องมากเพราะเป็นเมืองที่สว่างและเจริญรุ่งโรจน์มากกว่าใคร คริสต์มีเงินทองมากเกินกว่าจะพรรณนาได้ และเขามักจะถูกยอมรับว่าเป็นคนแรกที่ประดิษฐ์เหรียญกษาปณ์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยน

ในช่วงเวลานั้น โซริสมหาราชแห่งเปอร์เซียได้รับชัยชนะมากมายและกำลังขยายอาณาจักรของตน ทำให้คริสตกังวลใจจึงรีบทำสนธิสัญญาเป็นพันธมิตรกับกษัตริย์รามาชิสที่สองของอียิปต์ และ เนโบไนทิสกษัตริย์แห่งบาบิโลน แต่การเป็นพันธมิตรกับประเทศมหาอำนาจเหล่านี้ยังไม่ได้ทำให้คริสตหมดกังวล เขาจึงหาคำปรึกษาจาก“สิ่งศักดิ์สิทธิ์” เพื่อช่วยในการตัดสินใจ

สิ่งแรกที่คริสตต้องทำ คือ หาวิธีทำนายซึ่งจะเกิดผลจริง จึงส่งตัวแทนออกไปยังวิหารของเทพเจ้าต่างๆ ทั่วแผ่นดิน พวกตัวแทนได้รับคำสั่งตามแผนอย่างละเอียดถี่ถ้วน คือ นับ 100 วันหลังจากที่ได้รับมอบหมายแล้ว ตัวแทนแต่ละคนต้องเข้าวิหารที่ถูกส่งไปนั้น แล้วถามว่า “ในวันนี้ กษัตริย์คริสตทรงปฏิบัติพระราชกิจจะไรอยู่?”

ในเวลาที่กำหนดไว้นั้น คริสตกำลังอยู่ที่ชายทะเล ปึงเตาบนกองไฟและต้มลูกแกะในหม้อทองเหลืองขนาดใหญ่อันมีฝาปิดทำจากทองเหลืองเช่นกัน วิหารใดที่สามารถอธิบายพฤติกรรมแปลกประหลาดนี้ได้อย่างแม่นยำที่สุดจะได้รับเลือกเป็นที่ปรึกษาราชการส่วนพระองค์

ดังที่คริสตคาดไว้ แต่ละวิหารแข่งขันเพื่อให้ได้เป็นวิหารในที่อยู่ในพระราชอุปถัมภ์ ผู้พยากรณ์ของแต่ละวิหารจะพูดคำพยากรณ์จากเทพพยากรณ์โดยใช้พิธีกรรมและถ้อยคำที่ซับซ้อนและลึกซึ้ง มีแต่เจ้าแม่แห่งเดลฟาย (the Oracle of Delphi) ที่สามารถบอกว่าคริสตอยู่ที่ไหน และก่อนที่ตัวแทนจะถามคำถาม พูเธีย (Pythia) ซึ่งเป็นแม่ชีที่ถูกสิงด้วยปีศาจ ได้กล่าวคำตอบว่า

“ข้าสามารถนับเม็ดทราย และวัดความลึกความกว้างของมหาสมุทร ข้ามีหูไว้ฟังคนเงิบ และรู้ว่าคนใบ้กำลังสื่อสารอะไร คุณเถิด! โดยประสาทสัมผัสของข้าก็ได้กลิ่นเตามีกระโคงอยู่กำลังต้มเดือดอยู่บนไฟ และมีเนื้อลูกแกะในหม้อทองเหลือง มีฝาปิดทองเหลืองปิดหม้ออยู่”³³

ตัวแทนดีใจอย่างยิ่ง แล้วรีบกลับไปเฝ้ากษัตริย์ พอคริสตได้ฟังคำบอกนั้นแล้ว เขาทราบทันทีว่าเทพพยากรณ์ครั้งนี้เป็นเทพพยากรณ์ที่จะช่วยเขาได้ คริสตจึงส่งตัวแทนกลับไปยังเดลฟาย พร้อมกับของถวายล้ำค่าเพื่อถวายแก่เจ้าแม่แห่งเดลฟาย นักประวัติศาสตร์โบราณได้รายงานว่าของถวายทั้งหมดนั้นมีมูลค่า 3,000 ตัว เลือดคูลมยาวและสั้นทั้งดงาม เครื่องภาชนะที่ทำจากทองคำและเงิน และแท่งโลหะที่ทำหายาก เป็นของถวายซึ่งทำให้เฮโรโดตัส ผู้เป็นนักประวัติศาสตร์ต้องอัศจรรย์ใจเมื่อได้เห็นสิ่งเหล่านั้นกับตาของตนในอีก 100 ปีต่อมาที่เดลฟาย

ตอนแรกคริสตวางแผนที่จะเผาถวายทรัพย์สินสมบัติเหล่านี้แก่เจ้าแม่แห่งเดลฟาย เพื่อแลกกับคำตอบที่สำคัญมาก คือ อาณาจักรลิเดียควรบุกเข้าไปโจมตีกองทัพเปอร์เซียหรือไม่? เทพพยากรณ์แห่งเดลฟายตอบดังนี้ว่า “ถ้าหากคริสตส่งกองทัพอันข้ามแม่น้ำเฮลลิส (Halys River) เขาจะพลิกคว่ำอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่” คริสตเข้าใจว่าคำตอบอันกำกวมนี้เป็นารับรองชัยชนะของตน กองทัพของเขาจึงเดินแถวข้ามพรมแดน และสุดท้ายก็พบว่าปีศาจได้พยากรณ์ถูกต้อง การบุกเข้าอาณาเขตของเปอร์เซียได้พลิกคว่ำอาณาจักรอันยิ่งใหญ่จริง คืออาณาจักรของคริสตเอง!

มีอีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญๆ กันซึ่งเกิดขึ้นกับจักรพรรดิเทรจัน (Trajan) แห่งโรม

33. Herodotus *The Persian Wars, Book 1* แปลโดย George Rawlinson (New York: The Modern Library, Random House, 1942) หน้า 25

จักรพรรดิเทรจินต์ของจดหมายปิดผนึกไปเพื่อขอคำตอบจากคนทรงแห่งเฮลิโอบอลิส (the Oracle of Heliopolis) คนทรงนั้นได้ส่งของคำตอบกลับมาพร้อมกับซองของเทรจินต์ซึ่งยังมีใครเปิดเลย เทรจินต์ต้องแปลกใจเมื่อได้พบกับคำตอบที่ตรงกับคำถามทุกประการ เพราะในซองจดหมายทั้งสองนั้นมีแต่กระดาษเปล่า³⁴

ตัวอย่างในการทำนายของโลกโบราณเหล่านี้มีเรื่องในปัจจุบันที่สามารถเอามาเปรียบเทียบได้ ทุกครั้งที่มีคนไปขอคำปรึกษาจากหมอดู ไม่ว่าจะในการดูลายมือ ไพ่ฮิปซี หรืออ่านใบชา เป็นต้น คนนั้นอาจกลายเป็นเหยื่อของปีศาจ ในกรณีที่การทำนายสามารถบอกเหตุการณ์อนาคตได้อย่างแม่นยำ นั่นเป็นสิ่งบ่งบอกว่าปีศาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ปีศาจไม่ได้อยู่เบื้องหลังการทำนายทุกครั้ง บางครั้งหมอดูหรือคนทรงอาจอาศัยเล่ห์กลเพื่อหลอกผู้คนที่นั่น แต่ทุกคนที่มีส่วนในการทำนายกำลังพัวพันกับกิจการของปีศาจ

คนที่ใช้การทำนายเพื่อช่วยในการตัดสินใจกำลังอยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจแล้ว และหากเป็นผู้ที่ไม่เชื่อว่าจะเสี่ยงต่อการถูกสิงด้วยปีศาจ การทำนายเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของไสยศาสตร์และการกราบไหว้บูชารูปเคารพ ซึ่งมีปีศาจอยู่เบื้องหลัง และเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงห้าม

ก่อนที่พระคัมภีร์จะถูกบันทึกครบเล่ม พระเจ้าทรงเปิดเผยน้ำพระทัยของพระองค์ผ่านความฝัน นิมิต্ত การทำนายและการเผยพระวจนะผ่านผู้เผยพระวจนะ ในทุกวันนี้พระเจ้าทรงสื่อสารกับมนุษย์ผ่านพระวจนะซึ่งถูกบันทึกไว้เป็นตัวอักษร คุณจะรับการทรงนำจากพระเจ้าผ่านหลักคำสอนพระคัมภีร์ภายในจิตใจของคุณเท่านั้น³⁵ พระคัมภีร์เป็น “จิตของ

34. John L Nevius, *Demon Possession and Allied Themes* (1894: ฉบับพิมพ์ใหม่, Grand Rapids: Kregel Publications, 1968) หน้า 296

35. ศจ. อาร์. บี. ซิม, จูเนียร์ *การทรงนำจากพระเจ้า* (แปลและพิมพ์ปี 2003)

พระคริสต์” (1 โครินธ์ 2:16) และมีแต่หลักคำสอนพระคัมภีร์เท่านั้นซึ่งจะสามารถป้องกันคุณจากความชั่วแห่งอิทธิพลของปีศาจได้

การติดต่อสื่อสารกับคนตาย (Necromancy)

คำว่า necromancy มาจากคำกรีก 2 คำที่เชื่อมกัน คือ คำว่า νεκρός (*เน็ก-โครอส*) ซึ่งหมายถึง ‘ตาย’ และคำว่า μαντεία (*มันเทยา*) ซึ่งหมายถึง ‘การทำนาย’ เป็นการหาการทำนายผ่านการติดต่อกับ ‘คนที่ตายแล้ว’ แท้ที่จริงแล้ว ‘คนที่ตายแล้ว’ นั้น คือปีศาจ ซึ่งใช้คนทรง (คนทรงผี) ในการสื่อสารกับคนที่ต้องการติดต่อกับวิญญาณภพ

หนึ่งในศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดคือ Spiritism (การนับถือผี) หรือตามผู้ที่ติดตามมักจะเรียกว่า Spiritualism ลัทธินี้ได้ปรากฏในสหรัฐแรกๆ ในปี ค.ศ. 1847 เมื่อมีสองพี่น้อง Kate กับ Margaret Fox ซึ่งทั้งสองเป็นลูกสาวของบาทหลวงแห่งนิกายเมธอดิสต์ อาศัยอยู่ภาคตะวันตกของมลรัฐนิวยอร์ก ได้คิดระบบเสียงเคาะ เพื่อหลอกหลวงคนให้เชื่อว่าผีสิงอยู่ในบ้านของเขา เมื่อข่าวแพร่ไป ผู้ใดที่อยากรู้อยากเห็น และถูกหลอกง่ายๆ และมาเป็นประจักษ์พยานต่อการติดต่อระหว่างคนเป็นและคนตาย อีกสองปีต่อมา P.T. Barnum เจ้าของละครสัตว์ได้จ้างพี่น้องสองสาวนี้ให้เข้ามาแสดงในละครสัตว์ ซึ่งสร้างชื่อเสียงให้สองพี่น้อง³⁶ ในปี 1888 พี่น้อง Fox ได้ประกาศว่าพวกเขาแกล้งทำ แต่ผู้ติดตามไม่ยอมรับ และยังคงเชื่อเรื่องผีไปเช่นเดิม

ความสนใจในโลกแห่งวิญญาณและปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติได้บังเกิดสมาคมและองค์กรต่างๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาและวิจัยเรื่องเหนือธรรมชาติ³⁷ องค์กร National Spiritualist Association ในประเทศสหรัฐได้แถลงว่ามีจำนวนสมาชิก 126,000

36. Ruth A. Tucker, *Another Gospel* (Grand Rapids: Zondervan, 1989) หน้า 321-322

37. เช่น The Int. General Assembly of Spiritualists, the Nationalist Spiritual Alliance of the United States, the National Spiritualist Association of Churches, The British Society of Psychical Research.

คนในปีค.ศ. 1863 ซึ่งเพิ่มมากขึ้นถึง 228,000 คนในปี 1945³⁸ หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองมีมหาวิทยาลัยหลายแห่ง ซึ่งรวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง เช่น Duke และ Stanford ก่อตั้งแผนกเฉพาะทำการวิเคราะห์ห้วงจิตเรื่องนี้ โดยหวังว่าจะพิสูจน์ว่าเรื่องเหนือธรรมชาติมีจริง อย่างไรก็ตาม ก็มีบางคนที่ยังไม่เชื่อ และกล้าเปิดเผย

มีหลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ดูเหมือนว่าเป็นเรื่องเหนือธรรมชาติ หรือ ประสพการณ์กับโลกแห่งวิญญาณ แต่สุดท้ายมีการเปิดโปงให้เห็นว่าเป็นการเสแสร้งเท่านั้น การหลอกลวงที่กลายเป็นเรื่องดังไปทั่ว มี Houdini และ Dunninger (*Magic and Mystery*, New York, Weathervane Books ปี 1967) หนังสือ *The Psychic Mafia* (New York, St Martin's Press ปี 1976) โดย M. Lamar Keene อดีตนักสะกดจิตสารภาพและเปิดเผยให้รู้ว่าเขาสามารถหลอกผู้ชมได้อย่างไร และการสอบสวนโดยแพทย์คริสเตียน Paul Meier และนักมายากลคริสเตียน Danny Korem ซึ่งร่วมมือกันเขียนหนังสือที่เปิดโปงคนเจ้าเล่ห์ คือ *The Fakers* (Grand Rapids, Baker Book House, 1980)

อย่างไรก็ตาม ยังมีการสะกดจิต หรือเหตุการณ์เหนือธรรมชาติบางกรณีที่ไม่ได้เกิดจากการหลอกลวงโดยมนุษย์ ยังมีปัจจัยฝ่ายวิญญาณซึ่งเราไม่อาจหลบหนีได้ มีหมอมือที่จริงที่รับพลังอำนาจเหนือธรรมชาติจากผู้ซึ่งพระคริสต์ธรรมคัมภีร์เรียกว่า ‘สิงโตคำราม’ ซึ่ง ‘เสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้’ (1 เปโตร 5:8) นั่นก็คือ ชาตาน³⁹

ทุกวันนี้ การเคลื่อนไหวยุคใหม่ (New Age Movement) ได้กระทำการเข้าทรงให้เป็นที่นิยมโดยใช้คำว่า channelling ก่อนสมัยการเคลื่อนไหวยุคใหม่ การติดต่อกับ ‘คนตาย’

38. ดู Jan Karel Van Ballen, *The Chaos of the Cults* (Grand Rapids: Eerdmans, 1962) หน้า 33

39. Walter Martin, *The Kingdom of the Cults* (Minneapolis: Bethany House, 1985) หน้า 228

มักจะใช้หมอมือที่จะพยายามติดต่อและสื่อสารกับคนตาย ในทางตรงข้าม channelling (จากคำกริยาว่า channel ซึ่งหมายความว่า *ให้ไหลไปตามช่อง*) จะมีคนทรงยอมให้วิญญาณสิงร่างกาย แล้วพูดกับผู้ชม ซึ่งอาจเป็นกลุ่มคนที่ยอมจ่ายค่าเข้าสูงเพื่อขอคำปรึกษา

จะมีคนทรงบางคนที่ได้รับ ความสนใจมาจากสาธารณชน จากทั้งผู้ที่ เป็นนักการเมือง นักกีฬาชื่อดัง ดาราหนัง และนักธุรกิจ ที่ขอคำทำนายและคำปรึกษา ความน่าสนใจในการติดต่อกับผู้ที่ตายแล้วเป็นยุทธวิธีหนึ่งที่ชาตานใช้เพื่อดึงดูดให้มนุษย์อยู่ภายใต้อำนาจและการครอบครองของมัน การติดต่อสื่อสารกับคนตายเป็นช่องทางหนึ่งที่ยอมให้กิจการของปีศาจเกิดผลกระทบมากในสังคมสหรัฐในช่วงเวลาที่ผ่านมา บางครั้งคนทรงจะบอกว่า ผู้ที่ติดต่อดังนั้นไม่ใช่วิญญาณของผู้ที่ตายแล้ว แต่เป็นมนุษย์ต่างดาว ทูตสวรรค์ เทพเจ้าแห่งศาสนาเก่าแก่ หรือไม่กี่ ‘ศาสดาที่กลับมาใหม่’ คนที่เป็นคนทรงได้ติดต่อกับคนที่ตายแล้วจริงหรือไม่? ไม่มีทาง! ความจริงคือ คนทรงถูกหลอก และก็ได้หลอกคนอื่นด้วย หรือไม่ก็ถูกหลอกเองเพราะกำลังติดต่อกับปีศาจซึ่งโกหกกว่าเป็นผู้ที่ตายแล้ว ผู้ที่รับคำปรึกษาจากปีศาจและปฏิบัติตามกำลังดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของปีศาจ

บางครั้ง ผู้ที่ทุกข์ใจเพราะคนรักเสียชีวิตไปอาจปรารถนาที่จะสื่อสารกับคนนั้น โดยต้องการทราบว่าเขาไปอยู่ที่ไหนหลังความตาย มีแต่พระคำของพระเจ้าซึ่งสามารถตอบคำถามนั้นได้ ผู้ที่ตายโดยไม่ได้วางใจเชื่อในพระเยซูคริสต์ก่อน มีสถานภาพว่า “ถูกพิพากษาลงโทษอยู่แล้ว” (ลูกา 16:22-23; ยอห์น 3:18) แต่ผู้เชื่อในพระคริสต์ซึ่งอยู่ “ในองค์พระผู้เป็นเจ้า” (วิวรณ์ 14:13) กำลังอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์ เป็นสถานที่ที่ทุกคนมีความสุขที่สมบูรณ์แบบ

พระเจ้าจะทรงเซ่นน้ำตาทุกหยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว (วิวรณ์ 21:4)

คนเหล่านี้ได้ “จากร่างกาย และอยู่ที่บ้าน ต่อหน้าพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (2 โครินธ์ 5:8 ข แปลตรงจากภาษากรีก)

บางคนเชื่อว่าผู้ที่ตายแล้วกำลังมองคนที่ยังมีชีวิตอยู่ ความจริงคือมีผู้ที่มองเราอยู่ แต่ไม่ใช่คนที่ตายแล้ว นอกจากพระเจ้าเองเรากำลังถูกสังเกตโดยทั้งทูตสวรรค์ที่ทรงเลือก (elect angels) และทูตสวรรค์ที่กบฏต่อพระเจ้าและเลือกอยู่ฝ่ายซาตาน (fallen angels) และคนที่ยังไม่ตาย คือเพื่อนมนุษย์ทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อที่ยังดำเนินชีวิตอยู่บนโลก (1 โครินธ์ 4:9) ผู้ที่เรารักซึ่งถึงแก่กรรมแล้วไม่สามารถมองเห็นหรือติดต่อเราได้ เช่นเดียวกับที่เราไม่สามารถมองเห็นหรือติดต่อเขาได้ เนื่องจากความสัมพันธ์ที่เรามีกับพระคริสต์เราจึงมั่นใจได้ว่าเราจะได้พบกับผู้ที่เรารักซึ่งได้เชื่อในพระคริสต์เช่นเดียวกับพวกเรา (1 เธสะโลนิกา 4:16-18) เราสามารถระลึกถึงเขาด้วยความทรงจำที่หอมหวาน แต่เราไม่สามารถข้ามช่องว่างที่อยู่ระหว่างพวกเรากับพวกเขา เราไม่สามารถติดต่อกับคนตาย ไม่ว่าเขาจะอยู่บนสวรรค์ หรืออยู่ในแดนคนตาย (Hades) ก็ตาม

เนื่องจากการสื่อสารกับคนตายนั้นเป็นไปได้ พระคัมภีร์จึงห้ามไม่ให้คนใดเข้าเกี่ยวข้องกับเรื่องการเข้าทรงต่างๆ (เลวีนิติ 19:31; 20:6,27; เฉลยธรรมบัญญัติ 18:9-12; 2 พงศกัณฑ์ 23:24) ข้อห้ามเหล่านี้ได้ปกป้องผู้เชื่อไม่ให้ได้รับอิทธิพลจากผี เราไม่สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้ตายแล้วได้ ปีศาจจึงมักแกล้งทำตัวเป็นวิญญาณของคนตาย ในภาษากรีกปีศาจประเภทนี้ถูกเรียกว่า *εργαστρομενοος* (*เอ็น-กาส-ตรีมุ โธส*) (อิสยาห์ 8:19 ฉบับแปล LXX)⁴⁰

40. LXX หรือ Septuagint (เซพทัวจินท์) คือพระคัมภีร์เดิมฉบับแปลจากภาษาฮีบรูเป็นภาษากรีก ซึ่งเป็นการแปลที่นำยกย่อง เป็นผลงานของผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจากเมืองอเล็กซานเดรีย ในศตวรรษที่ 3 ก่อนคริสตกาล

ปีศาจ เอ็น-กาส-ตรีมุ โธส

และเมื่อเขาทั้งหลาย [ผู้เผยพระวจนะเท็จ] จะกล่าวแก่พวกท่านว่า “จงปรึกษากับคนทรงและพ่อมดแม่่มดผู้ร้องเสียงจ๊อกแจ๊กและเสียงพึมพำ” ไม่ควรที่ประชาชนจะปรึกษากับพระเจ้าของเขาหรือ ควรเขาจะไปปรึกษาคนตายเพื่อคนเป็นหรือ (อิสยาห์ 8:19)

คำว่า “คนทรง” แปลจากคำฮีบรูว่า “*วาล*” (*อบ*) และตรงกับคำกรีกว่า “*เอ็น-กาส-ตรีมุ โธส*” ซึ่งหมายถึง “นักแปลงเสียง” ปีศาจที่ทำกิจกรรมประเภทนี้อาจจะทำเสียงหลากหลายแบบภายในคนทรงคนเดียว เช่น เสียงจ๊อกแจ๊กและเสียงพึมพำ หรืออาจจะแปลงเสียงออกจากพื้น จากโต๊ะ หรือจากฝาเพดาน หลายครั้งปีศาจจะสิงคนทรงเพื่อที่จะบังคับเอ็นในลำคอของเขา ให้เกิดเสียงแล้วพูดเลียนแบบเสียงคนตาย

ตัวอย่างเช่น ปีศาจที่สิงคนในปัจจุบันอาจเลียนแบบคำพูดและพฤติกรรมของคนที่มีชีวิตอยู่เมื่อ 1,000 ปันปีที่แล้ว เรื่องภาษาไม่ได้เป็นกำแพงสำหรับปีศาจ มันจึงสามารถทำให้ดูเหมือนว่าคนทรงถูกสิงด้วย “วิญญาณ” ของคนที่เคยมีชีวิตอยู่ในอดีต

อิสยาห์ได้อธิบายถึงกิจการของปีศาจ *เอ็น-กาส-ตรีมุ โธส* อีกรูปแบบหนึ่ง

และเจ้าจะถูกเหยียบลง

เจ้าจะพูดมาจากที่ลึกของแผ่นดินโลก

คำของเจ้าจะมาจากที่ต่ำลงในผงคลี

เสียงของเจ้าจะเหมือนเสียงวิญญาณที่มาจากพื้นดิน

และคำพูดของเจ้าจะกระซิบออกมาจากผงคลี (อิสยาห์ 29:4)

นี่คือการอธิบายถึงการที่หมอผีจะแนบหูลงกับพื้นดิน และคอยฟังเสียงพูดของคนตาย อย่างไรก็ตาม เสียงที่หมอผีได้ยินนั้นเป็นเสียงของปีศาจ *เอ็น-กาส-ตรีมุ โธส*

หญิงคนทรงแห่งเอนโดร์

รัดยาร์ด คิปลิงค์ (Rudyard Kipling) ซึ่งเป็นกวีชาวอังกฤษและได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณคดี ได้เขียนบทกลอนเรื่องหญิงคนทรงแห่งเอนโดร์ ซึ่งบันทึกอยู่ในพระธรรม 1 ซามูเอลบทที่ 28 บทความต่อไปเป็นเพียงส่วนหนึ่งจากบทกลอนของเขาซึ่งมีชื่อว่า “เอนโดร์”

Oh the road to En-dor is the oldest road

And the craziest road of all!

Straight it runs to the Witch's abode,

As it did in the days of Saul,

And nothing had changed of the sorrow in store

For such as go down on the road to En-dor!

โอ้ หนทางสู่ เอนโดร์ เป็นหนทางเก่าแก่ที่สุด

เป็นทางสุดวิกลจริต สุดคดลุ่มคลั่ง

เป็นทางดิ่งตรงถึงรังแม่มด

ตรงดิ่งในสมัยของซาอูล

และความทุกข์โศกยังเฝ้าคอยรอ

ผู้ที่เดินทางไปสู่ เอนโดร์

ด้วยถ้อยคำเหล่านี้ คิปลิงค์ ได้ทำให้เราเห็นผลของการเข้าร่วมกิจการของปีศาจ การที่ซาอูลเดินทางไปเอนโดร์ ทำให้เราเห็นว่าอิสราเอลเสื่อมมากแค่ไหนแล้วในช่วงเวลาที่ซาอูลครองอาณาจักร

หลังจากโยชูวาได้เสียชีวิตแล้ว พระเจ้าทรงตั้งผู้วินิจฉัยให้ครอบครองอิสราเอล และเป็นผู้นำชนชาติอิวทั้งหมดด้านารเมืองและฝ่ายวิญญาณ ผู้วินิจฉัยคนสุดท้าย คือ ซามูเอล

ซึ่งมีบทบาทเป็นผู้เผยพระวจนะของประเทศ เมื่อซามูเอลแก่ชราลง ประชาชนเริ่มสงสัยว่าใครจะนำอิสราเอลต่อจากเขา เพราะซามูเอลมีลูกชายเพียงสองคนซึ่งเป็นคนเลวทราม

ลูกชายทั้งสองนั้นได้ปฏิเสธที่จะเดินในทางของพระเจ้าเป็นเจ้า ใครๆ ก็รู้ว่าสองคนนี้ทุจริตและโหดร้าย (1 ซามูเอล 8:3-5) เพราะฉะนั้น ผู้อาวุโสได้ขอร้องให้ซามูเอลตั้งกษัตริย์แทนที่จะให้ลูกชายรับตำแหน่งต่อ ซามูเอลได้เตือนถึงการขอร้องนั้นเป็นการขัดต่อแผนการของพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งอิสราเอลให้เป็นประเทศที่พระเจ้าจะทรงปกครองด้วยพระองค์เอง (ระบบ theocracy) เท่ากับว่าพระเจ้าทรงเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล แต่ประชาชนตาบอดเพราะความปรารถนาที่จะเป็นเหมือน “ประชาชาติทั้งหลาย” (1 ซามูเอล 8:5) เขาจึงต้องการมีกษัตริย์ที่เขาจะมองเห็นได้ พระเจ้าจึงทรงโปรดอนุญาตให้ซาอูลได้รับการแต่งตั้งเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล

ซาอูลมีคุณสมบัติของผู้นำที่คนนิยมครบทุกประการ คือ มีเสน่ห์และหน้าตาหล่อเหลา (1 ซามูเอล 9:1-2) เมื่อซาอูลยังหนุ่มอยู่ เขามีหลักคำสอนพระคัมภีร์ในจิตใจของเขาบ้าง

อย่างไรก็ตาม ภายหลังซาอูลเริ่มจะมองชีวิตจากมุมมองของมนุษย์ ปฏิเสธพระเจ้าอย่างค่อนแคะและดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง ยิ่งซาอูลถอยหลังฝ่ายวิญญาณนานเข้า เขาก็ยิ่งปฏิเสธที่จะกระทำตามคำสั่งของพระเจ้า (1 ซามูเอล 15:3-29) เพราะเหตุนี้พระเจ้าทรงปฏิเสธซาอูล และส่งซาอูลไปเจิมดาวิดเพื่อรับรองว่า ในอนาคตดาวิดจะเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล (1 ซามูเอล 16:12-13) ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงปฏิเสธซาอูล แต่พระองค์ทรงอนุญาตให้ซาอูลครองอิสราเอลต่อไป

ซามูเอลยังดำเนินการเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณของแผ่นดิน ในขณะที่ซาอูลยังเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล หลังจากดาวิดได้ปราบโกลิอัทอย่างน่าตื่นเต้นและน่าประทับใจ เด็กหนุ่มเลี้ยงแกะใจนักรบคนนี้ได้กลายเป็นวีรบุรุษของชาติ การที่ดาวิดเป็นที่ชื่นชอบของประชาชนทำให้ซาอูลโกรธมาก (1 ซามูเอล 18:6-8) ความอิจฉาและความเกลียดชังที่เขามีต่อดาวิดเป็นแรงผลักดันที่ทำให้ซาอูลต้องการฆ่าดาวิดผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ให้เป็น

กษัตริย์ของอิสราเอลต่อไป (1 ซามูเอล 18:9-29) ซาอูลได้ใช้กองทัพทหารของอิสราเอล เพื่อล้างความอาชญากรรมที่เขามิต่อดาวิด

ซาอูลรู้สึกไม่มั่นใจและหวงแหนตำแหน่งและอำนาจของตน จึงโทษว่าดาวิดเป็น ตัวการที่สร้างปัญหาให้แก่ตน อย่างไรก็ตาม ดาวิดไม่มีความผิด และเขาไม่เคยใช้ความ ผิดพลาดของซาอูลเป็นเหตุผลที่จะยึดบัลลังก์ (1 ซามูเอล 24:10) ถึงแม้ว่าดาวิดมีโอกาสดู จะลอบสังหาร “กษัตริย์ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเจิมไว้” แต่เขาเลือกที่จะมอบซาอูลไว้ใน พระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า (1 ซามูเอล 24:6; 26:9) ดาวิดรอคอยอย่างสัตย์ซื่อจนถึงเวลาที่ พระผู้เป็นเจ้าทรงยึดตำแหน่งคืนจากซาอูลและมอบให้แก่ดาวิด

ถึงแม้ว่าดาวิดต้องกลายเป็นผู้หลบหนีความโกรธเกรี้ยวของซาอูล เขาได้ใช้เวลานั้น อย่างมีประโยชน์ หลังจากที่เขาได้ตั้งศูนย์บัญชาการในถ้ำที่อคูลิม เขาเริ่มจัดและฝึก กองทัพ ซึ่งประกอบด้วยชายที่หลบภัย ลี้หนี และถูกข่มเหงจากซาอูลเช่นเดียวกับดาวิด และมาอยู่กับดาวิด (1 ซามูเอล 22:1-2)

เพราะการนำอันดีเลิศของดาวิด ชายเหล่านี้กลายเป็นนักรบที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งใน ภายหลังได้กลายเป็นนายทหารชั้นสูง เหล่าพลเอก และผู้บัญชาการกองทัพของอิสราเอล พวกเขาจะนำชัยชนะให้แก่อิสราเอลหลังจากที่อิสราเอลต้องทนทุกข์กับสงคราม ภายในประเทศเป็นเวลาหลายปีอันเกิดจากความเห็นแก่ตัวของซาอูล เรื่องทั้งหมดนี้เป็น เบื้องหลังของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับซาอูลที่ เอน โดร์

อยู่มาในครั้งนั้นคนฟีลิสเตียได้รวบรวมกำลังเพื่อทำสงครามสู้รบกับอิสราเอล และอาคิซตรัสกับดาวิดว่า “จงทราบเถิดว่า ท่านกับคนของท่านจะออกทัพไป กับเรา” ดาวิดทูลอาคิซว่า “ดีทีเดียวพะย่ะค่ะ พระองค์จะได้ทราบว่ามีผู้รับใช้ของ พระองค์จะกระทำการใดได้บ้าง” และอาคิซรับสั่งกับดาวิดว่า “ดีแล้ว เราจะให้ ท่านเป็นองครักษ์ของเราตลอดชีพ” (1 ซามูเอล 28:1-2)

เมฆคลุมแห่งภัยพิบัติครั้งใหญ่กำลังรวมตัวที่ขอบฟ้าของอิสราเอล ศัตรูเก่าของ อิสราเอลกำลังระดมพลทหารเพื่อบุกทำลายอิสราเอล กองพันธมิตรทั้ง 5 เมืองของฟีลิส เตียได้เตรียมกองกำลังพร้อมที่จะ โจมตีอิสราเอล กองทัพของซาอูลไม่อาจสู้พวกเขาได้ เพราะขาดการนำที่ดีและขาดวินัย เมื่อซาอูลได้สำนึกว่าการถอยหลังฝ่ายวิญญาณทำให้ตน ไร้ประโยชน์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า นั่นก็สายเกินไปเสียแล้ว ซาอูลไม่อาจปกป้องตนเองจาก ทั้งฟีลิสเตียหรืออิทธิพลจากปีศาจได้

ในระหว่างเวลานั้น ดาวิดกำลังเผชิญปัญหาของตน กษัตริย์อาคิซแห่งกัท (บ้านเกิด ของโกลิอัท) เป็นผู้ที่ไม่เชื่อซึ่งมีคุณธรรมและเกียรติยศ และมอบสิทธิ์ให้ดาวิดอยู่ใน เขตของฟีลิสเตียในฐานะเป็นผู้หลบภัยจากการข่มเหงของซาอูล อาคิซได้รับดาวิดและ เหล่านักรบของดาวิดเป็นทหารรับจ้าง และแต่งตั้งดาวิดเป็นองครักษ์ ‘ตลอดชีพ’ เพราะ ประทับใจกับความกล้าหาญและความจงรักภักดีของดาวิด ไม่ว่าจะพุดถึงในสมัยโบราณ หรือในอดีตที่ผ่านมา การใช้ทหารจากต่างแดนเป็นเรื่องธรรมดา เคยมีกษัตริย์ของ เปอร์เซียที่จ้างทหารกรีกในตำแหน่งนี้ และกษัตริย์หลุยส์ที่ 16 แห่งฝรั่งเศสเคยจ้างกรม ทหารสวิส (Swiss Regiment) อันมีชื่อเสียง ให้เป็นองครักษ์ของตน อย่างไรก็ตาม การที่ดา วิดได้รับตำแหน่งเป็นองครักษ์ไม่ได้เป็นตามแผนการที่พระเจ้าทรงมีต่อชีวิตของเขา ถึงแม้ อาคิซคาดหวังว่าดาวิดและกองกำลังทหารของเขาจะร่วมกันต่อสู้กับอิสราเอล แต่ดาวิด ปฏิเสธ เพราะดาวิดไม่ต้องการต่อสู้กับชาวยิวด้วยกัน พระเจ้าทรงโปรดจัดเตรียมทางออก ให้ดาวิด (1 ซามูเอล 29)

พระเยซูคริสต์ทรงควบคุมประวัติศาสตร์ ผู้บัญชาการของกองทัพฟีลิสเตียมองดาวิด และทหารของเขาว่าเป็นศัตรู และบอกอาคิซว่าพวกเขาไม่ต้องการให้ดาวิดเข้าร่วมต่อสู้ กับฟีลิสเตียเพราะไม่แน่ใจในความจงรักภักดีของดาวิด “อาคิซไม่คิดหรือว่า ตอนที่ดาวิด ‘ลงไปรบพร้อมกับเรา ... เขาจะกลับกลายเป็นศัตรูของเรา’ ” (1 ซามูเอล 29:4) ในที่สุด อาคิซก็ยอมต่อพวกเขา และดาวิดได้รับคำสั่งให้กลับไปยังเมืองสิกลาก (1 ซามูเอล 30:1) ด้วยวิธีนี้พระเจ้าจึงช่วยกู้ดาวิด ไม่ให้ต้องสู้รบกับคนของตน

ในภาวะวิกฤต

ฝ่ายซาโมเอลได้สิ้นชีพแล้ว และคนอิสราเอลทั้งปวงก็ไว้ทุกข์ให้ท่าน และฝังศพท่านไว้ในเมืองรามาห์ ซึ่งเป็นเมืองของท่านเอง และซาอูลทรงกำจัดคนทรงและพ่อมดแม่มดเสียจากแผ่นดิน (1 ซามูเอล 28:3)

ในช่วงเวลานี้อิสราเอลกำลังอยู่ในช่วงวิกฤตคาลและขาดผู้นำที่ดี ซามูเอลได้เสียชีวิตแล้ว และเนื่องจากซาอูลอ่อนแอฝ่ายวิญญาณ เขากำลังหมกมุ่นเรื่องดาววิดและไม่ได้อยู่ในตำแหน่งที่เขาจะสามารถนำอิสราเอลได้ ผู้นำฟิลิสเตียเห็นว่าอิสราเอลกำลังยุ่งเหยิงและอ่อนแอทางด้านทหาร จึงเตรียมตัวโจมตี

คนฟิลิสเตียก็ชุมนุมกันและมาตั้งค่ายอยู่ที่ชูเนม และซาอูลทรงรวบรวมอิสราเอลทั้งสิ้นและเขาทั้งหลายตั้งค่ายอยู่ที่กิลโบอา เมื่อซาอูลทอดพระเนตรกองทัพของคนฟิลิสเตียก็กลัว และพระทัยของพระองค์ก็หวั่นไหวมาก (1 ซามูเอล 28:4-5)

ทั้งสองฝ่ายได้ตั้งแนวรบไว้เรียบร้อยแล้ว อาคิซและกองทัพตั้งค่ายอยู่บนเนินเขาโมเรห์ ซึ่งมองลงมายังท้ายหุบเขาของอิสราเอลที่เรียกว่า *เฮส-เคร-โลน* กองทัพอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ฝั่งตรงข้ามของหุบเขานั้น และห่างจากกองทัพฟิลิสเตียหกกิโลเมตร เมื่อซาอูลแลเห็นจำนวนทหารของฟิลิสเตียแล้วก็ตกใจกลัว เพราะการที่เขาได้ถอยหลังฝ่ายวิญญาณนานมากแล้ว ความขลาดกลัวและความหวั่นไหวได้เข้ามาแทนความกล้าหาญซึ่งเคยมีในจิตใจ ในขณะที่ความกลัวได้ควบคุมจิตใจ หลักคำสอนพระคัมภีร์และมาตรฐานความจริงที่เคยมีก็หายไป ซาอูลจึงไม่สามารถทำการตัดสินใจโดยใช้สติปัญญาได้

ความกลัวเป็นบาปทางความคิดที่ร้ายแรง การตอบสนองต่อเรื่องน่ากลัวด้วยความกลัวเป็นการที่คุณยอมให้ความกลัวเข้ามาในจิตใจ และยิ่งคุณกลัวสิ่งนั้นมากเท่าใด ก็ยิ่งจะพัฒนาความสามารถในการเป็นคนใจกล้า และยอมให้ความกลัวควบคุมชีวิตของคุณ แต่

คุณสามารถหลีกเลี่ยงความกลัวได้ เพียงแต่คุณตั้งใจเรียน ตั้งใจคิด และตั้งใจประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์นำมาใช้กับปัญหาของคุณ แทนที่จะเพ่งมองแต่ปัญหานั้น

เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงประทานวิญญาณ [วิถีชีวิต] ที่ขลาดกลัวให้เรา แต่ได้ทรงประทานวิญญาณที่ก่อปรด้วยฤทธิ์ ความรัก และการบังคับตนเอง [สามารถคิดได้อย่างมีเหตุผล] ให้แก่เรา (2 ทิโมธี 1:7)

ความขี้ขลาดเพราะความกลัวได้ทำให้ทั้งกายและใจเป็นอัมพาต คนใดที่ดำเนินชีวิตด้วยความกลัวก็จะต้องกลัวชีวิตและไม่สามารถคิดได้เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่กดดัน แทนที่จะหาคำตอบที่ถาวรจากพระเจ้า คนที่ถูกควบคุมด้วยความกลัวจะพยายามหาคำตอบอย่างไร้สติจากใครก็ได้ เมื่อซาอูลได้พ่ายแพ้ต่อความกลัว ความขี้ขลาดของเขาได้นำเขาไปหาแม่มด เขาคิดว่าคนที่ตายแล้วจะช่วยแก้ไขปัญหาของเขาได้

ซาอูลเรียกหาความช่วยเหลือ

และเมื่อซาอูลทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงตอบพระองค์ ไม่ว่าจะด้วยความฝัน หรือด้วยอุริม หรือด้วยผู้พยากรณ์ (1 ซามูเอล 28:6)

ซาอูลได้วิงวอนขอการทรงนำจากพระเจ้าหลายครั้ง แต่พระองค์ไม่ทรงตอบเขา หลายปีก่อนเมื่อซาอูลได้ประหารปุโรหิตที่โนบอย่างโหดเหี้ยม มีเพียงปุโรหิตหลวงที่รอดไปได้ ซึ่งหลบหนีไปหาดาวิดและเอาอุปกรณ์ที่ปุโรหิตใช้ในการขอการทรงนำจากพระเจ้าไปด้วย⁴¹ โดยปราศจากการนำของปุโรหิต ซาอูลหมดหนทาง เขาจึงขอคำตอบจากผู้สอนเท็จและผู้เผยพระวจนะเท็จ ซึ่งไม่อาจบอกน้ำพระทัยของพระเจ้าได้

41. ก่อนที่พระคัมภีร์จะถูกบันทึกครบเล่ม พระเจ้าทรงเผยพระประสงค์ของพระองค์ด้วยหลายวิธี เช่น ฝัน นิมิต การปรากฏโดยพระเยซูคริสต์ (theophanies) และ อุริมกับทุมมิม (urim and thummim) (ต่อหน้าที่ 52)

ผู้เชื่อที่ปฏิเสธหลักคำสอนพระคัมภีร์มักจะขอการอัครจรรยจากพระเจ้าเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ขึ้นในชีวิต ความตกใจกลัวทำให้ผู้เชื่อตามต่อการทรงจัดเตรียมที่แท้จริงคือทรัพยากรฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงประทานไว้เพื่อแก้ไขปัญหานั้น พระเจ้าทรงบัญชาให้เราเรียน คิด และประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอในยามสงบ เพื่อว่าเราจะสามารถต่อต้านพายุเมื่อมันพัดเข้ามาในชีวิตของเรา

ช่วง 15 ปีสุดท้ายของชีวิตซาอูล เขาได้ปฏิเสธหลักคำสอนพระคัมภีร์ ตอนนีการวิงวอนขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าไม่มีประโยชน์แล้ว ผู้เชื่อที่อยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้าเป็นเวลายาวนานและอย่างต่อเนื่อง เขาไม่ต้องคาดหวังว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของเขา “ถ้าข้าพเจ้าได้บ่มความชั่วช้าไว้ในใจข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงสดับ” (สดุดี 66:18)

ซาอูลจึงรับสั่งกับมหาดเล็กของพระองค์ว่า “จงออกไปหาหญิงที่เป็นคนทรงเพื่อเราจะได้ไปหาและถามเขาดู” และมหาดเล็กก็กราบทูลว่า “ดูเถิด มีหญิงคนทรงคนหนึ่งอยู่ที่บ้านเอนโดร์” (1 ซามูเอล 28:7)

พระเจ้าไม่ทรงตอบซาอูล ซาอูลจึงหันหน้าไปจากพระเจ้า การหาเหตุผลแก้ตัว (self-justification) และการหลอกหลวงตนเอง (self-deception) เป็นวิธีการแก้ปัญหารรรคาสำหรับผู้เชื่อที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณอยู่และปฏิเสธที่จะสารภาพบาปของเขา ซาอูลก็เป็นผู้เชื่อประเภทนี้ ซึ่งคิดว่าพระเจ้าทรงทอดทิ้งเขา เขาจึงไปหาคำตอบจากคนทรงและอำนาจแห่งความมืดแทน

ตอนแรกเมื่อซาอูลขึ้นบัลลังก์ เขาได้ออกกฎหมายห้ามการเล่นไสยศาสตร์ทุกประเภทเพราะเขาเข้าใจว่าการยอมให้คนในสังคมยุ่งเกี่ยวกับกิจการของปีศาจจะต้องทำลายสังคม ซาอูล

สองสิ่งนี้คงเป็นก้อนหินที่ติดอยู่กับเอโฟด (ephod) และทับทรวงของมหาปุโรหิต ผ่านอูริมกับทุมิมนั้นพระเจ้าทรงตอบคำถามจากมหาปุโรหิตและผู้นำของอิสราเอล

จึงสั่งห้ามหรือประหารชีวิตทุกคนที่เล่นไสยศาสตร์หรือเป็นคนทรง (1 ซามูเอล 28:9) แต่ตอนนี้ซาอูลกำลังละเมิดกฎหมายของตนเอง เขาได้ส่งหน่วยสอดแนมออกไปพบหญิงคนทรง การกึ่งนั้นประสบความสำเร็จ เพียงแต่คนทรงคนนั้นอยู่ที่เมืองเอนโดร์ หลังแนวเข้าสู่ออกไป 25 กิโลเมตร

การที่ซาอูลถอยหลังฝ่ายวิญญาณทำให้เขาติดกับดักการหลอกตัวเอง และหมกมุ่นกับเรื่องของตน เขาไม่สามารถคิดด้วยเหตุผลหรือปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นแม่ทัพ ความกลัวทำให้เขาเป็นอัมพาตและหวงแต่ชีวิตของตนเอง เขาไม่ได้นึกถึงความปลอดภัยของทหารที่ตนได้สั่งให้ทำภารกิจเพื่อตอบสนองความเห็นแก่ตัวของตน

ซาอูลจึงปลอมพระองค์และทรงฉลองพระองค์อย่างอื่นเสด็จออกไปพร้อมกับชายสองคนไปหาหญิงคนทรงในเวลากลางคืน (1 ซามูเอล 28:8ก)

พระคัมภีร์ไม่ได้อธิบายว่าซาอูลปลอมตัวอย่างไร แต่เขาก็กลายเป็นทหารนอกเครื่องแบบ และสร้างอันตรายอย่างมากให้กับอีกสองคนที่ต้องไปกับเขา แผนการที่พระเจ้าทรงมีต่อเขาในการรับใช้พระองค์ ครองอิสราเอล และบัญชาการกองทัพ ถูกปลงทิ้งไปหมดสิ้น ด้วยว่าซาอูลกำลังเดินในความมืด ตามแผนการชั่วของปีศาจ

ซาอูลและองครักษ์สองคนได้แอบข้ามระยะทางถึง 6 กิโลเมตรที่อยู่ระหว่างค่ายของอิสราเอลกับค่ายของทหารฟิลิสเตีย แล้วค่อยๆ แอบเดินทางไปเอนโดร์ ถือว่าเป็นหนทางสู่ความตายของเขา ภายในอีก 12 ชั่วโมงซาอูลจะล้มลงกลางสนามรบแล้วตายอย่างทรมาณ เพราะบาปซึ่งนำไปสู่ความตาย⁴²

42. บาปซึ่งนำไปสู่ความตาย (the sin unto death) เป็นขั้นสุดท้ายของการตีสอนจากพระเจ้า ซึ่งเป็นการที่พระองค์ทรงถอดถอนคริสเตียนที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณไปจากโลกนี้ก่อนเวลาอันควร และจะไม่เห็นพระคุณในยามตาย (สดุดี 118:17-18; 1 ยอห์น 5:16)

โดยการพรางตัวเป็นพลเมืองธรรมดา ซาอูลเข้าไปในบ้านหญิงคนทรงแล้วขอให้แม่เมดนั้นทำการเข้าทรง

พระองค์ (ซาอูล) ตรัสว่า “ขอท่านายให้ฉันโดยวิญญาณของคนตาย ฉันจะออกชื่อผู้ใดก็ได้ให้เรียกผู้นั้นขึ้นมา” หญิงคนนั้นจึงทูลตอบพระองค์ว่า “คุณเกิด ท่านทราบแล้วว่าซาอูลทรงกระทำอะไร ที่ได้ขจัดคนทรงและพ่อมดแม่เมดเสียจากแผ่นดิน ทำไมท่านจึงมาวางกับดักชีวิตของข้าพเจ้าเล่า เพื่อให้ข้าพเจ้าถูกประหาร” (1 ซามูเอล 28:8ข-9)

หญิงคนทรงนั้นจำซาอูลไม่ได้ และไม่รู้ว่ากำลังพูดกับกษัตริย์อยู่ แต่เธอได้เตือนซาอูลว่ามีกฎสั่งห้ามการเล่นไสยศาสตร์ทุกประเภท รวมถึงการเข้าทรงด้วย เธอจึงสงสัยว่านี่อาจจะเป็นกับดัก เธอต้องรู้จักกฎบัญญัติของโมเสสซึ่งระบุว่าคนทรงต้องถูกลงโทษถึงตาย (เลวีนิติ 20:27; เฉลยธรรมบัญญัติ 18:10-12) ซาอูลจึงต้องทำให้หญิงคนทรงแน่ใจว่าเธอจะปลอดภัย

แต่ซาอูลทรงปฏิญาณกับหญิงนั้นในพระนามของพระเจ้าว่า “พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด เจ้าจะไม่ถูกโทษเพราะเรื่องนี้แน่ฉันนั้น”

(1 ซามูเอล 28:10)

หลายปีที่ผ่านมา ซาอูลได้ปฏิเสธทุกการจัดเตรียม และคำเตือนของพระเจ้า แต่ตอนนี้เขาหน้าด้านและกล้าที่จะให้คำสาบานโดยอ้างพระนามของพระเจ้าว่านี่คือพฤติกรรมธรรมดาสำหรับผู้เชื่อที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณอยู่และพยายามใช้ทุกวิถีทางเพื่อจะได้ตั้งใจก่อนหน้านี้ซาอูลใช้กองทัพเพื่อพยายามที่จะลอบสังหารดาวิด และเห็นแก่ตัวใช้องค์กรภัยเพื่อกระทำการที่อันตรายมาก เป็นการที่ไม่มีใครสนใจต่อความมั่นคงของประเทศชาติแต่อย่างใด ตอนนี้ซาอูลไร้สติ เขาพยายามหาคำตอบจากคนทรงซึ่งฝ่าฝืนพระ

บัญชาของพระเจ้าอย่างชัดเจน และนอกเหนือจากนั้นคือ เขายังจะใช้พระนามของพระเจ้าเพื่อสาบานต่อคนทรงด้วย นี่เป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้าอย่างมากทีเดียว!

การเข้าทรงแบบที่คนทรงคาดไม่ถึง

หญิงนั้นจึงทูลถามว่า “ท่านจะให้ข้าพเจ้าเรียกใครขึ้นมา” ซาอูลตรัสว่า “เรียกซามูเอลขึ้นมาให้ฉัน” และเมื่อหญิงคนนั้นเห็นซามูเอล จึงร้องเสียงดัง และหญิงนั้นกราบทูลซาอูลว่า “โชนพระองค์จึงทรงล่อลวงหม่อมฉัน พระองค์คือซาอูล” กษัตริย์ตรัสแก่นางว่า “อย่ากลัวเลย เจ้าได้เห็นอะไร” และหญิงนั้นกราบทูลซาอูลว่า “หม่อมฉันเห็นเทพเจ้าองค์หนึ่งเสด็จขึ้นมาจากแผ่นดิน” (1 ซามูเอล 28:11-13)

พอหญิงคนทรงมั่นใจว่าซาอูลจะไม่ลงโทษเธอ เธอก็ได้เข้ามาเพื่อเริ่มต้นพิธีทรง ถ้าเป็นตามปกติ ปีศาจ *เอ็น-กาส-ตรีมุ โธส* จะนำพิธีตั้งแต่ต้นจนจบ แต่สิ่งที่เธอคาดไม่ถึงกำลังเกิดขึ้น เพราะพระเจ้าเองทรงนำพิธี พระองค์ทรงอนุญาตให้ซามูเอลปรากฏขึ้น ซึ่งทำให้คนทรงตกใจมาก เธอรู้ว่านี่ไม่ใช่ผีสิง แต่เป็นซามูเอลเอง ซึ่งกำลังกลับมาจากความตาย

หญิงคนทรงแห่งเอนโดร์คิดว่าจะติดต่อกับวิญญาณของคนตาย (ปีศาจ) เหมือนเคย และจะฟังเสียงผีพูดเท่านั้น แต่เวลานี้ซามูเอลยืนอยู่ต่อหน้าเขา พอเห็นว่าเป็นซามูเอล เธอก็ยิ่งตกใจกว่าเดิม เพราะเธอรู้แล้วว่าคนที่มาหาในคำกั้นนั้นคือ ซาอูล กษัตริย์แห่งอิสราเอล เนื่องจากซาอูลมีจิตใจที่แตกร้างและเขาได้ปฏิเสธความจริง (psychotic delusion) เขาจึงไม่เห็นว่าเป็นเรื่องแปลกที่ได้เห็นซามูเอล หลังจากปลอบใจหญิงคนทรงอีกครั้ง ก็รีบถามคำถามที่สำคัญ

พระองค์ถามนางว่า “รูปร่างของเขาเป็นอย่างไร” และนางตอบว่า “เป็นผู้ชายแก่ขึ้นมา มีเสื้อคลุมกายอยู่” ซาอูลก็ทรงทราบว่าเป็นซามูเอล พระองค์ทรงโน้มพระกายลงถึงดินกราบไหว้ (1 ซามูเอล 28:14)

คำพรรณนาจากคนทรงทำให้ซาอูลมั่นใจว่าซามูเอลได้ “เสด็จขึ้นมาจากแผ่นดิน” จากเมืองบรมสุขเกษม (Paradise) อย่างที่เธอพูด ซาอูลจึงกราบลงหน้าผู้เผยพระวจนะซามูเอลด้วยความยำเกรง

แล้วซามูเอลพูดกับซาอูลว่า “ท่านรบกวนเราด้วยเรียกเราขึ้นมาทำไม” ซาอูลทรงตอบว่า “ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนัก เพราะคนฟิลิเตียกำลังมาทำสงครามกับข้าพเจ้า และพระเจ้าทรงหันจากข้าพเจ้าเสียแล้ว มิได้ทรงตอบข้าพเจ้าอีกเลย ไม่ว่าโดยผู้พยากรณ์ หรือโดยความฝัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียกท่านขึ้นมาเพื่อท่านจะได้แจ้งว่า ข้าพเจ้าจะกระทำประการใด” และซามูเอลตอบว่า “ในเมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าทรงหันจากท่านเสียแล้ว และเป็นศัตรูของท่าน ท่านจะถามข้าพเจ้าทำไมเล่า (1 ซามูเอล 28:15-16)

ซามูเอลไม่ประทับใจเลย ซาอูลปฏิเสธที่จะเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์ตลอดเวลาที่ซามูเอลมีชีวิตอยู่บนโลก เวลานี้ซาอูลกำลังเผชิญกับสถานการณ์ที่กดดัน และขอคำปรึกษาส่วนตัวจากผู้ที่เขาควรเชื่อฟังตั้งนานมาแล้ว เราไม่ต้องแปลกใจที่เห็นซามูเอลว่ากล่าวกษัตริย์ผู้โง่เขลาคนนี้ ผู้เชื่อที่ได้เข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ด้วยการตายอันมีเกียรติ ไม่ประสงค์ที่จะกลับมาสู่แผ่นดินโลกนี้อีก⁴³ แต่ซาอูลเยอหยิ่งและคิดถึงแต่เรื่องของตัวเอง เขาไม่สังเกตเลยว่าซามูเอลไม่พอใจที่ต้องกลับมา

ซาอูลไม่ยอมรับการสั่งสอนจากหลักคำสอนพระคัมภีร์ และกลายเป็น “ศัตรูของพระเจ้า” การที่เขาติดต่อกับแม่มดได้แต่ทวีปัญหาและทำให้เขาต้องรับการติสอนเพิ่มขึ้น การกระทำตัวเป็นศัตรูของพระเจ้าเป็นผลจากการใช้เสรีภาพในการตัดสินใจ (1 ซามูเอล

43. ศจ. อาร์. บี. ซิม, ฌูเนียร์ *Dying Grace* (1977)

28:16, ยากอบ 4:4) สายเกินกว่าที่ซาอูลจะแก้ไขได้ ผู้เผยพระวจนะซามูเอลทำได้แต่บอกล่วงหน้าว่าซาอูลจะเสียชีวิตในอีกไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้า⁴⁴

“เพราะท่านมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า มิได้กระทำตามพระพิโรธของพระองค์ที่ทรงมีต่ออามาเลซ ฉะนั้นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงทรงกระทำสิ่งนี้แก่ท่านในวันนี้ ยิ่งกว่านั้นอีกพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงมอบอิสราเอลพร้อมกับตัวท่านไว้ในมือของคนฟิลิเตีย พรุ่งนี้ตัวท่านพร้อมกับบุตรชายทั้งหลายของท่านจะอยู่กับเรา [เป็นการรับรองว่าซาอูลยังมีชีวิตนิรันดร์] และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงมอบกองทัพอิสราเอลไว้ในมือของคนฟิลิเตียด้วย” (1 ซามูเอล 28:18-19)

ชีวิตของซาอูลจบลงอย่างน่าอัปยศ ไม่สมกับเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงตั้งให้เป็นผู้ครองแผ่นดินอิสราเอล ผู้ชายซึ่งเคยแสดงศักยภาพที่จะเป็นกษัตริย์ที่น่านับถือ สุดท้ายก็ซัดคาบแทงเข้าที่หน้าอกของตนบนภูเขากิลโบอา บุตรชายสามคนและทหารกล้าหาญอีกหลายนายล้มตายเคียงข้างเขา และอิสราเอลก็ถูกตีแตกพ่ายเสีย (1 ซามูเอล 31:3-4; 2 ซามูเอล 1:19-21)

ในปัจจุบัน มีคริสเตียนหลายคนที่ยพยายามติดต่อกับคนตายเหมือนซาอูล จงระวังให้ดี ความพยายามที่จะทำอย่างซาอูลนั้น ในที่สุดก็จะต้องรับผลคล้ายๆ กับที่ซาอูลได้รับ

เวทมนตร์และไสยศาสตร์ (Witchcraft)

แม่มด (女巫 คาซาฟ ภาษาอังกฤษเรียกว่า witch หรือ sorceress ดูใน อพยพ 22:18; เฉลยธรรมบัญญัติ 18:10) เป็นผู้หญิงที่ถูกปีศาจสิงร่าง ถ้าเป็นพ่อมดภาษาฮีบรูก็เรียกว่า *בַּחַן* (ฮิโดนี ดูในเลวีนิติ 19:31; 1 ซามูเอล 28:3, 9) ผู้ที่ทำเวทมนต์และเป็นหมอผีอาศัยการนำจากปีศาจ ในทำนองเดียวกัน ปีศาจก็ใช้แม่มดพ่อมดที่จะเผยแพร่หลักคำสอนของมัน

44. ศจ. อาร์. บี. ซิม, ฌูเนียร์ *Reversionism* หน้า 25-27; 38-42

พระคัมภีร์ใหม่ใช้คำกรีกว่า φαρμακεία (ฟาร์มาเคีย) เพื่ออธิบายอีกแง่มุมของกิจการของพ่อมดแม่มด คือการนำสารเสพติด (เช่น กาลาเทีย 5:20) มาใช้เพื่อหลอนประสาท ซึ่งทำให้ผู้ร่วมพิธีมีสภาวะจิตใจไม่ปกติและจะสามารถติดต่อกับวิญญาณภพได้ง่ายขึ้น

การประยุกต์ธรรมบัญญัติของโมเสสอย่างไม่สมควร

พระบัญชาจากพระคัมภีร์ที่สั่งสอนว่า “สำหรับหญิงแม่มด เจ้าอย่าให้รอดชีวิตอยู่เลย” (อพยพ 22:18) เป็นส่วนของธรรมบัญญัติของโมเสส ซึ่งมีไว้เฉพาะประเทศอิสราเอล ข้อนี้ไม่ได้มีไว้สำหรับยุคคริสตจักร⁴⁵ ในหลายศตวรรษที่ผ่านมาการที่เข้าใจประเด็นนี้ผิดพลาดเป็นเหตุทำให้หลายแสนคนถูกประหารชีวิตอย่างโหดเหี้ยม การใช้ อพยพ 22:18 อย่างผิดบริบทเกิดขึ้นในทวีปยุโรป และภาคเหนือของอเมริกาสมัยบุกเบิกในช่วงศตวรรษที่ 15-17 เช่น ในปีค.ศ. 1515 ที่เมืองเจนิวา ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ผู้นำนิกายโรมันคาทอลิกได้สั่งเผา 500 คนซึ่งถูกกล่าวหาว่าเป็นแม่มด ต่อมาในปีค.ศ. 1524 มีอีก 975 คน ที่เมืองโคโม ประเทศอิตาลี และในช่วงเวลาเดียวกัน มีคนจำนวนมากกว่าหนึ่งแสนคนในประเทศเยอรมัน นอกจากนี้ ยังมีคนจำนวนมากซึ่งถูกเผาตายในประเทศฝรั่งเศสและสเปน แต่ไม่มีข้อมูลที่บอกจำนวนตัวเลขที่แน่นอน⁴⁶

ไม่ใช่ในนิกายโรมันคาทอลิกเท่านั้นที่มีส่วนในความบ้าคลั่งนี้ ในประเทศอังกฤษระหว่างปี ค.ศ. 1649-1660 มีผู้หญิงมากกว่า 3 หมื่นคนที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นแม่มดและต้องถูกประหารชีวิตโดยคนเคร่งศาสนาิกายเองลิกัน การจับแม่มดฆ่าก็เกิดขึ้นในอเมริกาช่วงนั้นเช่นกัน แต่ไม่รุนแรงเท่ากับยุโรปและอังกฤษ⁴⁷

45. ศจ. อาร์. บี. ซิม, จูเนียร์ *The Divine Outline of History* หน้า 29-32

46. Leo Confanti, *The Witchcraft Hysteria of 1692* (Wakefield, Mass.: Pride Publications, 1971) 1:1-3

47. Leo Confanti, *The Witchcraft Hysteria of 1692*

คดีแม่มดแห่งเมืองซาเล็ม (The Salem Witch Trials)

ในฤดูหนาวอันยาวนานของปีค.ศ. 1692 มีเด็กหญิงสองคนซึ่งเป็นลูกของศิษยาภิบาลที่โบสถ์ First Church เมืองซาเล็ม มลรัฐแมสซาชูเซตส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ชวนทาสในบ้านซึ่งมาจากหมู่เกาะอินดีสตะวันตกให้เล่าประสบการณ์สมัยที่เธอยังเป็นเด็กให้ฟัง พี่น้องสองคนนี้ประทับใจกับเรื่องเวทมนตร์และการสะกดจิต ในไม่ช้าเธอทั้งสองก็ได้เรียนรู้วิธีการทำวิชาเหล่านี้พร้อมกับวิชาการดูลายมือและการเข้าทรง หลังจากนั้นเธอได้ชวนพ่อแม่และเพื่อนๆ มาดู อย่างไรก็ตาม เสียงหัวเราะเสียงร้องคร่ำครวญ และการเข้ามานำทำให้พ่อแม่เป็นห่วงมาก ภายหลังมีเจ้าหน้าที่เข้ามาสืบสวน

หญิงสาวทั้งสองคนตกใจกลัวแต่ก็ตื่นเต้นที่เริ่มมีชื่อเสียง จึงโยนความผิดให้คนที่ไม่ชอบโดยโทษว่าคนนั้นเล่นเวทมนตร์และไสยศาสตร์ พอเริ่มมีคนร่วมใส่ร้ายและให้ข้อมูลสนับสนุน เจ้าหน้าที่จึงตั้งศาลเพื่อพิพากษาและลงโทษผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งถูกเรียกว่า Salem Witch Trials (คดีแม่มดแห่งเมืองซาเล็ม) อันเป็นที่รู้จักกันในแง่ร้ายมาจนถึงปัจจุบันนี้ เมื่อเหตุการณ์สงบลงมีคนถูกกล่าวหาทั้งหมด 400 คน โดยมี 19 คนและหมาสองตัวถูกแขวนคอตาย และชายคนหนึ่งที่ถูกทับตาย เมื่อเจ้าหน้าที่สืบสวนซักถามเขาจะวางของหนักบนร่างกายของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อรีดคำสารภาพ⁴⁸ คดีอันชั่วร้ายและไร้ความยุติธรรมนี้เป็นผลโดยตรงที่เกิดมาจากเด็กหญิงสองคนที่มุ่งร้ายและเบียดเบียน

ถึงแม้ว่าการจับแม่มดฆ่าเป็นการที่น่าตำหนิ แต่ที่น่าเสียดายยิ่งกว่านั้นคือชีวิตที่ถูกทำลายเพราะกิจการของปีศาจ ตัวอย่างที่ยกมาเกี่ยวกับเวทมนตร์ ไสยศาสตร์ การติดต่อกับคนตาย และการทำนายจากเทพพยากรณ์ ได้แสดงให้เห็นถึงผลภายหลังอันน่าสลดใจของการเข้าร่วมในกิจการของปีศาจ ปีศาจเป็นจอมเจ้าเล่ห์ และแผนการอันชั่วร้ายของมันช่วยให้ชาตานบรรลุเป้าหมาย

48. Clifton E. Olmstead, *History of Religion in the United States* (Englewood Cliffs, NJ.: Prentice-Hall, 1960) หน้า 81

การติดยาเสพติด

การติดยาเสพติดเป็นอาการหนึ่งที่สามารถเกิดขึ้นกับผู้เชื่อที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณ เป็นการเสื่อมที่มีมักจะสังเกตได้อย่างชัดเจน การใช้ยาหลอนประสาท เช่น lysergic acid diethylamide (LSD) และยากระตุ้น เช่น เฮโรอีน โคเคน ฯลฯ การใช้ยาเสพติดได้ทำลายความสามารถในการคิด และทำให้มาตรฐานในการสำนึกถึงความผิดความชั่วผิดเพี้ยนไป คนที่เสพยาเสพติดไม่สามารถใช้ความคิดเสรีในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ อิทธิพลจากปีศาจถูกดึงดูดเข้ามาในสภาวะจิตภายในจิตใจของผู้ที่ปฏิเสธความจริง ส่วนผู้ที่ไม่เชื่อที่เสพยาก็เสี่ยงต่อการถูกปีศาจเข้าสิงร่าง ใครที่ลองเล่นยา ไม่ว่าจะเพราะอยากรู้อยากเห็น ถูกกดดันจากเพื่อน พยายามแก้เครียด หรือเหตุใดก็ตาม กลายเป็นเครื่องมือของปีศาจ

แล้วการทำงานของเนื้อหนังนั้นเห็นได้ชัด คือ การเล่นชู้ การล่วงประเวณี การโสโครก การลามก การนับถือรูปเคารพ การเล่นเวทมนต์และไสยศาสตร์ [พามาเคีย] การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การโกรธกัน การทุ่มเถียงกัน การใส่สูง การแตกก๊กกัน การอิจฉากัน การฆาตกรรม การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาลเกร และการเล่นอื่นๆ ในทำนองนี้อีก เหมือนที่ข้าพเจ้าได้เตือนท่านมาก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าขอเตือนท่านเหมือนกับที่เคยเตือนมาแล้วว่า คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก (กาลาเทีย 5:19-21)

ข้อพระกัมภีร์ทั้งสามข้อนี้ได้บันทึกถึงบาปทางความคิด คำพูด และการกระทำส่วนหนึ่ง รายชื่อบาปเหล่านี้ได้รวมถึง “การใช้ยาเสพติด” ซึ่งเป็นการแปลจากคำว่า พามาเคีย ตรงตามตัวอักษร เริ่มแรกคำนี้ได้อธิบายถึงการใช้ยาเพื่อสร้างอาการมึนเมาซึ่งจะทำให้ผู้ใช้สามารถเข้าฌานและติดต่อกับวิญญาณภพได้สะดวก ต่อมา พามาเคีย ก็หมายถึง “ติดยาเสพติด”

ลัทธินับถือรูปองคชาติ

ลัทธินับถือองคชาติ (The Phallic Cult) ได้แทรกซึมเข้ามามีบทบาทมากมายในศาสนาและวัฒนธรรมโบราณ รูปองคชาติเป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์และความสำเร็จในเรื่องสืบพันธุ์ จึงเป็นเรื่องสำคัญทางเศรษฐกิจของสังคมที่พึ่งการเกษตร การกราบไหว้บูชารูปองคชาติเป็นเรื่องสำคัญในตำนานของอารยธรรมซูเมอร์ โดยผู้นับถือจะทำพิธีกรรมร่วมเพศ พิธีกรรมโสเภณี การบูชาัญญคน และพิธีหลังโลหิตอื่นๆ ในทำนองนี้ ลัทธินับถือรูปองคชาติได้ถูกดัดแปลงและนำมาใช้กับศาสนาอื่นๆ อีกมากมาย ตั้งแต่สมัยซูเมอร์จนถึงสมัยกรีกโบราณ⁴⁹

เมื่ออิสราเอลได้บุกเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน 1,406 ปีก่อนคริสตกาล การนับถือรูปองคชาติได้ฝังรากอยู่ในศาสนาบาอัล เหตุฉะนั้น เพื่อที่จะปกป้องอิสราเอลจากความสัมพันธ์นี้ พระเจ้าทรงสั่งให้อิสราเอลปราบชาวคานาอันทุกคน เพื่อที่จะลบล้างวัฒนธรรมอันชั่วร้ายของพวกเขาให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดิน อย่างไรก็ตาม อิสราเอลล้มเหลวที่จะปฏิบัติตามคำสั่ง ถึงแม้ว่าทหารอิสราเอลชนะชาวคานาอันในสนามรบ แต่ชาวคานาอันเกือบจะชนะอิสราเอลด้วยกับดักแห่งลัทธิของพระบาอัล

เขาทั้งหลาย [อิสราเอล] ละทิ้งพระเจ้าเป็นเจ้าไปปรนนิบัติพระบาอัล และพวกพระอัครทูตโรท ดังนั้นพระพิโรธของพระเจ้าเป็นเจ้าจึงพุ่งขึ้นต่ออิสราเอล พระองค์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือพวกปล้นผู้ปล้นเขา และทรงขายเขาไว้ในมือของบรรดาศัตรูที่อยู่รอบเขาทั้งหลาย ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงต่อต้านพวกศัตรูของเขาทั้งหลายต่อไปไม่ได้ (ผู้วินิจฉัย 2:13-14)

49. Helmer Ringgren, *Religions of the Ancient Near East* (Philadelphia: The Westminster Press, 1973) หน้า 1-48, 124-176

ลัทธินับถือรูปองค์มาจากความคิดอันปราดเปรื่องของชาตานที่จะให้ชนชาติอิสราเอลเลิกนับถือ *พระเยโฮวาห์* และหันมาทำตามพิธีกรรมอันไร้ศีลธรรมของศาสนาที่มีพระหลายองค์แทน (polytheistic worship)

ลัทธินับถือพระบาอัลถูกปรด้วยพระและเทพเจ้าเทียมเท็จหลายองค์ พิธีกรรมทางเพศและหลักคำสอนของปีศาจ ซึ่งทำให้ผู้ติดตามเสี่ยงต่อการถูกปีศาจเข้าถึง พระองค์ที่สูงสุดของบรรดาพระและเทพเจ้าทั้งหลายที่ชาวคานาอันนับถือคือ พระเอล เป็นพระเทียมเท็จที่ชาตานสถาปนาไว้ด้วยลักษณะคล้ายพระเจ้าพระบิดา เช่นเดียวกับเทพซีอุสของชาวกรีก (ซึ่งต่อมาตรงกับเทพจูปีเตอร์ของชาวโรม) พระเอลชอบล่อลวงทั้งเทพีและมนุษย์เพศหญิงให้สมสู่กับมัน ภรรยาของพระเอล ชื่อ พระอัชทาโรท (Asherah) ซึ่งตรงกับเทพเฮรา (Hera) ของกรีก เทพจูโน (Juno) ของโรม หรือเทพอิซทาร์ (Ishtar) ของบาบิโลน และให้กำเนิดลูก ซึ่งมีชื่อว่า พระบาอัล ในตำนานของชาวกรีกพระบาอัลถูกเรียกว่า ดิโอนซุส (Dionysus) หรือที่ชาวโรมเรียกว่า บัคคัส (Bacchus)

ด้วยตำนานของปีศาจเหล่านี้ ชาตานได้เสนอแนวคิดในเรื่องการเป็นขึ้นมาจากความตาย เป็นการเลียนแบบและการหมิ่นประมาทการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์อย่างไร้ยางอาย ในเวลาต่อมา พระบาอัลได้รับการเลื่อนตำแหน่งจนกลายเป็นเทพที่มีบทบาทสำคัญกว่าพระเอล ศัตรูของพระบาอัลคือ มอท เทพแห่งความตาย ซึ่งเป็นเทพเจ้าอีกเทพหนึ่งในตำนานของชาวคานาอัน ในวรรณกรรมอันเก่าแก่ของอูการ์ิท (Ugarit) พบว่าพระบาอัลถูกประหารโดยมอทและได้เป็นขึ้นมาจากความตาย ซึ่งเลียนแบบการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์⁵⁰

ในลัทธิเทพเจ้าของชาวคานาอันยังมีเทพเจ้าอีกมากมาย รวมถึง *เจ้าแม่อัชทาโรท อัศทาเท* และ *อานัธ* ซึ่งอานัธนั้นเป็นพี่น้องสาวและภรรยาของบาอัล เป็นกรที่ชาตาน

50. Sabatino Moscati, *The Face of the Ancient Orient* (Garden City, New York: Anchor Books, 1962) หน้า 222-224

สนับสนุนการล่วงประเวณีระหว่างพี่น้อง *อัชทาโรท อัศทาเท* และ *อานัธ* นั้นเป็นเทพเจ้าแห่งความอุดมสมบูรณ์ (การสืบพันธุ์) ความเปลือยเปลือยทางเพศ สงคราม และฆาตกรรม ชาวคานาอันที่นับถือลัทธิรูปองค์ร่วมกันมีศตวรรษที่เหล่านี้นี้ด้วย เป็นระบบความเชื่อที่พัฒนาเลิศคณหาที่ต่ำช้าและเลวทรามที่สุดที่มาจากธรรมชาติบาป มีปีศาจที่รับหน้าที่สนับสนุนให้ผู้นับถือกระทำการวิปลาส การล่วงประเวณี การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน การมีเพศสัมพันธ์หมู่ และการทารุณตนเองหรือผู้อื่นเพื่อสนองตอบความใคร่ทางเพศ ภายหลังการประพุดิอันเลวทรามเหล่านี้ได้สืบเนื่องมายังทุกอารยธรรม มีการอธิบายถึงผลอันน่าสลดใจของลัทธิ *ดิโอน* (The cult of Dionysus) โดยนักประวัติศาสตร์ชื่อ W.K.C. Guthrie ได้เขียนไว้เช่นนี้ คือ:

ซึ่งพวกเขาเรียกว่าเป็นความปลานปลี้ม แท้ที่จริงเป็นความบ้าคลั่ง (mania เมเนีย) เป็นอาการของผู้หญิงที่เข้าร่วมพิธีนัศการ พวกเขาจึงถูกเรียกว่า *mainades* (เมนาดิซ) เมื่อพิธีนัศการใกล้จบแล้วพวกเขาจะฉีกร่างกายของเหยื่อออกเป็นชิ้นๆ⁵¹

พระคัมภีร์ได้วิจารณ์ลัทธิรูปองค์ชาตานว่า มีลักษณะดังนี้ คือ *โสโครก และนำสะอิดสะเอียน* (เอเสเคียล 16:36) *มีการบูชาญคน* (เลวีนิติ 20:1-5; เฉลยธรรมบัญญัติ 12:31) *การเข้าทรงและวิซามาร* (เลวีนิติ 20:6) *การกบฏต่อผู้ที่มีสิทธิอำนาจ* (เลวีนิติ 20:9) *การเลื่อมทรมไร้ศีลธรรม* (เลวีนิติ 20:10-23) และ *การล่วงประเวณีกับญาติพี่น้อง* (เลวีนิติ 20:14-21) ตามหุบเขาและป่าเล็กแห่งคานาอันมีรูปองค์ชาตานที่แกะสลักด้วยหิน มีรูปพระบาอัล มีเสาไม้ที่แสดงถึงเทพแห่งความอุดมสมบูรณ์ และแท่นบูชาที่เอาไว้ทำการไหว้บูชา

51. W.K.C Guthrie, *The Greeks and Their Gods* (Boston: Beacon Press, 1969), หน้า 166

เทพเจ้า⁵² หากผู้ร่วมพิธีถูกปีศาจเข้าสิงพิธินั้นจะยิ่งน่าสยดสยอง และในยามวิกฤตผู้นับถือพระบาอัลจะทำทุกสิ่งเพื่อคลายทุกข์ ถึงขั้นถวายลูกของตนให้เผาบูชาทั้งเป็น

ไม่ต้องแปลกใจที่พระเจ้าทรงบัญชาให้ชาวอิสราเอล “ทำลายพวกเขาให้หมดสิ้น / utterly destroy them” (อพยพ 23:23-24) พระบัญชาของพระเจ้านั้นทรงยุติธรรมและชอบธรรม และมีเป้าหมายทำลายสังคมคานาอันซึ่งตกต่ำและเลวทรามที่สุดในบรรดาประเทศเพื่อนบ้านทั้งหลาย *อย่างไรก็ตาม อิสราเอลไม่ได้กระทำตามพระบัญชาของพระเจ้า และถูกกลืนไปด้วยอำนาจชกจากวัฒนธรรมอันน่าสะอิดสะเอียน (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:9)*

ประเทศอิสราเอลจะรอดพ้นไปได้ นั่น พวกเขาต้องปราบชาวคานาอันให้สิ้นซาก มิฉะนั้นอิสราเอลจะถูกพัวพันยุ่งเกี่ยวกับความชั่วร้ายที่แผ่กระจายและแทรกซึมเข้าไปในสังคมอย่างง่ายดาย *อย่างไรก็ตาม อิสราเอลปฏิเสธที่จะกระทำตามนโยบายของพระองค์ และปล่อยให้คนชั่วลอยนวลในแผ่นดิน (สดุดี 106:34-37)*

การกราบไหว้บูชารูปเคารพและลัทธินับถือรูปองค์ชาติได้ช่วยยวนให้อิสราเอลหันหน้าไปจาก *พระเยโฮวาห์* การไม่เชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าและการยอมให้ศาสนาของชาวคานาอันแทรกซึมเข้ามาปะปนเป็นสาเหตุที่อิสราเอลถูกทำลาย คำเตือนที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ทรงเผยที่โบคิมใกล้เมืองกิลกาลได้กลายเป็นความจริง

ฝ่ายทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ขึ้นไปจากกิลกาลถึงโบคิม และกล่าวว่า “เราได้ให้เจ้าทั้งหลายขึ้นไปจากอียิปต์ และได้้นำเจ้าเข้ามาในแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณไว้แก่บรรพบุรุษของเจ้า และเรากล่าวว่า “เราจะไม่หักพันธสัญญาที่เราได้มีไว้กับเจ้าเลย และเจ้าทั้งหลายอย่าทำพันธสัญญากับชาวแผ่นดินนี้ เจ้าต้องทำลายแท่นบูชาของเขาเสีย” แต่เจ้ามิได้เชื่อฟังเสียงของเรา เจ้าทำอะไรเช่นนี้เล่า ฉะนั้นเราได้กล่าวด้วยว่า “เราจะไม่ขับไล่เขาเหล่านั้น

ออกไปให้พ้นหน้าเจ้า แต่เขาจะเป็นเช่นหนามอยู่ที่ซี่ข้างของเจ้า และพระของ เขาจะเป็นบ่วงคักเจ้า” (ผู้วินิจฉัย 2:1-3)

เพราะการไม่เชื่อฟังพระเจ้าในเรื่องนี้ ชาวอิสราเอลจึงได้รับอหิวาต์จากปีศาจ ซึ่งเป็นเหตุให้อาณาจักรได้ คือ ยูดาห์ ต้องถูกทำลายในปี 586 ก่อนคริสตกาล (ดู เลวินิตี 26:30)

องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า “เพราะความโสโครกของเจ้าก็เทออกเสียแล้ว และการเปลือยเปล่าของเจ้าก็เผยออก โดยการเล่นชู้ของเจ้ากับคนรักของเจ้า และกับบรรดารูปเคารพซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้า และโดยโลหิตลูกของเจ้าที่เจ้าถวายให้แก่มัน (เอเสเคียล 16:36)

และจะมอบเจ้าไว้ในมือชู้ของเจ้า เขาจะทำลายห้องหลังคาโค้ง [ศาลเจ้า] ของเจ้าลง และจะทำลายสถานที่สูงของเจ้า เขาจะปลดเอาเสื้อผ้าของเจ้า และจะเอาเครื่องรูปพรรณอันงามของเจ้าไปเสีย ปล่อยให้เจ้าเปลือยเปล่าและล่อนจ้อน เขาทั้งหลายจะนำฝูงคนมาต่อสู้อเจ้า และเขาจะขว้างเจ้าด้วยก้อนหินและฟันเจ้าด้วยดาบของเขา และเขาจะเอาไฟเผาบ้านเรือนของเจ้า และทำการพิพากษาลงโทษเจ้าท่ามกลางสายตาของผู้หญิงเป็นอันมาก และเราจะกระทำให้เจ้าหยุดเล่นชู้ และเจ้าจะไม่ให้สินจ้างอีกต่อไป (เอเสเคียล 16:39-41)

การกระทำอันวิปริตของลัทธินับถือรูปองค์ชาติยังช่วยยวนทั้งผู้ที่ไม่เชื่อและคริสเตียนในปัจจุบัน อาจารย์เปาโลได้แจ้งให้ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรทราบถึงความล้มเหลวของอิสราเอล และเตือนถึงผลร้ายที่เกิดขึ้นกับคนที่เดินรอยตามคนเหล่านั้น

แล้วเหตุการณ์เหล่านี้จึงเป็นเครื่องเตือนใจพวกเรา ไม่ให้เราเผลอใจปรารถนาสิ่งชั่วเหมือนเขาเหล่านั้น ท่านทั้งหลายอย่านับถือรูปเคารพ เหมือนอย่างที่ท่านคนในพวกเขาได้กระทำ ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า “ประชาชนก็นั่งลงกินและดื่ม

52. Moscati, *The Face of the Ancient Orient*, หน้า 220

แล้วก็ลุกขึ้นเล่นสนุกกัน” อย่าให้เรากระทำดวงประเวณี เหมือนอย่างที่บางคน
ในพวกเขาได้กระทำ แล้วก็ล้มลงตายในวันเดียวสองหมื่นสามพันคน

(1 โครินธ์ 10:6-8)

การเข้าฌาน

การเข้าฌาน (mysticism) ได้ช่วยชวนคนเขลาด้วยความหวังว่าจะได้พบประสบการณ์
ฝ่ายวิญญาณที่ลึกซึ้ง คนปฏิบัติวิชานี้มักจะหลอกตัวเองว่าเขากำลังอยู่ใกล้ชิดพระเจ้า บาง
คนก็หลงเชื่อว่าพระเจ้า หรือ ไม่ก็ทูตสวรรค์เคยปรากฏต่อหน้าเขาและตรัสกับเขาโดยตรง
ชีวิตฝ่ายวิญญาณปลอมซึ่งนำเสนอด้วยการเข้าฌานนี้ ได้ฟังประสบการณ์แบบเข้าข้าง
ตนเองเพียงฝ่ายเดียว (subjective experience) ดังนั้น คนอื่นไม่สามารถปฏิเสธหรือรับรอง
ถึงประสบการณ์ของคนเข้าฌานได้ ผู้เข้าฌานใช้อารมณ์และความรู้สึกเป็นมาตรฐานใน
การวัดระดับการพัฒนาฝ่ายวิญญาณ (ปลอม) ของเขา อย่างไรก็ตาม การเข้าฌานซึ่งเป็น
การแสวงหานอกขอบเขตของพระคัมภีร์เป็นหนทางที่อันตราย คนนี้ไม่ได้ยินพระสุรเสียง
ของพระเจ้า แต่ฟังเสียงของปีศาจ หรือ ไม่ก็เป็นเสียงที่คิดขึ้นภายในจิตใจของตนเอง ตั้งแต่
พระคัมภีร์ได้บันทึกครบล่ม พระเจ้าตรัสแก่มนุษย์ผ่านพระคัมภีร์เท่านั้น ซึ่งเราสารารถ
เข้าใจได้เมื่อเราอยู่ภายใต้พันธกิจการสั่งสอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณที่แท้จริง คือ การมีสัมพันธภาพกับพระเจ้า เป็นสถานะฝ่าย
วิญญาณที่ชัดเจน (absolute status) ระหว่างผู้เชื่อและพระบิดา เป็นสถานะที่ผู้เชื่อรับการ
ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เอเฟซัส 5:18) พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงระงับพันธ
กิจนี้ไว้ทันทีที่ผู้เชื่อกระทำบาป (เอเฟซัส 4:30; 1 เธสะโลนิกา 5:19) และผู้เชื่อจะกลับมามี
ชีวิตฝ่ายวิญญาณอีกครั้งหนึ่งผ่านการพิจารณาตนเองและการสารภาพบาป คือการกล่าวถึง

บาปที่ได้กระทำต่อพระบิดาอย่างเป็นทางการส่วนตัว (1 โครินธ์ 11:27-30; 1 ยอห์น 1:9)⁵³ ผู้
เชื่อต้องยึดพระคัมภีร์เป็นหลัก ไม่ใช่ความคิดส่วนตัวซึ่งเข้าข้างตัวเอง เราไม่สามารถใช้
ความคิดหรือความรู้สึกส่วนตัวเป็นมาตรฐานในการวัดชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนได้

การเข้าฌานเป็นองค์ประกอบสำคัญของศาสนาตะวันออก ศาสนาฮินดู ลัทธิเต๋า
ชินโต และศาสนาพุทธ และยังสนับสนุนการเข้าฌานว่าเป็นหนทางสู่ความจริงที่เหนือกว่า
ศาสนาตะวันออกได้บันดาลให้ มาดาม เฮเลน่า เพโตรฟนา บลาวาทสกี (Madam Helena
Petrovna Blavatsky) และ พันโทเฮนรี สตีล (Henry Steel) ได้ก่อตั้งสมาคม เทวปรัชญา
(Theosophical Society) ขึ้นในปีค.ศ. 1875 สมาคมนี้นำมาจากการผสมผสานลัทธิดังกล่าว
และเน้นการเข้าฌาน เป็นแหล่งกำเนิดของ *การเคลื่อนไหวยุคใหม่* (New Age Movement)
ทั้งศาสนาอิสลามและลัทธิมอรมอนได้เริ่มต้นจากการเห็นทูตสวรรค์ที่อ้างว่าเป็นทูตจาก
พระเจ้าซึ่งลงมาเพื่อประกาศพระวจนะเพิ่มเติม ยังมีลัทธิหนึ่งที่เกิดจากศาสนาของยิวใน
สมัยกลาง คือ *คาบาลา* ซึ่งสอนเรื่องแปลกประหลาดและสนับสนุนการเข้าฌาน⁵⁴ คนที่
ติดตามศาสนาอันปราศจากฤทธิ์เดชของพระเจ้าเหล่านี้ (2 ทิโมธี 3:5) หลงเชื่อว่าพวกเขา
กำลังนมัสการพระเจ้าที่แท้จริง แต่การที่พวกเขาได้ปฏิเสธความจริงทำให้เขานมัสการและ
ให้เกียรติแก่ชาตานแทน

ในคริสตจักรก็ยังมีบางคนเชื่อเรื่องเข้าฌานและเรื่องมหัศจรรย์ ในยุคต้นๆของ
คริสตจักร คริสเตียนที่มีแนวคิดเช่นนี้ได้ก่อลัทธินักบวช (monastic movement) ซึ่งเน้น
การบำเพ็ญศีลด้วยชีวิตที่สันโดษ⁵⁵ นักบวช (monk) ยุคแรกได้แยกตัวออกจากสังคมและ

53. ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ *ตั้งต้นใหม่ แล้วก้าวต่อไป* และ *Rebound Revisited* (แปลและพิมพ์
ปี1995)

54. คาบาลา (Cabala) ซึ่งได้พัฒนามาในยุคกลาง เป็นการสอนจากพวกกริบบีซึ่งตีความหมายพระ
คัมภีร์เดิมแบบเร้นลับไม่แจ่มแจ้ง

55. Monasticism คือ นิยามของคริสตศาสนา ซึ่งได้พัฒนามาในศตวรรษที่ 3 จากมุมมองที่ว่าชีวิต
ฝ่ายวิญญาณต้องเน้นการบำเพ็ญตนและอยู่อย่างสันโดษ

อาศัยอยู่ในทะเลทรายในแอฟริกาเหนือ อดอาหารเป็นเวลาหลายสัปดาห์ กินแต่ใบหญ้า หรือ น้มน้ำเสาไม้ท่อมกลางทะเลทรายเพื่อรอกอยพระสุรเสียงของพระเจ้า⁵⁶ หลายครั้งคนเหล่านี้จะเพื่อเห็นนิมิต ซึ่งก่อให้เกิดหลักคำสอนผิดหลายประการ ทำให้หลักคำสอนพระคัมภีร์ผิดเพี้ยน และประนีประนอมกับหลักคำสอนของปีศาจ การสอนจากฤๅษี ‘คริสเตียน’ กำลังกลับมาและได้รับความนิยมในปัจจุบัน ซึ่งทำให้คริสตจักรเสี่ยงต่อการกลับไปสู่ยุคมีดอีกครั้งหนึ่ง

โหราศาสตร์

ทุกๆปีการศึกษาดวงดาวผ่านวิชาโหราศาสตร์เพื่อที่จะทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้า ได้รับความนิยมและการนับถือมากขึ้นในสังคม ดารา นักแสดง นักธุรกิจ และนักการเมืองได้ยอมรับในเรื่องอาคมลึกลับเพื่อที่จะล่วงรู้อนาคต เช่นเดียวกับการทำนายแบบอื่นๆ และจะมีคนสนใจในวิชาโหราศาสตร์มากยิ่งขึ้นในช่วงเวลาที่วุ่นวายสับสน ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อสังคมได้ละทิ้งกฎและหลักการต่างๆที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้สำหรับสังคมที่สงบสุข นักโหราศาสตร์และหมอดู หมอผี มีงานมากเมื่อจักรวรรดิของโรมกำลังล่มสลาย และเมื่อมีโรคระบาดต่างๆทั่วยุโรปในศตวรรษที่ 17 ในปัจจุบันการวิเคราะห์ตำแหน่งของดวงดาวกลับมาเป็นอาชีพที่รุ่งเรืองอีกครั้งหนึ่ง หนังสือพิมพ์และนิตยสารมักจะมีการดูดวงทุกวัน หรือทุกเดือน และมีโฆษณามากมายที่ชวนให้ผู้อ่านผู้ฟังขอ

56. มีหลายพันคนได้เดินทางไปฟังคำเทศนาของไซมอน สไตลไลท์ส (Simon Stylites) (ประมาณปีค.ศ. 390-459) ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มลัทธิพระเสา ไซมอนใช้เวลา 36 ปีในทะเลทรายของซีเรียโดยอยู่บนเสาไม้ซึ่งสุดท้ายถูกต่อขึ้นเรื่อยๆจนมีความสูงถึง 60 ฟุต ซึ่งแสดงว่าเขาได้เข้าใกล้พระเจ้าแล้ว

คำปรึกษาส่วนตัวทางโทรศัพท์ ในปัจจุบันหลายคนอาศัยคำปรึกษาเหล่านี้เป็นหลักในการทำการตัดสินใจและการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน

โหราศาสตร์จะเจริญขึ้นในวัฒนธรรมที่อนุญาตให้ประชาชนกระทำตามอำเภอใจ (permissive culture) เมื่อหลักการซึ่งสร้างสังคมให้มั่นคงและหลักคำสอนพระคัมภีร์ถูกละทิ้งไป มาตรฐานและค่านิยมสูงสุดซึ่งเป็นกฎเกณฑ์ที่บอกว่าอะไรถูกอะไรผิดจะถูกแทนที่ด้วยมาตรฐานและค่านิยมที่แต่ละคนคิดขึ้นมาเอง (relative values) แต่ละคนจึงคิดว่าสิ่งที่ตนเองทำนั้นถูกต้องอยู่แล้ว เพราะไม่มีมาตรฐานที่จะใช้วัดความคิดหรือพฤติกรรมของตนเอง ในการแสวงหาคำตอบชีวิต การแก้ไขปัญหา และความมั่นคงสำหรับอนาคต คนว่าแห้วและไร้หนทาง จะไขว่คว้าหาคำตอบที่ให้ความหวังแก่เขาอย่างเรื่อยเปื่อย และการดูโชคชะตาราசிได้แต่ให้ความหวังลมๆแล้งๆ โหราศาสตร์เป็นศาสตร์ที่พระเจ้าทรงห้ามเด็ดขาด (เลวีนิติ 19:26; เฉลยธรรมบัญญัติ 18:10) การใช้ดวงดาวเพื่อวางแผนชีวิตหรือช่วยในการตัดสินใจเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับน้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า⁵⁷

เครื่องมือของพญามาร

การกราบไหว้บูชารูปเคารพ การทำนาย การติดต่อกับคนตาย เวทมนตร์และไสยศาสตร์ การดิศยาเสพติด ลัทธินับถือรูปองค์ชาติ การเข้ามาน และโหราศาสตร์ ทั้งหมดเป็นช่องทางที่ชาตานใช้เพื่อที่จะสื่อสารหลักคำสอนอันชั่วร้ายของปีศาจแก่มนุษยชาติ ผู้ที่ยอมให้ตนเองรับผลกระทบจากหลักคำสอนเหล่านี้กำลังรับใช้ชาตานอยู่ ส่วนผู้ที่ไม่เชื่อซึ่งรับผลกระทบจากหลักคำสอนของปีศาจยังเสี่ยงต่อการถูกสิงร่างด้วย อย่างไรก็ตาม บาปและความชั่วทุกประการที่มนุษย์ได้กระทำไม่ได้รับแรงจูงใจจากอิทธิพลของปีศาจหรือการถูกปีศาจเข้าสิงเสมอไป ตามปกติแล้ว บาปและความชั่วมักจะ

57. ศจ. อาร์. บี. ทิม, จูเนียร์ *The Plan of God*

เกิดจากการที่แต่ละคนยอมกระทำตามความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง คือจากธรรมชาติบาปของตนเอง

เพราะว่าจากภายในมนุษย์ คือจากใจมนุษย์ มีความคิดชั่วร้าย การลวงประเวณี การผิดพิวผิดเมีย การฆาตกรรม การลักขโมย การ โลก ความชั่ว การล่อลวงเขาราคะคัณหา อิจฉาริษยา การหมิ่นประมาท ความเย่อหยิ่ง ความโหด สารพัด การชั่วนี้เกิดมาจากภายใน และทำให้มนุษย์เป็นมลทิน (มาระโก 7:21-23)

ซาตานมุ่งมันค้นหาสาวกที่จะเรียนหลักคำสอนของมัน เราจึงรับคำเตือนให้เฝ้าระวังกับดักที่มันวางไว้

พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า สุดท้ายนี้ขอท่านจงมีกำลังใจขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ของพระองค์ จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า เพื่อจะต้านทานยุทธอุบายของพญามารได้ (เอเฟซัส 6:10-11)

พระเจ้าทรงดูแลผู้เชื่อด้วยการจัดเตรียมที่สมบูรณ์แบบทุกประการ เพื่อที่เราจะเตรียมพร้อมในการที่จะเผชิญกับทุกเรื่องที่จะเข้ามาในชีวิต เราอยู่ในโลกของซาตาน แต่ไม่ได้เป็นของของโลกนั้น (ยอห์น 15:19) เราถูกแวดล้อมด้วยความมืด แต่เรายังดำเนินชีวิตอยู่ภายในแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าและพระคำของพระองค์ เราเป็นทหารในสงครามฝ่ายวิญญาณระหว่างพระเจ้ากับซาตาน แต่เราอยู่ฝ่ายที่มีชัยชนะ ถึงแม้ว่าเราไม่มีฤทธิ์อำนาจส่วนตัวในการที่จะปราบซาตาน แต่เรายังมีฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้าเพื่อที่เราจะสามารถต่อต้าน “ยุทธอุบายของพญามาร” สิ่งเดียวซึ่งเราต้องใช้ในการปกป้องตัวจากซาตาน คือ *หลักคำสอนพระคัมภีร์ภายในจิตใจ* ประเด็นสำคัญ คือ *ความคิดเสรีในการตัดสินใจ* ด้วยว่าคุณเองจะต้องตัดสินใจที่จะตั้งใจเรียน และ ประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ซึ่งจะทำให้ชีวิตคริสเตียนของคุณเติบโตขึ้น และสร้างป้อมปราการที่แข็งแกร่งสามารถต่อต้านศัตรูได้

บทที่ 4

การถูกปีศาจเข้าถึง

ผู้เชื่อสามารถถูกปีศาจเข้าถึงหรือไม่? ไม่มีทาง! มีเพียงผู้ที่ไม่เชื่อเท่านั้นที่อาจถูกเข้าถึง ในทุกกรณีที่พระคัมภีร์บันทึกเรื่องของคนถูกปีศาจเข้าถึง คนเหล่านั้นล้วนเป็นผู้ที่ไม่เชื่อ คริสเตียนไม่ต้องห่วงว่าตนจะถูกวิญญาณชั่วเข้าถึงและครอบครองตัวเขา พระคัมภีร์สอนชัดเจนว่า ปีศาจจะสิงร่างของผู้ที่ไม่เชื่อเท่านั้น ไม่มีตัวอย่างหรือชื่อพระคัมภีร์ใดๆ ที่บอกว่าผู้เชื่ออาจถูกปีศาจเข้าถึง

ในเวลาที่เราเชื่อในพระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของคริสเตียนทุกคน

ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า และท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง (1 โครินธ์ 6:19)

ในเวลาที่เราเชื่อได้ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของผู้เชื่อนั้น พระองค์ได้สร้างวิหารขึ้นมาเป็นวิหารที่พระคริสต์ทรงประทับอยู่ในฐานะเป็น *พระสิริเชคัยนาห์* (the Shekinah

Glory)⁵⁸ การที่ผู้เชื่อมีพระวิหารของพระคริสต์สถิตอยู่ภายในร่างกายของเขาเป็นการรับรองว่าจะไม่มีปีศาจบุกเข้าไปสิงร่างกายของเขาได้

การถูกปีศาจเข้าสิง (demon possession) เป็นสิ่งที่แตกต่างจากการอยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจ (demon influence) ทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อสามารถอยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจได้ เป็นการยอมให้แนวคิดผิดและมุมมองของมนุษย์ (ซึ่งพระคัมภีร์เรียกว่า *หลักคำสอนของปีศาจ* [1 ทิโมธี 4:1]) เข้ามาในจิตใจของตน ส่วนผู้ที่ไม่เชื่อ การอยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจอาจนำไปสู่การถูกปีศาจเข้าสิง

อาการของคนที่ถูกปีศาจเข้าสิง

โรคทางจิต

ในเวลาที่พระเยซูยังกระทำพระราชกิจของพระองค์บนโลก พระองค์ทรงสำแดงความเป็นพระเจ้าและสิทธิอำนาจของพระองค์ผ่านการปลดปล่อยคนจากการถูกปีศาจเข้าสิง

58. ในยุคอิสราเอล พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งยังไม่ได้เสด็จมายังโลกในฐานะเป็นมนุษย์ (the pre-incarnate Jesus Christ) ได้ทรงปรากฏเป็น พระสิริเชคัยนาห์ (the Shekinah Glory) และทรงสถิตอยู่ในพลับพลา หรือ พระวิหาร (อพยพ 25:21-22; เลวีนิติ 26:11-26; สดุดี 91:1; ฮีบรู 9:5) พระสิริเชคัยนาห์ยังทรงปรากฏพระองค์เป็นเสาเมฆในตอนกลางวัน หรือเสาไฟในตอนกลางคืน และส่องแสงสว่างเหนือหีบพันธสัญญา การปรากฏของพระสิริเชคัยนาห์ได้รับรองถึงพระพรทั้งบนโลกและตลอดนิรันดร์ซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาแก่อิสราเอล ในยุคคริสตจักรการทรงสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้กระทำให้ร่างกายของผู้เชื่อเป็นพระวิหารสำหรับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ คือ สถานะที่พระองค์ทรงปรากฏในสภาพ พระสิริเชคัยนาห์ (ดู *The Divine Outline of History* หน้า 130-133) และ อาร์. บี. ซิม ที่ 3 “*The Panorama of the Shekinah Glory*” (ThM Thesis, Western Conservative Baptist Seminary, Portland, Oregon, 1987)

และโรคทางจิตที่เกิดจากการมีปีศาจสิงร่างอยู่ การขับปีศาจที่เข้าสิงชายคนหนึ่งทีกาตารา ได้สำแดง และรับรองสิทธิอำนาจของพระเยซูได้อย่างชัดเจน

ฝ่ายพระองค์กับเหล่าสาวกก็ข้ามทะเลไปยังเมืองชาวกาตารา พอพระองค์เสด็จขึ้นจากเรือ ทันใดนั้นมีชายคนหนึ่งออกจากอุโมงค์ฝังศพมีวิญญาณโสโครกสิง ได้มาพบพระองค์ คนนั้นอาศัยอยู่ตามอุโมงค์ฝังศพ (มาระโก 5:1-3ก)

องค์พระเยซูคริสต์เจ้าตั้งใจนำสาวกของพระองค์มาพบเหตุการณ์นี้ที่เขตแดนกาตารา (มัทธิว 8:28-34; ลูกา 8:26-37) พระองค์ทราบดีถึงเรื่องซึ่งกำลังจะเกิดขึ้น ที่นี้เป็นฉากที่เหมาะสมกับการขับปีศาจเพราะเป็นที่ที่คนใช้ฝังศพตามอุโมงค์ที่มีอยู่ตามชายทะเลสาบ ในทันใดนั้น เมื่อลงจากเรือมีชายคนหนึ่งซึ่งมีวิญญาณโสโครก (ปีศาจ) สิงอยู่ออกมาจากอุโมงค์ที่อยู่ใกล้พระเยซูและสาวก และได้ตรงไปหาพระองค์ ชายคนนี้เป็นคนน่ากลัว ผมของเขาเกาะกันเป็นก้อน เขาเปลือยกาย สกปรก และมีบาดแผลมากมายซึ่งเกิดจากการทำร้ายร่างกายตนเอง

ชาวกาตาราต้องทนกับชายคนนี้นาน ความพยายามที่จะล่ามโซ่เขาไว้นั้นก็ไม่ได้ผล

และไม่มีผู้ใดจะผูกมัดตัวเขาได้ แม้จะล่ามด้วยโซ่ตรวนก็ไม่อยู่ เพราะว่าได้ล่ามโซ่ได้ตรวนหลายหนแล้ว เขาก็หักโซ่และฟาดตรวนเสีย ไม่มีผู้ใดมีแรงพอที่จะทำให้เขาสงบได้ เขาลังร้องอิงอยู่ตามอุโมงค์ฝังศพและที่ภูเขากลางคืนกลางวันเสมอ และเอาหินเชือดเนื้อของตัวเอง (มาระโก 5:3ข-5)

ชาวกาตาราหมดหวังกับเขาแล้ว แต่ทราบดีที่เขาจะทำร้ายแก่ตัวเขาเอง และอยู่ไกลจากชาวบ้าน ชาวบ้านจะปล่อยเขาไว้เช่นนั้น ไม่มีใครต้องการยุ่งเกี่ยวกับคนที่ถูกผีสิง

พระคัมภีร์ตอนนี้ได้พรรณนาถึงคนที่ถูกสิงว่ามีพลังมหาศาล และมีพฤติกรรมที่แปลกประหลาด ถึงแม้ว่าพฤติกรรมที่ประหลาดอาจไม่จำเป็นว่าจะต้องมาจากการที่มีปีศาจเข้าสิงเสมอไป แต่ชายคนนี้แสดงอาการของคนที่อยู่ภายใต้การควบคุมของปีศาจอย่างเห็นได้

ชัด เขาพักอาศัยอยู่กับศพ เชื้อเนื่อของตัวด้วยหิน เปลือยกาย และทำตัวเหมือนสัตว์ป่า การที่ถูกปีศาจเข้าสิงทำให้เขาพิการทางจิต

ขอย้ำอีกครั้งว่าผู้เชื่อไม่สามารถถูกปีศาจเข้าสิงร่างได้ การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของเรานั้นได้ห้ามปีศาจเข้ามา อย่างไรก็ตาม ถ้าผู้เชื่อปฏิเสธหลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างต่อเนื่อง เขาจะถูกอิทธิพลจากปีศาจและอาจมีการกระทำที่เลียนแบบผู้ที่ไม่เชื่อ เมื่อหลักคำสอนของปีศาจได้เข้าในสุญญากาศซึ่งเกิดขึ้นในจิตใจเนื่องจากการปฏิเสธหลักคำสอนพระคัมภีร์อาจทำให้เกิดโรคประสาทได้ คริสเตียนบางคนอาจรับอิทธิพลจากปีศาจมากจนเชื่อว่าตัวเองถูกผีเข้า พระคัมภีร์เรียกพวกเหล่านี้ว่า “ถูกสะกดจิต” (กาลาเทีย 3:1) เพราะการมีแผลเป็นในจิตใจ การที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณ และถูกอิทธิพลจากสิ่งชั่ว

ในทุกสังคมทั่วโลกอาจมีคนที่ถูกปีศาจสิงร่างอยู่ ไม่มีวิธีทางด้านจิตวิทยาหรือการแพทย์ใดๆ ที่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ มีเพียง 3 ทางที่จะทำให้ปีศาจออกจากร่างได้ คือ

1. เป็นไปตามคำสั่งของซาตาน (มัทธิว 12:24)
2. เป็นไปตามคำสั่งของพระเจ้า (มาระโก 5:8)
3. เมื่อคนนั้นตัดสินใจเชื่อในพระกิตติคุณ ซึ่งทำให้เขาได้รับการทรงสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในทันที (1 โครินธ์ 3:16; 6:19)

พิธีกรรม “ขับไล่ผี” (exorcism) ไม่ได้ทำให้ปีศาจออกจากร่าง มีเพียงสามวิธีที่กล่าวมาแล้วเท่านั้น ที่จะทำให้คนที่ถูกผีสิงได้รับการปลดปล่อย

ชายบ้าคลั่งแห่งกาธาราได้รับการปลดปล่อยจากการถูกปีศาจสิงร่างโดยพระเจ้า เป็น การพิสูจน์ให้ชาวกาธาราเห็นว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ เมื่อพระเยซูทรงเสด็จใกล้ชายที่ถูกปีศาจสิงร่าง ปีศาจจำต้องน้อมค้ำนบพระมหากษัตริย์ตามพิธีการ ส่วนชายเจ้าของร่างนั้นเขาไม่ได้แสวงหาการปลดปล่อย แต่ปีศาจเองเข้ามาวิงวอนพระองค์เพื่อไม่ให้มันถูกโยนไปในที่แห่งความทรมาณ ถ้อยคำที่ออกจากปากชายคนนี้ได้เป็นคำพูด

ของเขา แต่มีปีศาจตนหนึ่งคือ เอ็น-กาส-ตรีมุโรส ได้บังคับเส้นเสียงและพูดแทนปีศาจทั้งหลายที่สิงร่างอยู่

ครั้งเขาเห็นพระเยซูแต่ไกล เขาก็วิ่งเข้ามานมัสการพระองค์ แล้วร้องเสียงดังว่า “ข้าแต่พระเยซูพระบุตรของพระเจ้าสูงสุด ข้าพระองค์เกี่ยวข้องอะไรกับท่านเล่า ข้าพระองค์ขอวิงวอนในพระนามของพระเจ้า อย่าทรงทรمانข้าพระองค์ด้วย” ที่พูดเช่นนี้ เพราะพระองค์ได้ตรัสแก่มัน [ไวยากรณ์กรีกทำให้เข้าใจว่าพระองค์ตรัสแก่มันมากกว่าครั้งเดียว] ว่า “อ้ายวิญญาณโสโครก จงออกมาจากคนนั้นเถิด” (มาระโก 5:6-8)

ในพระคัมภีร์ ไม่มีการบันทึกถึงคนที่ถูกผีสิงแล้วตั้งใจมาหาพระองค์ ปกติแล้วคนที่ถูกปีศาจสิงจะต้องมีคนนำเขามาหาพระองค์ นอกจากนั้นจะหลบหนีพระองค์ แต่ปีศาจเหล่านี้ได้บังคับให้ชายบ้าคลั่งต้องมาพบกับพระองค์ เพื่อวิงวอนพระองค์ไม่ให้ส่งพวกมันไปยังใจกลางโลก เพื่อรอคอยการลงโทษนิรันดร์ (มัทธิว 25:41)

ปีศาจรู้ว่าพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ (ยากอบ 2:19) และยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าที่สมบูรณ์แบบ และเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ (มาระโก 5:7; เปรียบกับ มาระโก 1:24-27; 3:11; ลูกา 4:41) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพวกมันได้ปฏิเสธที่จะอยู่กับพระองค์ตลอดไปเป็นนิตย์ และเลือกที่จะติดตามซาตานแทนพระเจ้า พวกมันได้รับคำพิพากษา ลงโทษแล้วว่าจะต้องอยู่ในบึงไฟนรกตลอดชั่วนิรันดร์

เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงบัญชาปีศาจทั้งหลายให้ออกมา ตัวแทนของพวกมันอ่อนวอนพระองค์ “ข้าพระองค์ขอวิงวอนในพระนามของพระเจ้า อย่าทรงทรمانข้าพระองค์ด้วย” ปีศาจกลุ่มนี้กลัวที่จะต้องถูกทรمان จึงต่อรองกับพระเยซู

แล้วพระองค์ตรัสถามมันว่า “เจ้าชื่ออะไร” มันตอบว่า “ชื่อกอง เพราะว่าพวกข้าพระองค์หลายคนด้วยกัน” มันจึงอ้อนวอนพระองค์เป็นอันมากมิให้ขับไล่มันออกจากแดนเมืองนั้น (มาระโก 5:9-10)

เรื่องนี้ไม่ได้เป็นแบบอย่างในการขับปีศาจ และไม่ได้สนับสนุนให้ผู้เชื่อต่อสู้กับปีศาจในเชิงรุก (offensive action) เหมือนที่พระเจ้าทรงมอบหมายแก่คนเพียงไม่กี่คนในสมัยของอัครสาวกเท่านั้น ในปัจจุบันผู้เชื่อรับคำสั่งที่จะป้องกันตัวเอง (defensive action) จากซาตานโดยสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า (เอเฟซัส 6:10-17)⁵⁹ จดหมายฝากต่างๆในพระคริสตธรรมใหม่ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะสั่งสอนทุกแง่มุมชีวิตคริสเตียนของผู้เชื่อในยุคคริสตจักร ไม่มีคำบัญชาการสอน หรือการเสนอแนะที่สนับสนุนการขับปีศาจ ซึ่งน่าจะทำให้คริสเตียนเข้าใจว่าการ “ขับผี” เป็นการกระทำที่อยู่นอกแผนการของพระเจ้า

มีคริสเตียนบางคนที่หลงเชื่อว่าการรู้จักชื่อของปีศาจจะทำให้เขามีอำนาจเหนือกว่าปีศาจตนนั้น นี่เป็นเรื่องที่ไร้สาระมาก แนวคิดนี้ไม่ได้มาจากพระคัมภีร์ แต่มาจากลัทธิปาเถียนอันเก่าแก่⁶⁰ พระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ได้สอนว่าพระเยซูใช้ชื่อของปีศาจเพื่อให้พระองค์มีอำนาจเหนือมัน สิทธิอำนาจที่พระองค์มีอยู่ในฐานะเป็นพระผู้เป็นเจ้านั้นก็เพียงพอแล้ว

คำว่า “กอง” (Legion) หมายถึงกองพันทหาร ซึ่งมักจะบรรจุหกพันถึงหนึ่งหมื่นสองพันคน “กอง” ไม่ได้เป็นชื่อของปีศาจ แต่เป็นการบ่งบอกว่ามีปีศาจหลายคนที่ตั้งร่างชายคนนั้นอยู่ ปีศาจ เอ็น-กาส-ตรีมุ โรส รับหน้าที่พูดแทนกองปีศาจเหล่านี้ พวกมันพอใจที่จะสิงร่างคนนี้ต่อไป จึงอ้อนวอนพระเยซูไม่ให้พระองค์ส่งพวกมันไปที่อื่น

59. มีการอธิบายเพิ่มเติมในบทที่ 5

60. *The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible*, 1975 ed. หัวข้อ “Exorcism, Exorcist” เขียน โดย W. L. Liefeld

มีสุกรฝูงใหญ่กำลังหากินอยู่ที่ไหล่เขาตำบลนั้น ผีเหล่านั้นก็อ้อนวอนพระองค์ว่า “ขอโปรดให้ข้าพระองค์ทั้งหลายเข้าไปในสุกรเหล่านี้เถิด” พระเยซูก็ทรงอนุญาตทันที แล้วผีโสโครกนั้นจึงออกไปเข้าสิงอยู่ในสุกร สุกรทั้งฝูง [ประมาณสองพันตัว] ก็วิ่งกระโดดจากหน้าผาชันลงไปในทะเล ลำคาน้ำตาย (มาระโก 5:11-13)

เมื่อปีศาจเข้าสิงร่างของหมู หมูซึ่งแต่ก่อนหากินอยู่อย่างสงบ ตอนนี้นำมันได้เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิงเพราะความโกรธและความสิ้นท่าของปีศาจ พวกมันกลายเป็นฝูงหมูที่วิ่งอลหม่านลงสู่ทะเลแล้วจมน้ำตาย ถึงแม้ว่าปีศาจไม่สามารถตายได้ แต่มันคงเร่งรีบไปหากคนอื่นที่จะเข้าสิงได้

การถูกปีศาจสิงร่างหรือถูกอิทธิพลจากปีศาจเป็นเพียงสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดโรคทางจิต แต่บางครั้งผู้เชื่ออาจแสดงอาการคล้ายๆ กัน มีอารมณ์แปรปรวน และมีพฤติกรรมก้าวร้าว ทำไม่เป็นเช่นนั้น เมื่อผู้เชื่อได้ปฏิเสธหรือละทิ้งหลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ จะเกิดสูญญากาศขึ้นภายในจิตใจของเขาซึ่งจะดูดหลักคำสอนและหลักการเทียมเท็จเข้ามา (เอเฟซัส 4:17) เพราะการที่ผู้เชื่อละทิ้งชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขา เขาจึงเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด การสำส่อน การกราบไหว้บูชารูปเคารพ และการเสื่อมทรามประเภทอื่นๆ ผู้เชื่อเหล่านี้ได้รับอิทธิพลจากหลักคำสอนของปีศาจมากจนเกิดโรคทางจิตและแสดงลักษณะเหมือนคนที่ถูกปีศาจเข้าสิง

ผู้เชื่อที่มีโรคทางจิตมีจิตใจที่แตกร้าง หากอธิบายสภาพจิตนี้ว่า διψυχος (ดิพซุคอส) ยากอบ 1:8) ซึ่งมีความหมายตรงตามตัวอักษรว่า “สองจิตใจ” (double souled) หากผู้เชื่อได้เสื่อมอย่างต่อเนื่อง จิตใจอาจพัฒนาบุคลิกหลายด้าน ซึ่งอาจถูกมองว่าคนไข้ถูกปีศาจสิงร่าง วิธีการแก้ไขปัญหาวินิจฉัย คือ *การตั้งต้นใหม่* ผ่านการยอมรับบาปส่วนตัวที่ได้กระทำต่อพระบิดา แล้วรื้อฟื้นตัวให้พ้นจากการถอยหลังฝ่ายวิญญาณด้วยการเรียน และการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ

แม้ว่าสมัยก่อน ชาวลิโอได้แพร่ไปอย่างรวดเร็ว ผู้เลี้ยงสุกรได้มองดูเหตุการณ์ด้วยความตกใจและประหลาดใจ นี่คือเหตุการณ์ที่พวกเขาไม่สามารถอธิบายได้

ฝ่ายคนเลี้ยงสุกรนั้นต่างคนต่างหนีไปเล่าเรื่องทั้งในนครและบ้านนอก แล้วคนทั้งปวงก็ออกมาดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น เมื่อเขามาถึงพระเยซู ก็เห็นคนที่ปีศาจทิ้งกองได้สิ่งนั้นนุ่งห่มผ้า นั่งอยู่มีสติอารมณ์ดี เขาจึงเกรงกลัวนัก แล้วคนที่ได้เห็นก็เล่าเหตุการณ์ซึ่งบังเกิดแก่คนที่ปีศาจสิงนั้น และซึ่งบังเกิดแก่ฝูงสุกรให้เขาฟัง คนทั้งหลายจึงเริ่มพากันอ่อนวอนพระองค์ให้เสด็จไปเสียจากเขตแดนเมืองของเขา (มาระโก 5:14-17)

คนเลี้ยงหมูไม่ได้เสียเวลาในการวิ่งเข้าเมืองมาเพื่อบอกข่าว พวกเขาโกรธมากที่ต้องเสียฝูงหมูไป พวกเขาเป็นห่วงแต่ทรัพย์สินของตน และไม่นึกถึงชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนเลย ไม่มีใครมาขอบพระคุณพระเยซูที่พระองค์ทรงรักษาชายที่น่าสงสารคนนั้น ไม่มีใครเบาใจเพราะสังคมปลอดภัยจากคนคลุ้มคลั่งคนหนึ่ง ไม่มีใครฉลองที่ชายคนนี้ได้รอดชีวิต ชาวการาดากลับว่าพระเยซูจะสร้างปัญหาทางเศรษฐกิจมากขึ้น จึง“อ่อนวอนพระองค์ให้เสด็จไปเสียจากเขตแดนเมืองของเขา”

การอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นที่การาดาได้สำแดงถึงความเป็นพระเมสสิยาห์ของพระเยซู (มาระโก 5:18-19) ชายที่ได้รับการปลดปล่อยจากการถูกปีศาจเข้าสิงมีคำพยานที่น่าอัศจรรย์ใจ พระเยซูส่งคนนี้ให้กลับบ้านแล้วประกาศแก่ครอบครัวและเพื่อนๆ ถึงทุกสิ่งอันเลิศประเสริฐที่พระองค์ทรงกระทำให้เขา

ความป่วยไข้ที่เกิดจากปีศาจ

พระกิตติคุณพ้อง (Synoptic Gospels ได้แก่ มัทธิว มาระโก และลูกา) ซึ่งเป็นการบันทึกพระราชกิจส่วนพระองค์ของพระคริสต์บนโลก ซึ่งได้เขียนถึงตัวอย่างการถูกปีศาจสิงร่างไว้มากมาย ในเวลาที่พระบุตรของพระเจ้าทรงกระทำพระราชกิจบนโลกนั้น

(เรียกว่า the Incarnation) ชาตานพยายามกระทำทุกวิถีทางที่จะขัดขวางไม่ให้พระเยซูคริสต์ทรงกระทำพระราชกิจความรอดของพระองค์ให้สำเร็จ⁶¹ หลายคนที่ถูกปีศาจเข้าสิงซึ่งพระองค์ได้พบนั้น มีอาการป่วยไข้หรือพิการทางจิตใจหรือร่างกาย อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะมียาหรือโรคที่ร้ายแรงแค่ไหน พระองค์สามารถรักษาเขาได้ เมื่อพระองค์ทรงบัญชาให้ปีศาจไปจากร่าง คนนั้นก็หายเป็นปกติทันที การรักษาโรคเป็นหนึ่งในหลายประเภทของการอัศจรรย์ที่พระองค์ใช้เป็นหลักฐานว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ การอัศจรรย์ได้พิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็น “พระบุตรของพระเจ้าด้วยฤทธิ์อำนาจ” (โรม 1:4) พระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า และทรงเป็นพระผู้สร้างจักรวาล (ยอห์น 1:3; โคลโลสี 1:16-17; ฮีบรู 1:2, 10) พระองค์จึงรักษาคนให้หายด้วยถ้อยคำและการสัมผัสจากพระองค์ เเยเรมีย์ได้เผยพระวจนะถึงพระคริสต์ว่า

ดูเถิด เราจะนำอานามัย และการรักษามาให้ และเราจะรักษาเขาทั้งหลายให้หาย และเผยสันติภาพและความจริงอย่างอุดม (เยเรมีย์ 33:6)

คนเป็นอันมากได้รับการรักษาให้หายเพียงถูกสัมผัสโดยพระองค์ หลังจากแม่ยายของเปโตรได้รับการรักษาแล้ว (มัทธิว 8:14-15) ก็ได้จัดการเลี้ยงฉลอง และชาวบ้านที่มีญาติและเพื่อนที่ป่วย และคนอยากรู้อยากเห็นได้พากันมาที่บ้านของเปโตร ในกลุ่มคนเหล่านั้นมีคนที่เป็นโรคที่เกิดจากปีศาจ เช่น ตาบอด เป็นใบ้ พิการ และโรคประสาท

พอค่ำลง เขาพาคนเป็นอันมากที่มีผีเข้าสิงมาหาพระองค์ พระองค์ก็ทรงขับผีออกด้วยพระคำรัสของพระองค์ และบรรดาคนเจ็บป่วยนั้น [ตามตัวอักษรแปลว่า บรรดาคนที่มีความชั่ว] พระองค์ก็ได้ทรงรักษาให้หาย (มัทธิว 8:16)

61. พระธรรมมาระโกได้บันทึกเรื่องเกี่ยวกับปีศาจสิงร่างมากที่สุด ในพระคัมภีร์ ได้แก่ มาระโก 1:23-27; 3:11-12; 5:1-20; 7:25-30; 9:17-29, 38; 16:9, 17 นอกจากนี้ยังมีเพิ่มเติมใน มัทธิว 9:27-34 และ ลูกา 11:14-26

ในพระธรรมมัทธิวบทที่ 9 เราได้อ่านถึงอีกเรื่องหนึ่งที่คล้ายกัน

ขณะที่พระเยซูและเหล่าสาวกกำลังเสด็จออกไปจากที่นั่น คุณเกิด มีผู้พาคคน
ไปคนหนึ่งที่มีผีสิงอยู่มหาพระองค์ เมื่อทรงจับผีออกแล้วคนใบ้ก็พูดได้
(มัทธิว 9:32-33ก)

ในทุกกรณีที่พูดถึงการขับปีศาจ โรคที่เกิดจากปีศาจนั้นหายไปทันที ซึ่งต่างจาก
ความพยายามอันยึดเชื้อและไร้ผลของหมอผีชาวยิว พระคัมภีร์สอนถึงวิธีขับปีศาจโดยพระ
เยซูคริสต์และสาวกของพระองค์อย่างไรบ้าง?

การขับไลปีศาจ

การขับปีศาจ (casting out demons) มีเฉพาะในยุคของพระเยซูคริสต์ และ ยุคของอัคร
ทูต (Apostolic Age) การขับปีศาจในสองสมัยนี้ไม่ควรนำมาปะปนกับความพยายามขับไล
ปีศาจโดยคนทั่วไป (ซึ่งมักจะเรียกว่า exorcism)⁶² สิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชที่พระเยซู
คริสต์ทรงมีเหนือปีศาจ พระองค์ได้ทรงมอบหมายให้แก่สาวกของพระองค์ เพื่อให้โลก
ทราบว่าคุณเป็นอัครสาวกของพระองค์ เป็นการรับรองว่าคุณประสบความสำเร็จที่พวกเขา
ประกาศนั้นเป็นเรื่องจริง เมื่อพันธกิจของเหล่าอัครสาวกนั้นเสร็จสมบูรณ์แล้ว สิทธิอำนาจ
ในการบังคับบัญชาปีศาจถูกยกเลิกไป

ในปัจจุบันพระเจ้าทรงจัดเตรียมให้แก่ผู้เชื่อมากกว่ายุคใดๆ ด้วยว่าเรามีพระคัมภีร์ที่
ครบสมบูรณ์ และยังได้รับพระพร ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณ และสิทธิพิเศษซึ่งถูกบันทึก
เป็นหลักคำสอนอันลึกซึ้งในจดหมายฝาก ในจดหมายฝากนั้น (the Epistles) ไม่มีคำสั่ง

62. ศจ. อาร์. บี. ซิม, จูเนียร์ *The Outline of Divine History* (1999) หน้า 38-71

การแนะนำให้ใช้ หรือตัวอย่างในการขับปีศาจแต่อย่างใด คนที่ถูกปีศาจเข้าสิงสามารถรับ
การปลดปล่อยด้วยวิธีเดียวเท่านั้น คือการที่เขาได้เชื่อในพระเยซูคริสต์ ในเวลาที่เขาเชื่อ
พระองค์ในฐานะเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา เขาได้รับการปลดปล่อยจากปีศาจในทันที
และได้เข้าส่วนในพระคริสต์ และรับการทรงสถิตของทั้งสามบุคคลแห่งตรีเอกานุภาพ คือ
พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความเข้าใจในเรื่องการขับปีศาจจากมุมมอง
พระคัมภีร์จะป้องกันผู้เชื่อไม่ให้ถูกหลอกด้วยวิชา “ขับไลผี” ซึ่งขัดแย้งกับแผนการของ
พระเจ้าและทำให้ผู้เชื่อหันเหออกจากวิถีชีวิตคริสเตียน

โดยพระเยซูคริสต์

การที่พระเมสสิยาห์เสด็จมายังโลกครั้งแรกเป็นเหตุการณ์ที่ถูกทำนายไว้ตั้งแต่เริ่มต้น
อารยธรรมของมนุษย์ (ปฐมกาล 3:15) นอกจากการเผยพระวจนะยังมีหลักฐานว่าพระองค์
ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ผ่านการกระทำการอัศจรรย์ และการสำแดงอำนาจที่พระองค์ทรงมี
เหนือชาตานและปีศาจ การกระทำการอัศจรรย์ได้รับรองว่าสิ่งที่พระองค์ทรงอ้างถึง
พระองค์เองเป็นความจริง

แล้วนัยน์ตาของคนตาบอดจะเปิดออก
และหูของคนหูหนวกจะเบิก
แล้วคนง่อยจะกระโดดได้อย่างกว้าง
และลิ้นของคนใบ้จะร้องเพลง (อิสยาห์ 35:5-6ก)

พระคัมภีร์ตอนนี้ได้กลายเป็นความจริงต่อหน้าต่อตาชาวอิสราเอล ด้วยการอัศจรรย์
พระเยซูคริสต์ได้พิสูจน์ถึงฤทธิ์อำนาจที่พระองค์ทรงมีเหนือธรรมชาติ ชีวิต ความตาย และ
แม้แต่ทูตสวรรค์ พระองค์ทรงสั่งอย่างไร ปีศาจก็ต้องทำอย่างนั้น ถ้าทูตสวรรค์จำต้องเชื่อ
ฟังพระองค์ขนาดนี้แล้ว มนุษย์ควรที่จะเชื่อฟังพระองค์มากขึ้นแค่ไหน?

คนมักจะประทับใจกับเรื่องเหนือธรรมชาติและการอัศจรรย์มักจะดึงคนมากมาย แต่พระเยซูคริสต์ไม่ได้เป็นเพียงแค่นักมายากลวิเศษหรือแพทย์ผู้ประเสริฐที่สามารถรักษาทุกคนได้ ถ้าหากพระองค์เข้ามาในโลกเพื่อกระทำเฉพาะสองสิ่งนี้ เราต้องสรุปว่าพระองค์ได้ล้มเหลวในพระราชกิจของพระองค์ ด้วยว่าพระองค์ไม่ได้รักษาทุกคนในโลกให้หายจากความเจ็บปวด

พระองค์ทรงได้รับฤทธานุภาพผ่านการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อกระทำพระราชกิจ 4 ด้านได้แก่

1. ประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ไม่เชื่อ
2. สั่งสอนหลักคำสอนพระคัมภีร์แก่ผู้เชื่อ
3. เผยพระวจนะถึงชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อในยุคคริสตจักรที่กำลังจะมาถึง
4. ทรงพิสูจน์ความเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์ผ่านการอัศจรรย์ เช่น การรักษาโรคและการขับปีศาจ

การอัศจรรย์เหล่านี้ได้พิสูจน์ถึงเอกลักษณ์เฉพาะของพระองค์และยืนยันความจริงที่พระองค์ทรงประกาศอยู่ อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์หลักของพระองค์ คือ กระทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา เพื่อที่จะกระทำแผนการความรอดให้สำเร็จ (ยอห์น 17:4)

คนส่วนใหญ่ที่ได้รับประโยชน์จากการอัศจรรย์ของพระองค์นั้นได้ตอบสนองด้วยการขอบพระคุณและการยำเกรง มีคนสังเกตการณ์หลายคนที่ได้เชื่อในพระคริสต์ ยังมีผู้ที่ไม่แน่ใจและพยายามคาดเดาว่าพระองค์ทรงเป็นใคร

หม่อมคนก็อัศจรรย์ใจพูดกันว่า “ไม่เคยเห็นการกระทำเช่นนี้ในอิสราเอลเลย”

(มัทธิว 9:33ข)

แต่ยังมีอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งได้ตอบพระองค์ และไม่พอใจกับการกระทำของพระองค์ ส่วนมากเป็นพวกผู้นำศาสนาของชาวยิว ซึ่งอิจฉาพระองค์เพราะพระองค์สามารถดึงดูดคนจำนวนมาก ดังนั้น พวกปุโรหิตและฟาริสีเริ่มที่จะต่อต้านพันธกิจของพระองค์อย่างรุนแรง

พวกฟาริสีรู้ว่าคนส่วนใหญ่ถูกใจได้ง่ายๆ และพยายามใช้หลักการนี้ที่จะให้คนเลิกติดตามพระเยซู ไม่มีใครสามารถปฏิเสธการอัศจรรย์เช่นพระองค์ได้ คนที่ต่อต้านพระองค์จึงวิจารณ์การอัศจรรย์ของพระองค์ พยายามชักจูงให้คนเชื่อว่าพระองค์ไม่ได้ใช้ฤทธิ์เดชของพระเจ้า และอ้างว่า “คนนี้ขับผีออกด้วยฤทธิ์ของนายผี [ซาตาน]” (มัทธิว 9:34 ข) พวกฟาริสีพยายามบอกว่าพระคริสต์ใช้ฤทธิ์เดชของซาตานเพื่อที่จะกระทำการอัศจรรย์ การหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นนี้เท่ากับการปฏิเสธพระคริสต์ เป็นบาปเดียวที่พระเจ้าไม่สามารถให้อภัยได้ (the unpardonable sin):

เพราะฉะนั้น เรามอบท่านทั้งหลายว่า ความผิดบาปและคำหมิ่นประมาททุกอย่างจะโปรดยกให้มนุษย์ได้ เว้นแต่คำหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์ [ที่พระองค์ทรงให้โลกรู้แจ้งว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด] จะทรงโปรดยกให้มนุษย์ไม่ได้ ผู้ใดจะกล่าวร้ายบุตรมนุษย์จะโปรดยกให้ผู้นั้นได้ แต่ผู้ใดจะกล่าวร้ายพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทรงโปรดยกให้ผู้นั้นไม่ได้ทั้งโลกนี้โลกหน้า (มัทธิว 12:31-32)

ถึงแม้ว่ามีคนต่อต้านพระองค์ โดยพยายามลบล้างพระราชกิจ และ พระนามของพระองค์ พระองค์ก็ยังมุ่งทำพันธกิจของพระองค์ต่อไป พระเยซูคริสต์ไม่ได้ใช้เวลาในเรื่องนิสัยของคนอิสราเอล ซึ่งยกย่องพระองค์ในวันหนึ่งและจะขว้างหินใส่พระองค์ในอีกวันหนึ่ง ตั้งแต่อดีตกาลความสัตย์พัญญูของพระเยซูคริสต์ทรงทราบว่าพระองค์จะต้องเผชิญกับคนประเภทนี้ อย่างไรก็ตาม พระองค์จะไม่ปล่อยคำหมิ่นประมาทไปเฉยๆ แต่กลับทำทนายพวกเขาด้วยเหตุผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นตรรกะที่พิสูจน์ว่าพวกที่พูดใส่ร้ายพระองค์นั้นคิดผิดอย่างสิ้นเชิง พระองค์ได้ใช้โอกาสนั้นที่จะอธิบายเรื่องขับปีศาจด้วย

ฝ่ายพระเยซูทรงทราบความคิดของเขา จึงตรัสกับเขาว่า “ราชอาณาจักรใด ๆ ซึ่งแตกแยกกันเองก็จะร้าวลงไป เมืองใด ๆ หรือครัวเรือนใด ๆ ซึ่งแตกแยกกันเองจะตั้งอยู่ไม่ได้ (มัทธิว 12:25)

พระคริสต์ทรงตอบโต้ทฤษฎีของฟาริสีโดยการเปรียบเทียบเรื่อง “ราชอาณาจักรซึ่งแตกแยกกันเอง” กล่าวคือ ถ้าพระคริสต์กำลังกระทำการอัศจรรย์โดยพลังฤทธิ์เดชของชาตานตามที่พวกฟาริสีกำลังกล่าวหาพระองค์อยู่ นั่นหมายความว่าชาตานกำลังทำลายแผนการของมันเสียเอง เท่ากับอาณาจักรของมันกำลังต่อสู้กันเอง และต้องล้มเหลว

และถ้าชาตานขับชาตานออก มันก็แตกแยกกันในตัวมันเอง แล้วอาณาจักรของมันจะตั้งอยู่อย่างไรได้ และถ้าเราขับผีออกโดยเบเอลเซบูล พวกพ้องของท่านทั้งหลายขับมันออกโดยอำนาจของใครเล่า เหตุฉะนั้นพวกพ้องของท่านเองจะเป็นผู้ตัดสินกล่าวโทษพวกท่าน (มัทธิว 12:26-27)

พระเยซูทรงตั้งสองคำถาม เป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ (rhetorical question) ในรูปแบบประโยคเงื่อนไขชั้นที่หนึ่ง เป็นการสมมุติว่าสิ่งที่พวกฟาริสีพูดนั้นเป็นความจริง เพื่อพิสูจน์ว่าความคิดของพวกเขาไร้เหตุผลและไม่จริง⁶³ การใช้ตรรกวิทยาอันแม่นยำทำให้คนที่ดูหมิ่นพระองค์ต้องอับจน การกล่าวโทษพระองค์จะเท่ากับการกล่าวโทษผู้เผยพระวจนะซึ่งพวกฟาริสีชอบอ้างถึงและชอบยกย่องต่อหน้าคน ตอนนี้พวกเขาไม่มีคำตอบ พระเยซูสรุปด้วยเหตุผลดังนี้ว่า

63. ในภาษกรีกการแสดงลักษณะประโยคข้อแม้มี 4 ชั้น ชั้นที่ 1 (First class conditional sentence) ถือว่าสิ่งที่เป็นข้อแม้เป็นความจริง “ถ้าเจ้าเป็น (ทำ) และฉันถือว่าเจ้าเป็น (ทำ) จริง” (เช่น มัทธิว 4:3,6) ผู้ตั้งข้ออ้างจะถือว่าสิ่งที่เขาพูดเป็นจริงเสมอ ถึงแม้ว่าอาจไม่ได้เป็นความจริงก็ตาม

แต่ถ้าเราขับผีออกด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า อาณาจักรของพระเจ้าย่อมมาถึงท่านแล้ว (มัทธิว 12:28)

นี่คือครั้งที่สามที่พระเยซูใช้คำว่า “ถ้า” เป็นการตั้งประโยคเงื่อนไขชั้นที่หนึ่ง แต่ตอนนี้สิ่งที่พระองค์อ้างนั้นไม่ได้เป็นเรื่องสมมุติแล้ว แต่เป็นเรื่องจริง แปลว่า “ถ้าเราขับผีออกด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า และเราทำอย่างนั้นจริง...” การที่พระองค์ทรงสำแดงฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการขับปีศาจ เป็นอีกประการหนึ่งซึ่งรับรองว่า “อาณาจักรของพระเจ้าย่อมมาถึงท่านแล้ว”⁶⁴ พระองค์ยกภาพตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่งให้ดู เพื่อที่จะเน้นสิทธิอำนาจที่พระองค์ทรงมีเหนือชาตานและทูตสวรรค์ที่ได้เลือกอยู่ฝ่ายชาตาน

หรือใครจะเข้าไปในเรือนของคนที่มีกำลังมาก แล้วปล้นเอาทรัพย์ของเขาอย่างไรได้ เว้นแต่จะจับคนที่มีกำลังมากนั้นมัดไว้เสียก่อน แล้วจึงจะปล้นทรัพย์ในเรือนนั้นได้ (มัทธิว 12:29)

พระเยซูทรงใช้การลักขโมยเพื่อที่จะอธิบายฤทธิ์อำนาจที่พระองค์ทรงมีเหนือชาตาน ก่อนที่ขโมยจะปล้นบ้าน เขาจะต้องจัดการกับเจ้าของบ้าน⁶⁵ “คนที่มีกำลังมาก” เล็งถึงชาตาน บ้านหมายถึงโลกซึ่งชาตานเป็นผู้ครอบครองในขณะนี้ เมื่อถึงเวลากำหนด พระเยซูทรงเข้ามาในโลก (กาลาเทีย 4:4) และมีชัยชนะเหนือชาตาน ด้วยการกระทำพระราช

64. เนื่องจากอิสราเอลไม่รับพระเยซู อาณาจักรของพระองค์จะถูกแต่งตั้งหลังจากที่พระองค์ทรงเสด็จมาเป็นครั้งที่สอง เป็นการบรรลุปันธสัญญาดาวิด โดยพระองค์จะทรงครองอิสราเอลเป็นเวลา 1,000 ปี

65. พระเยซูไม่ได้สั่งสอนให้ผู้เชื่อผูกมัดชาตาน ไม่มีใครที่มีอำนาจอย่างนั้น แต่พระองค์กำลังตรัสว่าพระองค์เองมีอำนาจเหนือชาตาน และ ชาตานจะถูกกักขังในขุคพันธปีของพระองค์ (วิวรณ์ 20:1-3)

กิจแห่งไม้กางเขนให้สำเร็จ ผู้ที่เชื่อในพระคริสต์ ซึ่งอดีตเคยเป็นทาสในโลกของชาตาน เป็น “ทรัพย์สิน” ที่พระคริสต์ทรงไถ่ออกมาจากตลาดทาสแห่งบาป⁶⁶

เนื่องจากพระเยซูคริสต์ทรงขับสมุนของชาตานได้ แน่ใจว่าพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือชาตานด้วย ชาวพาริสีที่ถือเอาการกระทำ และพิธีศาสนาเป็นหลักได้กลายเป็นเครื่องมือของชาตานเหมือนกับปีศาจที่รับใช้ชาตาน ทั้งสองกลุ่มนี้ได้ต่อต้านพระเยซูคริสต์และเป็นปฏิปักษ์ต่อพระองค์ (มัทธิว 12:30) พระเยซูทรงพิสูจน์ว่าข้อกล่าวหาของพาริสีนั้นไร้เหตุผลโดยอธิบายว่า พระองค์ไม่ได้ขับปีศาจด้วยฤทธิ์ของชาตาน เพราะชาตานจะไม่มีทางที่จะขับชาตานเอง

โดยสาวกของพระคริสต์

เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงเรียกสาวก 12 คน รวมถึงยูดาสอิสคาริโอทด้วย พระองค์ทรงสั่งสอนพวกเขาให้รู้จักหลักการของพระเจ้า และทรงมอบสิทธิอำนาจและความสามารถที่จะกระทำการอัศจรรย์คล้ายกับการอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ

เมื่อพระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนของพระองค์มาแล้ว พระองค์ก็ประทานอำนาจให้เขาขับผีโสโครกออกได้ และให้รักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกอย่างให้หายได้ (มัทธิว 10:1)

สาวก 12 คนจึงได้ออกไปประกาศให้ชนชาติอิสราเอลรู้ว่าพระเมสสิยาห์ได้เสด็จมาแล้ว พระเยซูได้เตือนสาวกล่วงหน้าว่าพวกเขาจะต้องเตรียมตัวเผชิญกับคนที่ต่อต้านและคนที่ขัดขวางพวกเขาทั้งทางด้านการเมืองและศาสนา เหมือนกับที่พระองค์จะต้องได้รับ (มัทธิว 10:17-18; 23-26) อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงหนุนใจสาวกเหล่านั้นให้หมั่นเพียรต่อไป ถึงแม้ว่าจะต้องทนความทุกข์ยากที่หนัก (มัทธิว 10:19-31)

66. ศจ. อาร์. บี. ซิม, ญูเนียร์ Slave Market of Sin (1994)

หลังจากนั้นมีอีก 70 คนได้รับการมอบหมายให้ออกไป “ทีละสองคนๆ ให้ล่วงหน้า พระองค์ไปก่อน ให้เข้าไปทุกเมืองและทุกตำบลที่พระองค์จะเสด็จไปนั้น” (ลูกา 10:1) ผู้ประกาศอีก 70 คนนั้นได้กลับมาด้วยความปรีดีแล้วทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ถึงผีทั้งหลายก็ได้ขยับยับของพวกข้าพระองค์โดยพระนามของพระองค์” (ลูกา 10:17)

ความสามารถในการทำการอัศจรรย์ และชัยชนะเหนือปีศาจอาจทำให้สาวกเหล่านั้นไขว้เขวออกจากเป้าหมายของพันธกิจการประกาศที่พวกเขาได้รับ การอัศจรรย์เป็นเพียงของประทานฝ่ายวิญญาณชั่วคราว โดยมีจุดประสงค์ให้ประชาชนสนใจฟังข่าวประเสริฐแห่งพระเยซูคริสต์ และเป็นการรับรองพันธกิจของผู้ประกาศ พระเยซูจึงต้องให้สาวกที่ตื่นเต็นอยู่นั้นกลับมามองความจริงโดยเตือนพวกเขาถึงจุดประสงค์หลักของพันธกิจ คือการประกาศพระกิตติคุณ

แต่อย่าอย่าเปรมปรีดีในสิ่งนี้ คือ ที่พวกวิญญาณอยู่ได้บังคับของท่าน แต่จงเปรมปรีดีเพราะชื่อของท่านจดไว้ในสวรรค์ (ลูกา 10:20)

ทำไมพระเยซูปรารถนาให้สาวกชื่นชมยินดีในความรอดนิรันดร์ของตน แทนที่จะฉลองอำนาจที่เขามีเหนือปีศาจ เพราะความรอดทำให้ผู้เชื่อพ้นจากสิทธิอำนาจของพญามาร ผู้เชื่อทุกคนสามารถชนะชาตานเพราะการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่และทรงประกอบในผู้เชื่อ (1 ยอห์น 4:4; เอเฟซัส 5:18) และเพราะหลักคำสอนพระคัมภีร์ (ยอห์น 8:32) แต่หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่ยังอยู่บนหน้ากระดาษไม่มีประโยชน์ต่อผู้เชื่อ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ร่วมกับหลักคำสอนพระคัมภีร์ซึ่งผู้เชื่อได้สะสมไว้ในจิตใจของเขาแล้ว เพื่อที่จะกระทำแผนการพระเจ้าให้สำเร็จในชีวิตของผู้เชื่อ ผู้เชื่อที่ไม่ได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และก้าวหน้าในความเข้าใจและการปฏิบัติตามหลักคำสอนพระคัมภีร์ จะขาดแรงจูงใจที่ถูกต้อง ขาดความมั่นคง และขาดฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ผู้เชื่อจะสามารถรักและรับใช้พระองค์ได้ก็ต่อเมื่อเขาได้สะสมและประยุกต์พระคำของพระเจ้าภายในจิตใจของตนเท่านั้น (เยเรมีย์ 15:16)

การที่สาวกพลาดที่จะเห็นจุดประสงค์หลักเป็นผลที่เกิดจากการขาดแคลนหลักคำสอน (ความเชื่อ) ในจิตใจ (มัทธิว 17:15-20) มีวันหนึ่งที่สาวกของพระองค์ไม่สามารถขับปีศาจออกจาก “คนบ้า” สุดท้ายพระเยซูคริสต์ทรงขับวิญญาณชั่วให้ออกไปจากร่างเด็กคนนั้นโดยพระองค์เอง (มัทธิว 17:18)

เหล่าสาวกไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นกับฤทธิ์เดชที่พวกเขาได้รับ เมื่ออยู่ในที่ส่วนตัวแล้วพวกเขาทูลถามพระองค์ว่า “เหตุไฉนพวกข้าพระองค์ขับปีศาจออกไม่ได้” (มัทธิว 17:19) การที่พระองค์ทรงตรัสตอบเป็นการว่ากล่าวถึงความโง่เขลาและความไม่เชื่อของพวกเขา

พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “เพราะเหตุพวกท่านมีความเชื่อน้อย [พลาดที่จะประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์] ด้วยเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดพันธุ์ผักกาดเมล็ดหนึ่ง ท่านจะสั่งภูเขานี้ว่า ‘จงเลื่อนจากที่นี่ไปที่โน่น’ มันก็จะเลื่อน และไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับท่านเลย” (มัทธิว 17:20)⁶⁷

ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าไม่ได้ลี้มเหลว แต่เหล่าสาวกต่างหากที่ลี้มเหลวในการใช้ฤทธิ์อำนาจนั้นซึ่งพระองค์ทรงมอบให้แก่พวกเขา พวกเขาได้สงสัยในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้า

โดยอัครสาวก

เมื่อถึงวันเพ็นเทคอสต์แล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเสด็จมาซึ่งเป็นการเริ่มยุคใหม่คือ ยุคคริสตจักร ตั้งแต่นั้นพระองค์ (พระวิญญาณบริสุทธิ์) ได้ทรงมอบของประทาน

67. สำเนาโบราณบางฉบับได้เพิ่ม มัทธิว 17:21 ซึ่งเขียนไว้ว่า “แต่ปีศาจชนิดนี้ไม่เคยถูกขับออกเว้นไว้แต่โดยการอธิษฐานและการอดอาหาร” อย่างไรก็ตาม ประโยคนี้ไม่มีในต้นฉบับ ดู Bruce M. Metzger, *A Textual Commentary on the Greek New Testament* (New York: United Bible Societies, 1975) หน้า 43

ฝ่ายวิญญาณแก่ทุกคนซึ่งเป็นสมาชิกในพระราชวงศ์ของพระเจ้า (1 โครินธ์ 12:4-11) ของประทานบางอย่างเป็นของประทานชั่วคราว (1 โครินธ์ 12:8-10) และบางอย่างเป็นการถาวร (เอเฟซัส 4:8; 11ข) ของประทานชั่วคราวอย่างหนึ่งที่มีเฉพาะช่วงเริ่มต้นยุคคริสตจักร คือ อัครสาวก ของประทานนี้รวมถึงความสามารถในการสำแดงการอัศจรรย์ (เอเฟซัส 4:11ก)

หมายสำคัญต่างๆของอัครสาวกที่แท้จริงก็ได้สำแดงให้ประจักษ์แจ้งในหมู่พวกท่านแล้ว ด้วยบรรดาความเพียร โดยหมายสำคัญ โดยการมหัศจรรย์ และโดยการอิทธิฤทธิ์ (2 โครินธ์ 12:12)

ในสมัยของอัครสาวก (apostolic era) มีการอัศจรรย์เกิดขึ้นบ่อยครั้งเป็นระยะๆ แต่สุดท้าย “อำนาจเหยิบงูร้ายและแมลงป่อง” (ลูกา 10:19) ถูกยกเลิกไป ในสมัยที่ของประทานแปลกประหลาดยังมีอยู่ การอัศจรรย์ไม่ได้มีไว้เพื่อให้คำตอบหรือแก้ไขปัญหาของคนที่ได้เห็น แต่มีไว้เพื่อรับรองตำแหน่งและพันธกิจในการประกาศและการสั่งสอนของอัครสาวกในช่วงเวลาที่พระคัมภีร์ยังไม่ได้ถูกบันทึกให้ครบเล่ม (เรียกว่า pre-canon era) “หมายสำคัญ การมหัศจรรย์ และการอิทธิฤทธิ์” เป็นตราประทับที่พระเจ้าทรงมอบหมายแก่อัครสาวกเพื่อแสดงว่าพวกเขาเป็นผู้แทนของ “กษัตริย์เหนือกษัตริย์” ซึ่งได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว การอัศจรรย์และการอิทธิฤทธิ์ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่อัครสาวกและเป็นการแสดงให้เห็นถึงพระคุณของพระเจ้าก่อนที่พวกเขาได้ประกาศพระกิตติคุณแห่งพระเยซูคริสต์ การอัศจรรย์ต่างๆ เหล่านี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อพระคัมภีร์ได้รับการบันทึกครบเล่มแล้ว ราวๆ ปีค.ศ. 96 ตรงกับการเสียชีวิตของยอห์นผู้ซึ่งเป็นอัครสาวกคนสุดท้าย

แน่นอน ความรอด เป็นสิ่งที่สำคัญกว่าการได้รับการบรรเทาจากความเจ็บปวดเพียงชั่วคราวในเวลาที่อยู่บนโลก ความรอดได้รับรองความสุขสบายตลอดไปเป็นนิรันดร์ แต่การได้รับการรักษาให้หายจากโรคให้มีความสุขสบายไม่นาน

“ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟัง [พระบัญชาที่จะเชื่อใน] พระบุตรก็จะไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา” (ยอห์น 3:36)

มีหลายคนติดตามอัครสาวกเพราะอยาก رؤ้อยากเห็น และแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวผ่านการอัครจรรย แต่อัครสาวกไม่ได้ห้ามใครเลย

มีหมายสำคัญ และการมหัศจรรย์หลายอย่างซึ่งอัครสาวกได้ทำด้วยมือของตน ในหมู่ประชาชน ... จนเขาหามคนเจ็บป่วยออกไปที่ถนน ... พาคนป่วยและคนที่มิผีโสโครกเบียดเบียนมาและทุกคนก็หาย (กิจการ 5:12ก, 15ก, 16ข)

วันแล้ววันเล่าคนป่วย คนตาบอด คนเป็นโรคประสาท และคนที่ถูกปีศาจเข้าสิงได้รับการรักษาให้หายสนิททั้งทางกายและจิตใจ และการอัครจรรยที่ประชาชนได้รับนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเพราะพวกเขาสมควรได้รับ หรือมีความเชื่อสูงในฤทธิ์เดชของอัครสาวก การอัครจรรยเหล่านี้เป็นสิ่งที่แสดงถึงพระคุณ ฤทธานุภาพ และความรักของพระเจ้า และด้วยเหตุนี้มีหลายคนยอมรับพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (กิจการ 5:14) เป็นผลที่ผู้นำศาสนาไม่พอใจเลย (กิจการ 5:17)

ทัศนคติของผู้นำศาสนาได้ขัดแย้งกับพระคุณของพระเจ้า ใครๆ ที่เห็นการสำแดงฤทธิ์เดชของพระเจ้าน่าจะสรรเสริญพระองค์ และมีความเคารพนับถือต่ออัครสาวก โดยเฉพาะผู้นำศาสนาในประเทศอิสราเอล แต่ในทางตรงกันข้าม การรักษาโรคทำให้หลายคนอิจฉาและขุ่นเคืองใจ เช่นพวกสะดูสี ซึ่งเชื่อว่าปีศาจ การอัครจรรย สวรรค์ และนรกเป็นเรื่องไร้สาระ แต่มีสิ่งหนึ่งซึ่งพวกเขาจะปฏิเสธไม่ได้ คืออัครสาวกไม่ได้เป็นแพทย์กัมมะลอหรือนักมายากล สิทธิอำนาจของอัครสาวกเป็นสิ่งที่ชัดเจนเกินกว่าจะปฏิเสธได้ เพราะเหตุนี้พวกสะดูสี “มีความอิจฉาริษยาอย่างยิ่ง” (กิจการ 5:17)

ความอิจฉาริษยาทำให้คนพวกนี้ซึ่งมักจะเชิดชูเหตุผลกลายเป็นคนที่ไร้เหตุผล ในการต่อต้านคริสตจักรในสมัยแรกพวกเขาได้จับ ทำร้ายร่างกาย และจองจำอัครสาวกอย่างไม่

เป็นธรรม (กิจการ 5:18) พวกเขาได้เพิกเฉยต่อกฎบัญญัติของโมเสสที่เขายกย่อง ไม่มีผู้ใดชั่วร้ายเท่ากับคนที่ถือว่าตนชอบธรรมเพราะการกระทำของตนซึ่งตาบอดต่อความจริง คนเคร่งศาสนาได้ปฏิเสธพระคุณของพระเจ้าซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่จะช่วยพวกเขาได้ อัครสาวกได้รับการปลดปล่อยจากทาสวรรค์ในคืนนั้น (กิจการ 5:19) และบากบั่นทำพันธกิจการประกาศต่อไปในนครเยรูซาเล็ม (กิจการ 5:28)

เมื่อช่วงเวลาของอัครสาวกได้ผ่านไปชั่วระยะหนึ่ง พระเจ้าทรงแต่งตั้งอาจารย์เปาโลให้เป็นอัครสาวกแก่คนต่างชาติ (โรม 11:13; กาลาเทีย 2:8-9) ในการเดินทางประกาศครั้งที่สอง อาจารย์เปาโลและสิลาสผู้ร่วมทาง (กิจการ 15:37-40) พบว่าชาวยุโรปหลายคนเปิดใจพร้อมที่จะฟังพระกิตติคุณ สองคนแรกที่เขาได้นำมาถึงความรอดในเขตแคว้นมาซิโดเนียเป็นผู้หญิง คนหนึ่งมีชื่อว่าลิเดียทำธุรกิจค้าขายสีย้อมผ้าม่วงซึ่งมีราคาแพงมาก (กิจการ 16:14-15) และ ทาสสาวชาวกรีกซึ่งถูกปีศาจสิงร่าง

ต่อมาเมื่อเรากำลังออกไปยังที่สำหรับอธิษฐาน มีหญิงสาวคนหนึ่งที่มี [Ἔχω *เอ็ก-โค*] วิญญาณทำนาย เข้าได้มาพบกับเรา เขาทำการทาย [μαρτεβόμα *มันเทิวโอ-มาย*] ให้พวกเจ้านายของเขาได้เงินเป็นอันมาก หญิงนั้นตามเปาโลกับพวกเราไปร้องว่า “คนเหล่านี้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้สูงสุด มากล่าวประกาศทางรอดแก่เราทั้งหลาย” เขาทำอย่างนั้นหลายวัน ฝ่ายเปาโลเป็นทุกข์มาก หันหน้าสั่งผิვნั้นว่า “เราสั่งเจ้าว่า ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เจ้าจงออกมาจากเขา” ผิვნั้นก็ออกมาในเวลานั้น (กิจการ 16:16-18)

อาจารย์เปาโลกำลังเดินไปยังแม่น้ำเพื่อไปร่วมประชุมการอธิษฐานของชาวยิว ซึ่งคงเป็นวันสะบาโต เนื่องจากไม่มีธรรมศาลาของชาวยิวในเมืองฟิลิปปี ชาวยิวจึงจัดประชุมที่ริมฝั่งแม่น้ำกาทาสห่างจากตัวเมืองประมาณ 1.5 กิโลเมตร

เหตุการณ์อันแปลกประหลาดนี้ได้รับการบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ด้วยวลีที่ว่า “มีหญิงสาวคนหนึ่งที่มี [เอ็ก-โค] วิญญาณทำนายเข้า ได้มาพบกับเรา” คำกริยาว่า เอ็ก-โค สามารถ

แปลได้ว่า “เป็นเจ้าของ / possess” แต่ถ้าแปลตรงตามตัวอักษรมีความหมายว่า “เก็บเอาไว้ / to have” เด็กหญิงซึ่งเป็นคนทรงได้เก็บ πνευμα πωθωνος (นูมา พูโรโนส) เอาไว้ เป็นวิญญาณแห่งการทำนาย

นูมา พูโรโนส นี้เป็นใคร ปีศาจนี้เปรียบได้กับปีศาจ เอ็น-กาส-ตรีมุโรส ซึ่งใช้ร่างคนให้พูด ดังเดิมคำว่า พูโรโนส ซึ่งฝรั่งรู้จักดีด้วยชื่อว่า python (งูหลาม) เล็งถึงงูในนิยายของกรีกซึ่งเคยเฝ้าวิหารที่เดลฟาย เมื่อเทพอพอลโลได้ฆ่าพูโรโนส วิหารนั้นก็ได้กลายเป็นวิหารของอพอลโล และอพอลโลได้แต่งตั้งหญิงทำนายวัยชราเป็นเจ้าแม่แห่งเดลฟาย ซึ่งได้รับนามว่า พูเรีย ตามงูหลาม และถูกสิงด้วยปีศาจ เอ็น-กาส-ตรีมุโรส

ตอนผู้ทำนายพูด ก็ไม่ได้เป็นคนเดิม บางครั้งทำที่ภายนอกจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างน่ากลัว และสุดท้ายคนทำนายจะล้มลงเพราะเหน็ดเหนื่อยมาก เขาถูกสิงด้วยเทพเจ้า [ปีศาจ] ซึ่งใช้ปากของคนทำนายเพื่อสื่อสารข้อความของมัน หญิงทำนาย พูเรีย ของเทพ อพอลโล เป็นประเภทนี้ เป็นผู้ทำนายที่แท้จริง โดยให้คำทำนายผ่านการถูกสิงร่าง⁶⁹

ทาสชาวกรีกถูกสิงด้วยปีศาจประเภทนี้ ซึ่งทำให้เธอสามารถพยากรณ์เหตุการณ์ล่วงหน้าได้ค่อนข้างที่จะแม่นยำ มีพวกมีอิทธิพลที่ได้รับรายได้ที่ดีจากเธอ อย่างไรก็ตาม กิจการนี้จะต้องปิดฉากลงในไม่ช้า

คำกริยาว่า มันทิวโอ-มัย หมายถึง “ให้คำทำนาย” หรือ “พยากรณ์เหตุการณ์ล่วงหน้า” คำทำนายเกี่ยวกับอาจารย์เปาโล สilas ทีโมธี และลูกาเป็นความจริง เพราะสี่คนนี้ได้ประกาศความจริง แต่ที่แปลก คือ การที่เธอได้ประกาศความจริงนี้ ปีศาจมีเหตุผลอะไรที่ทำให้มันต้องการแจ้งให้ประชาชนรู้ว่าอัครสาวกำลังประกาศทางแห่งความรอด?

ชาตานและปีศาจของมันกำลังปฏิบัติตามหลักการที่ว่า “ถ้าชนะไม่ได้ ก็ร่วมมือกับมันซะ” (if you can't beat them, join them) ชาตานไม่สามารถยุติการแผ่กระจายของข่าวประเสริฐ แต่มันอาจชะลอพันธกิจของผู้ประกาศ มันจะเสนอให้เข้าร่วมมือกับอาจารย์เปาโล โดยพรรคพวกของมันจะสนับสนุนพวกเขาในเมืองฟิลิปปี ปีศาจที่ควบคุมเด็กหญิงนั้นหวังจะผูกมิตรกับอาจารย์เปาโลให้ดูเหมือนว่าเด็กหญิงนี้กำลังช่วยประกาศข่าวประเสริฐ

หากอาจารย์เปาโลตกลงยอมรับความช่วยเหลือจากพวกชาตาน ก็เป็นการปฏิเสธว่า “ข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด” (โรม 1:16) สำหรับอาจารย์เปาโลแล้วการร่วมมือเช่นนี้เป็นสิ่งที่เขารับไม่ได้ หลังจากผ่านไปหลายวันอาจารย์เปาโล “ทุกข์ใจ” และบัญชาให้ปีศาจออกจากร่างของเด็กหญิง ทำให้เรื่องจบลงโดยการสำแดงฤทธิ์เดชอันไม่สิ้นสุดของพระเจ้า ซึ่งฤทธิ์เดชอันจำกัดของชาตานไม่มีทางจะสู้ได้

ผู้เชื่อไม่ควรประนีประนอมหรือร่วมมือกับพญามาร พระเยซูคริสต์เองทรงปิดปากของปีศาจที่ยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า (มาระโก 3:11-12) แผนการของพระเจ้าไม่ต้องการความช่วยเหลือหรือการร่วมมือจากศัตรู อาจารย์เปาโลทำตามพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และผู้เชื่อทุกคนก็ควรทำเช่นกัน การโจมตีของชาตานั้นสังเกตได้ยาก (subtle) โดยเฉพาะการที่มันสนับสนุนและมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสเตียน จากพระคัมภีร์ตอนนี้ เราสามารถประยุกต์นำมาใช้ได้ดังนี้ คือ อย่ารับคำรับรองหรือการสนับสนุนพระกิตติคุณจากผู้ที่เป็นศัตรูต่อไม้กางเขน

พันธกิจของอาจารย์เปาโลไม่ใช่เพื่อการปลดปล่อยคนที่ถูกปีศาจเข้าสิง แต่เพื่อที่จะประกาศพระกิตติคุณ เช่นเดียวกัน พันธกิจของคริสเตียนในปัจจุบันไม่ใช่การขับไล่ผี ถ้าการขับผีเป็นสิ่งที่สำคัญ อาจารย์เปาโลจะไม่ยอมให้ปีศาจสิงเด็กหญิงคนนี้เป็นเวลา “หลายวัน” ที่เขาตามอาจารย์เปาโลไป ปัจจุบันนี้มีคริสเตียนหลายคนที่หมกมุ่นกับการหาคนที่ถูกผีสิงเพื่อที่เขาจะขับไล่ผี นี่คือผลจากการที่เขาปฏิเสธคำบัญชาจากพระคัมภีร์ที่จะเติบโต

69. Guthrie, The Greeks and Their Gods, หน้า 199

ขึ้นฝ่ายวิญญาณและประกาศพระกิตติคุณให้ถูกต้อง *ไม่มีข้อพระคัมภีร์สักข้อที่สั่งหรือแนะนำให้เราขับปีศาจ*

ปีศาจไม่อาจขัดขืนคำสั่งที่อาจารย์เปาโลพูดในพระนามของพระผู้เป็นเจ้า มันจึงต้องไปจากร่างของเด็กหญิงซึ่งเธอได้รับการปลดปล่อยในทันที ทำให้ทั้งกองทัพของชาตานและเจ้านายของเด็กหญิงนั้นไม่พอใจ

ความพยายามจากสมุนของชาตานที่จะขัดขวางอาจารย์เปาโลต้องถูกระงับไว้ แต่พวกมันไม่เคยยอมแพ้ นโยบายการร่วมมือถูกเปลี่ยนไปเป็นนโยบายคัดค้าน เนื่องจากอาจารย์เปาโลปฏิเสธข้อเสนอของชาตาน อาจารย์เปาโลจึงต้องถูกข่มเหงจากภาครัฐ (กิจการ 16:19-24) ชาตานจะใช้ระบบศาลของโรมที่จะบิดเบือนความยุติธรรม

เจ้านายของหญิงสาวต้องการแก้แค้น จึงฟ้องศาลโดยกล่าวหาเปาโลและซิลลาสว่าได้ก่อความไม่สงบ เจ้าเมืองไม่รู้ว่าเปาโลและซิลลาสเป็นพลเมืองของโรม เจ้าเมืองจึงได้ละเมิดกฎหมายโรมโดยออกคำสั่งให้เปาโลและซิลลาสถูกโบยตีอย่างหนักและต้องถูกจำจองไว้ในคุก

พระเจ้าทรงใช้เหตุการณ์ทันทูทุกข์ของมนุษย์ในการที่จะถวายเกียรติแด่พระองค์ ในคืนนั้นพระเจ้าทรงกระทำให้แผ่นดินไหวใหญ่จนรากคูกสะเทือนสะท้าน ประตูถูกเปิดออกทุกบาน และเครื่องจำจองก็หลุดจากทุกคน นายคุกเข้าใจว่านักโทษทุกคนฉวยโอกาสหนีไปหมดแล้ว และเขากำลังจะฆ่าตัวตายเพราะต้องรับผิดชอบนักโทษทุกคน อาจารย์เปาโลได้พบเขาทันพอดีและประกาศพระกิตติคุณแก่นายคุก ผลลัพธ์ คือ ในคืนนั้นนายคุกและทั้งครอบครัวของเขาได้รับความรอด (กิจการ 16:25-39) การที่อาจารย์เปาโลและซิลลาสถูกปล่อยออกจากคุกอย่างอัศจรรย์ การที่นายคุกและครอบครัวได้รับความรอด และการที่พบในภายหลังว่าเจ้าเมืองได้ทำร้ายพลเมืองโรมอย่างผิดกฎหมาย ทั้งหมดเป็นข้อพิสูจน์ว่า “พระองค์ผู้สถิตอยู่ในท่านทั้งหลายเป็นใหญ่กว่าผู้นั้นที่อยู่ในโลก” (1 ยอห์น 4:4)

ความเข้าใจผิดเรื่องการขับปีศาจ

ในฐานะเป็นพระเจ้า พระเยซูคริสต์ได้ขับปีศาจด้วยฤทธานุภาพของพระเจ้า ส่วนสาวกและอัครสาวก พระเยซูทรงมอบฤทธิ์เดชของพระเจ้านี้เฉพาะช่วงเวลาคริสต์จักรกำลังถูกตั้งขึ้นมา ความสามารถในการขับปีศาจเป็นของประทานชั่วคราวเพื่อรับรองพันธกิจการประกาศพระกิตติคุณ สิทธิอำนาจในการขับปีศาจ (cast out demons) ไม่เหมือนกับ การ “ขับไล่ผี” (exorcism) ที่คนพยายามทำกันในปัจจุบัน

พอล่าลง [หลังจากแม่ยายของเปโตรได้รับการรักษาแล้ว] เขาพาคนเป็นอันมากที่มีปีศาจเข้าสิงมาหาพระองค์ พระองค์ก็ทรงขับ [ἐξβάλλω *เอ็ก-บาโล*] วิญญาณออกด้วยพระดำรัสของพระองค์ และบรรดาคนเจ็บป่วยนั้น พระองค์ก็ได้ทรงรักษาให้หาย [ด้วยการขับปีศาจซึ่งทำให้เจ็บป่วย] (มัทธิว 8:16)

ในข้อพระคัมภีร์นี้ คำกริยากรีกที่แปลว่า “ขับ” (cast out) คือ *เอ็ก-บาโล* และไม่ใช่ ἐξορκισμ (เอ็ก-ซอ-กิโซ) ซึ่งเป็นรากศัพท์ของคำนามในภาษาอังกฤษว่า exorcist (หมอผี) คำกริยาว่า *เอ็ก-ซอ-กิโซ* ไม่เคยถูกใช้ในพระคัมภีร์เพื่ออธิบายถึงการกำจัดหรือการขับปีศาจ อย่างไรก็ตาม คำนามว่า ἐξορκισμ (เอ็ก-ซอ-กิส-เทศ) “หมอไล่ผี” และคำกริยาว่า ὀρκισμ (โฮ-กิสโม หมายถึง “สั่งให้ทำ”) ซึ่งมาจากรากศัพท์เดียวกัน ได้ปรากฏอยู่ในกิจการ 19:13 โดยถูกใช้เพื่ออธิบายถึงหมอผีที่พยายามไล่ปีศาจโดยใช้พิธีกรรมและคาถา การ “ขับไล่ผี” จึงเป็นพิธีกรรมของลัทธิป่าเถื่อน (pagan ritual) เป็นการไล่ผีด้วยเวทมนตร์และคาถา แต่ *เอ็กบาโล* ถูกใช้ตลอดพระคริสตธรรมใหม่เมื่อพูดถึงการที่พระเยซูหรือสาวกของพระองค์ขับปีศาจ พระเยซูได้ทรง “ขับ (cast out) ปีศาจ” แต่พระองค์ไม่เคย “ขับไล่ (exorcised) ผี” อย่างที่หมอผีกระทำอยู่นั้น

“To Cast Out” การขับปีศาจ	“To Exorcise” การขับไล่วิญญาณชั่ว
เป็นของประทานที่พระเจ้าทรงมอบให้เพียงไม่กี่คน มีเฉพาะในสมัยที่พระเยซูทรงกระทำพันธกิจอยู่บนโลก (ครั้งแรก) และช่วงเวลาของอัครสาวก	เป็นการกระทำของพวกป่าเถื่อนและหมอผี และเป็นกิจการที่พระเจ้าทรงห้ามไว้ ไม่ว่าจะในยุคสมัยใดก็ตาม
มีเพียงพระเยซูคริสต์และอัครสาวกของพระองค์ซึ่งสามารถกระทำได้	ทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อได้กระทำ
ปีศาจได้ออกจากร่างกายในทันที	เป็นขบวนการที่ยืดยาวและเน้นพิธีกรรมและคำพูดมากมาย
เป็นตามพระคัมภีร์ (Biblical)	ไม่ได้เป็นตามพระคัมภีร์ (Non-biblical)

พระเจ้าได้ทรงกระทำการอัศจรรย์อันพิสดารด้วยมือของเปาโล จนเขานำเอาผ้าเช็ดหน้ากับผ้ากันเปื้อนจากตัวเปาโลไปวางที่ตัวคนป่วยไข้ โรคนั้นก็หาย และวิญญาณชั่วก็ออกจากคน (กิจการ 19:11-12)

การอัศจรรย์ที่อาจารย์เปาโลได้สำแดงที่เอเฟซัสได้ติดตามจิตใจชาวฮิวซึ่งไม่เชื่อในพระคริสต์และมีอาชิวเป็นหมอผี (กิจการ 19:13-16) ถึงแม้พวกเขาได้พยายามดูวิธีการของอาจารย์เปาโล แต่พวกเขาเข้าใจผิดว่าเป็นพระเจ้าเองซึ่ง “ทรงกระทำการอัศจรรย์อันพิสดารด้วยมือของเปาโล” พวกหมอผีเหล่านั้นไม่สามารถจับผิดอาจารย์เปาโลได้ เขามีเคล็ดลับอะไร มีฤทธิ์เดชอยู่ในผ้าเช็ดหน้าหรือผ้ากันเปื้อนของเขาหรือ (กิจการ 19:11-12) ทำให้ทั้งโรคและปีศาจจะต้องหนีให้พ้นจากผ้าด้วย

ในที่สุด คนเหล่านี้เชื่อว่าพวกเขาได้ค้นพบเคล็ดลับของอาจารย์เปาโลแล้ว คือ ถ้อยคำพิเศษที่ต้องบอกเข้ากับคาถาขับไล่วิญญาณ

แต่พวกยิวบางคนก็เที่ยวไปเป็นหมอผี [เอ็ก-ซอ-กิส-เทส] พยายามใช้พระนามของพระเยซูเจ้าขับวิญญาณชั่วว่า “เราสั่ง [โฮ-กิส-โอ] เจ้าโดยพระเยซูซึ่งเปาโลได้ประกาศนั้น” (กิจการ 19:13)

พวกหมอผีสันนิษฐานกันว่าอาจารย์เปาโลประสบความสำเร็จในการไล่วิญญาณ เพราะถ้อยคำพิเศษคำหนึ่ง พวกเขาไม่คิดเลยว่าเปาโลได้รับการมอบหมายในการที่จะสำแดงการอัศจรรย์โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า พวกเขาหลงเชื่อว่ามีพลังวิเศษอยู่ในนามว่า “เยซู” พวกเขาจึงพากันเลียนแบบอาจารย์เปาโล พวกเขาใช้พระนามของพระผู้เป็นเจ้าต่างๆ ที่พวกเขาไม่ได้เชื่อวางใจในพระองค์

พวกยิวคนหนึ่งชื่อเสวาเป็นปุโรหิตใหญ่มีบุตรชายเจ็ดคนซึ่งได้กระทำอย่างนั้น (กิจการ 19:14)

การปฏิเสธข่าวประเสริฐต่อเนื่องภายในครอบครัวของเสวาเป็นเหตุทำให้เหล่าบุตรชายของเสวานั้นยอมรับและเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจการของปีศาจ บุตรชายเจ็ดคนกลายเป็นหมอผีอาชีพ และเดินทางไปเอเฟซัสที่ซึ่งรู้จักกันว่าเป็นเมืองผี (กิจการ 19:18-19) เมื่อบุตรชายของเสวาคิดว่าได้พบคาถาวิเศษแล้ว พวกเขาก็คงคิดว่า ชื่อเสียง เงินทอง และความนับถือที่พวกเขาแสวงหามานานกำลังมาถึงพวกเขาแล้ว แต่พระธรรมลูกาได้บันทึกว่าพวกเขาต้องตกตะลึงที่ได้เผชิญกับคำพูดประหลาดประชันของปีศาจและมันได้จู่โจมพวกเขา แทนที่จะออกมาจากร่างตามที่พวกเขาคิดไว้

ฝ่ายวิญญาณชั่วจึงตอบเขาว่า “พระเยซู ข้าก็รู้จัก และเปาโล ข้าก็รู้จัก แต่พวกเจ้าเป็นผู้ใดเล่า” (กิจการ 19:15)

สรรพนาม “พวกเขา” เขียนในตำแหน่ง emphatic position ของประโยคนี้ จึงควรแปลว่า “...แต่พวกเขา พวกเขาเป็นผู้ใดเล่า” คำถามนี้ทำให้พวกเขาต้องตกใจ และต้องขย้านหน้าคนทั้งหลายที่ได้เห็นเหตุการณ์นั้น ปีศาจไม่ได้ปล่อยพวกเขาไป แต่ยังทำร้ายเขาด้วย

คนที่มิวิญญาณชั่วสิงอยู่จึงกระโดดใส่คนเหล่านั้นและเอาชนะเขา และปราบเขาลงได้ จนคนเหล่านั้นต้องหนีออกไปจากเรือนทั้งเปลือยกายและบาดเจ็บ

(กิจการ 19:16)

ผู้ชายที่ถูกปีศาจสิงได้กระโดดใส่พวกเขาด้วยพลังที่เหนือธรรมชาติ ลิกเสื้อผ้าและขวานตามตัวด้วยความดุร้ายเหมือนกับเสื้อที่จมนุ่ม พวกเขาทั้งบาดเจ็บและอับอาย บุตรของเสวารีบไปจากเอเฟซัสโดยที่พวกเขาได้รับบทเรียน พวกเขาจะไม่ใช้พระนามของพระคริสต์เพื่อแสวงผลประโยชน์อีกต่อไป การมีอำนาจเหนือปีศาจไม่ได้มาจากคาถาอาคมหรือผ้าพิเศษ แต่อำนาจอยู่ในอุทยานภาพและสิทธิอำนาจสูงสุดของพระเจ้า

ในอนาคต “ทุกคนจะได้คุกเข่าลง และทุกถิ่นจะกล่าวว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” (ฟิลิปปี 2:9-11) ในเวลานั้น การใช้พระนามของพระองค์ในการขับปีศาจถูกจำกัดไว้เฉพาะผู้เชื่อที่ได้รับอนุญาตและการมอบหมายจากพระเจ้า คือสาวกและอัครสาวกในศตวรรษแรกของยุคคริสตจักร

เรื่องที่บุตรชายของเสวาต้องอับอายนั้นได้แพร่ไปทั่วเมือง ผู้ที่ไม่เชื่อได้รับความรอด และผู้เชื่อแล้วซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของพวกคนทรงและหมอผีได้สำนึกว่าผู้เชื่อจะต้องยึดหลักคำสอนพระคัมภีร์ไว้ เหตุการณ์แปลกประหลาดนี้ได้สอนว่ามีเพียงพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถผลิตชีวิตฝ่ายวิญญาณได้ พวกเขาได้เริ่มกล่าวถึงบาปส่วนตัวต่อพระบิดา (1 ยอห์น 1:9) เพื่อที่จะรับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์⁷⁰ แล้วนำ

70. ศจ. อาร์. บี. ซิม, จูเนียร์ *ตั้งต้นใหม่ แล้วก้าวต่อไป!*

เครื่องรางของขลัง และรูปเคารพต่างๆ พร้อมกับ บทสวด เวทมนต์คาถา มาเผาในกองไฟ ซึ่งเป็นการฟื้นฟูวิญญาณที่แท้จริงที่เมืองเอเฟซัส อันกลายเป็นหนึ่งในคริสตจักรท้องถิ่นที่มีอิทธิพลมากที่สุดในศตวรรษแรก ความจริงแห่งหลักคำสอนพระคัมภีร์ทำให้เมืองนี้เป็นอิสระจากอำนาจแห่งกิจการของปีศาจ

เรื่องนั้น ได้ลือกันไปถึงหูคนทั้งปวงที่อยู่ในเมืองเอเฟซัสทั้งพวกยิวกับพวกกรีก และคนทั้งปวงก็พากันมีความเกรงกลัว และพระนามของพระเยซูเจ้าก็เป็นที่ยกย่องสรรเสริญ มีหลายคนเชื่อแล้วได้มาสารภาพ และเล่าเรื่องการซึ่งเขาได้กระทำไปนั้น และหลายคนที่ใช้เวทมนตร์ได้เอาตำราของตนมาเผาเสียต่อหน้าคนทั้งปวง ตำราเหล่านั้นคิดเป็นราคาถึงห้าหมื่นเหรียญเงิน (กิจการ 19:17-19)

ในปัจจุบัน ทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อยังเกี่ยวพันกับการไล่ผี ผู้เชื่อที่ติดกับดักนี้ได้ตกเป็นเครื่องมือของชาตาน แม้แต่ผู้ที่ไม่เชื่อที่เป็นหมอผีก็เชื่อว่าความสามารถในการไล่ผีแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้า (หรือ “สิ่งศักดิ์สิทธิ์”) อย่างไรก็ตาม พระเยซูคริสต์ทรงตรัสว่าพระองค์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหมอผี

เมื่อถึงวันนั้น [การพิพากษาแห่งพระบัลลังก์สีขาว] จะมีคนเป็นอันมากร้องแก่เราว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ได้พยากรณ์ในพระนามของพระองค์ และได้ขับผีออกในพระนามของพระองค์ และได้กระทำการมหัศจรรย์เป็นอันมากในพระนามของพระองค์มิใช่หรือ” เมื่อนั้นเราจะแจ้งแก่เขาว่า “เราไม่เคยรู้จักเจ้าเลย เจ้าผู้กระทำความชั่วช้า จงไปเสียให้พ้นจากเรา” (มัทธิว 7:22-23)

ยูดาส อิสคาริโอทได้ทำการอัครรรยและขับไล่ปีศาจ (มัทธิว 10:2-8) แต่สุดท้ายก็ตายโดยไม่เชื่อในพระเยซูคริสต์ (ยอห์น 13:2, 11) ไม่เคยมีมนุษย์คนใดได้รับความรอดโดยการกระทำ (วิวรณ์ 20:12, 15 เปรียบกับ ทิตัส 3:5) แต่จะรอดก็ต่อเมื่อโดยพระคุณ เพราะ

ความเชื่อ (เอเฟซัส 2:8-9) มนุษยชาติต้องมีข้อมูลที่จะให้โอกาสแก่เขาในการที่จะตัดสินใจว่าจะเลือกพระคริสต์หรือปฏิเสธพระองค์ (มัทธิว 7:24ก) ใครที่ปรารถนาชีวิตนิรันดร์สามารถรับได้ เพียงแต่เขาเชื่อในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (กิจการ 16:31) การจับไล่ผีไม่ได้เป็นเครื่องบ่งชี้ว่ามนุษย์ได้รับความรอดหรือเป็นคนที่มีพระองค์ทรงโปรดปราน

ตั้งแต่พระคัมภีร์ได้รับการบันทึกครบเล่ม ฤทธิ์เดชแห่งหลักคำสอนพระคัมภีร์ (ฮีบรู 4:12) ได้ยับยั้งกิจการของปีศาจ หลักคำสอนพระคัมภีร์นั้นได้สร้างป้อมปราการภายในจิตใจของผู้เชื่อเพื่อเขาจะต้านทานความกดดันที่เกิดจากอิทธิพลของปีศาจ อนึ่ง การเชื่อในพระคริสต์ทำให้ผู้ที่ไม่เชื่อได้รับการปลดปล่อยจากปีศาจที่สิงร่างอยู่ในทันที คนนั้นไม่ได้เป็น “ของปีศาจ” อีกต่อไป แต่ได้กลายเป็น “ของพระเจ้า” (ยอห์น 10:28-29) เพราะฉะนั้นพันธกิจใดๆที่มีส่วนในการจับไล่วิญญาณชั่ว หรือ การรักษาโรคโดยการอัสจรรยาก็ไม่ได้มีส่วนในแผนการของพระเจ้า อาจดูเหมือนว่าผู้เชื่อบางคนประสบความสำเร็จในพันธกิจด้านนี้ แต่เป็นเพราะว่าซาตานและปีศาจอยู่เบื้องหลัง หรือไม่ก็เป็นการหลอกลวง คุณอย่าถูกหลอก แต่จงถือว่าการเรียน และ การประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด พระเจ้าทรงยกพระคำของพระองค์ไว้เหนือพระนามของพระองค์ (สดุดี 138:2 แปลตรงตามภาษาฮีบรู) พระคำของพระองค์มีคำตอบสำหรับปัญหาทุกเรื่องที่คุณมี และจะปกป้องคุณไว้จากอิทธิพลของปีศาจและกิจการของมัน

บทที่ 5

วิธีป้องกันตัวจากปีศาจ

ผู้เชื่อทุกคนได้รับคำบัญชาในการที่จะป้องกันตัวจากซาตานและปีศาจ

จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะต้านทานยุทธอุบายของพญามารได้

(เอเฟซัส 6:11)

ในสนามรบฝ่ายวิญญาณ เหมือนสนามรบในสงครามทั่วไป พลทหารต้องเชื่อฟังผู้บัญชาการและปฏิบัติตามคำสั่ง ความหายนะที่เกิดขึ้นกับร้อยเอกเฟทเทอร์แมน (Fetterman) และกองทหารที่ชายแดนของอเมริกาในปี ค.ศ. 1866 เป็นตัวอย่างให้เห็นถึงผลที่เกิดกับผู้เชื่อที่เพิกเฉยต่อคำสั่งสอนของพระเจ้า และพยายามต่อสู้กับซาตาน

ในฤดูร้อนของปีค.ศ.1866 กองพันที่ 2 ของกองทหารราบที่ 18 (2/18th) ได้รับคำสั่งให้ตั้งป้อมปราการเพื่อป้องกันผู้บุกเบิกที่เดินทางตามเส้นทางโบซีแมน (the Bozeman Trail) ในมลรัฐมอนทาน่า ป้อมปราการ ฟอร์ด ฟิล เคียร์นี (Fort Phil Kearny) ถูกสร้างขึ้นภายใต้การนำของพันโท เฮนรี บี คาร์ริงตัน (Henry B. Carrington) ณ สามแยกของลำธารไพน์ (Piney Creek) เป็นเวลาเดียวกันกับที่หัวหน้าของเผ่า ซูล ชือ เมฆแดง กำลังทำสัญญาพันธมิตรกับนักรบจากเผ่า ซูล เซอิน และอาราปาโฮ โดยมีเป้าหมายจับไล่กองทัพอเมริกัน

จากตำบล พาวเดอร์ ริเวอร์ (Powder River) เนื่องจากพันโท คาร์ริงตัน มีหน้าที่เพียงแค่พิทักษ์รักษาเท่านั้น เขาไม่ได้มีอาวุธหรือกำลังทหารพอที่จะออกไปสู้รบกับอินเดียนแดง

อินเดียนแดงก็ไม่คิดที่จะบุกเข้าป้อมปราการอันแข็งแกร่ง จึงวางแผนล่อพวกทหารให้ออกมาข้างนอกเพื่อต่อสู้ในที่โล่ง

ในช่วงเช้าของวันที่ 21 ธันวาคม มีกลุ่มอินเดียนแดงกลุ่มเล็กกลุ่มหนึ่งซึ่งนำโดยชายหนุ่มชื่อว่า ม้าบ้า ได้เข้าจู่โจมกลุ่มคนตัดไม้ที่ทำงานอยู่ฝั่งเทือกเขาตรงข้ามกับป้อมปราการ พันโท คาร์ริงตัน ได้ขอมต่อการขอร้องของร้อยเอก วิลเลียม เจ เฟทเทอร์แมน (William J. Fetterman) ซึ่งขออนุญาตที่จะช่วยชีวิตคนตัดไม้ พันโท คาร์ริงตันจึงออกคำสั่งให้ ร้อยเอกเฟทเทอร์แมนปลดปล่อยและป้องกันคนงานเอาไว้จากการโจมตี แต่ก็ออกคำสั่งต่อว่า *อย่า* ไล่ตามอินเดียนแดงไป อย่างไรก็ตาม ร้อยเอกเฟทเทอร์แมนเป็นคนเย่อหยิ่ง เขาไม่เห็นด้วยกับยุทธวิธีเชิงป้องกัน และคัดค้านสิทธิอำนาจของพันโทคาร์ริงตันอย่างไม่ปิดบัง พอได้พันประตูป้อมแล้ว เขาได้ละเมิดคำสั่งของพันโททันที และแปรขบวนให้ทหารเข้าตำแหน่งพร้อมที่จะโจมตีข้าศึก ไม่มีวิ้วแวเลยวอินเดียนแดงนั้นมีจำนวนมากว่าเขาถึง 18 เท่า ร้อยเอกเฟทเทอร์แมนควรเข้าไปช่วยปกป้องคนงานตัดไม้ตามคำสั่ง แต่กลับเข้าจู่โจมแทน ทำให้ทุกคนต้องเสียชีวิตไม่เหลือรอดแม้แต่คนเดียว⁷¹

เช่นเดียวกับร้อยเอกเฟทเทอร์แมน ผู้เชื่อต้องเผชิญกับศัตรูที่เก่งกาจกว่า ทั้งด้านกลยุทธ์และปกคลุมในความลึกลับ ผู้เชื่อได้รับคำบังคับบัญชาที่จะปกป้องตนเองจากศัตรูเหมือนกับร้อยเอกผู้นี้ ไม่ใช่เข้าไปโจมตีชาตานหรือปีศาจฝ่ายมัน เป็นเรื่องน่าเสียดายที่ผู้เชื่อหลายคนติดกับดักอันเดียวกับร้อยเอกเฟทเทอร์แมน ความโง่เขลาและความเย่อหยิ่งทำให้ผู้เชื่อเหล่านี้ปฏิเสธพระบัญชาแห่งพระคัมภีร์ที่ห้ามไม่ให้เผชิญกับชาตานในเชิงรุกและ

71. Robert M. Utley, *Frontier Regulars: The United States Army and the Indian, 1866-1890*

(New York: Macmillan, 1973) หน้า 108-110

เข้าสู่ ผู้เชื่อจะชนะในสงครามฝ่ายวิญญาณได้ ก็ต่อเมื่อเขาได้ปฏิบัติต่อชาตานในเชิงป้องกันรักษาตัวไว้เพียงอย่างเดียว

ผู้เชื่อต้องเผชิญกับศัตรูทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ธรรมชาติบาป ระบบโลกของชาตาน และตัวชาตานเอง เราได้เผชิญกับศัตรูสองประการแรกด้วยท่าทีในเชิงรุกผ่านการเติบโตขึ้นในพระคุณและความรู้ของพระเยซูคริสต์ (2 เปโตร 3:18) และด้วยการเชื่อฟังคำสั่งที่จะ “ปรารณาน้ำนมอันบริสุทธิ์แห่งพระวจนะ เพื่อจะทำให้ท่านทั้งหลายเติบโตขึ้น” (1 เปโตร 2:2)

ท่านจงทิ้งมนุษย์เก่าของท่านซึ่งคู่กับวิถีชีวิตเดิมนั้นเสีย อันจะเสื่อมเสียไปตามต้นหาอันเป็นที่หลอกลวง และจงให้จิตวิญญาณของท่านเปลี่ยนใหม่

(เอเฟซัส 4:22-23)

ผู้เชื่อจะสามารถชนะธรรมชาติบาป และความคิดที่มาจากระบบโลกของชาตาน โดยการเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างเอาใจจริงเอาจ้ง และด้วยการที่เขาได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งจะประทานการก้าวหน้าในการเอาชนะกลอุบายของชาตาน

หลักคำสอนของทหาร (Military doctrine) ได้สอนว่า การบุกเป็นวิธีเดียวที่จะได้รับชัยชนะ ส่วนการป้องกันจะทำได้เพียงหลบหลีกการพ่ายแพ้ ในการเปรียบเทียบ การปฏิบัติในเชิงรุกจะทำให้ผู้เชื่อมีชัยชนะในชีวิตฝ่ายวิญญาณ และการปฏิบัติในเชิงป้องกันจะเป็นการรับรองว่าผู้เชื่อจะไม่แพ้ต่อกลอุบายของชาตาน ภารกิจที่ทหารได้รับมอบหมายนั้นเป็นสิ่งที่กำหนดว่าทหารจะปฏิบัติหน้าที่ในเชิงป้องกันหรือในเชิงรุก ส่วนทหารคริสเตียน ก็ได้รับคำสั่งให้ด้านทาน และป้องกันตนเองจากการโจมตีของพญามารเท่านั้น

ด้วยหลักคำสอนพระคัมภีร์ที่เราได้สะสมไว้ในจิตใจ เราสามารถจู่โจมทั้งธรรมชาติบาปและความคิดจากระบบโลกของชาตาน เราจึงสามารถต่อต้านการทดลองใจ ปฏิเสธมุมมองของมนุษย์และสามารถแก้ปัญหาได้ ด้วยหลักคำสอนพระคัมภีร์ภายในจิตใจ เราสามารถป้องกันตนเองจากการโจมตีของชาตานและปีศาจฝ่ายมันได้ เราสามารถด้านทาน

(stand our ground) และตั้งมั่น (ฉบับภาษาอังกฤษมักจะแปลว่า resist และฉบับภาษาไทยมักจะแปลว่าต่อต้าน) พญามารได้

แต่พระองค์ได้ทรงประทานพระคุณเพิ่มขึ้นอีก เหตุฉะนั้นพระองค์จึงตรัสว่า “พระเจ้าทรงกระทำสงครามต่อต้านผู้ที่หยิ่งจองหอง แต่ทรงประทานพระคุณแก่คนที่ใจถ่อม” เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงจำนนต่อพระเจ้า จงตั้งมั่น [ἀνθίστημι แอนธิสเทมิ] ต่อพญามาร และมันจะหนีไปจากท่าน (ยากอบ 4:6-7)

“ผู้ที่หยิ่งจองหอง” หมายถึง ซาตาน ทูตสวรรค์ที่เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า ผู้ที่ไม่เชื่อ และคริสเตียนทุกคนที่พยายามต่อสู้กับซาตานในเชิงรุก มีวิธีเดียวที่จะชนะซาตานได้ คือ การ “จำนน” ต่อพระเจ้าโดยการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่เราารู้จัก เมื่อเราถูกโจมตี ความรู้นี้จะเป็นป้อมปราการป้องกันเราจากพญามาร ผู้เชื่อที่ “ใจถ่อม” ได้สร้างแนวป้องกัน (FLOT line) ภายในจิตใจของตน ซึ่งเกิดจากความรู้ในพระเยซูคริสต์ผู้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด⁷²

การยอมจำนนต่อพระเจ้าเป็นยุทธวิธีเชิงรุก แต่การตั้งมั่นต่อพญามารเป็นยุทธวิธีเชิงป้องกัน ผู้เชื่อได้รับคำสั่งที่จะต้านทานพญามาร ในบริบททางด้านการทหาร แอนธิสเทมิ หมายถึง “ตำแหน่งที่มั่นคงแข็งแรง” พระเจ้าทรงสัญญาว่าซาตานจะหนีผู้เชื่อที่ใช้ป้อมปราการของพระเจ้า พระธรรมเปโตรได้ยืนยันว่าผู้เชื่อจะต้องมีท่าทีในเชิงป้องกัน เมื่อเผชิญกับซาตาน

72. FLOT (ย่อจาก Forward Line of Troops) เป็นศัพท์เฉพาะทางด้านการทหาร และถูกนำมาใช้ในการสอนหลักคำสอนพระคัมภีร์ เพื่ออธิบายถึงแนวป้องกันที่ผู้เชื่อได้สร้างจากเครื่องมือการแก้ไขปัญหภายในจิตใจ เป็นการที่มีหลักคำสอนพระคัมภีร์วันเวียนในกระแสดวงความคิดเพื่อป้องกันการโจมตีของศัตรูที่เป็นบ่อนทำลายชีวิตฝ่ายวิญญาณที่จะมาในหลายรูปแบบ

ท่านทั้งหลายจงเป็นคนใจหนักแน่น จงระวังระไวให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่าน คือ พญามาร วันเวียนอยู่รอบๆ คุณสิงโตคำราม เทียวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้ แต่จงตั้งมั่น [ἀνθίστημι แอนธิสเทมิ] ศัตรูนั้นด้วยตั้งใจมั่นคงในความเชื่อ (1 เปโตร 5:8-9ก)

ซาตานจะหาเหยื่อเพื่อกัดกินเสมอ มีแต่การศึกษา การเข้าใจ และการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์วันต่อวันเท่านั้นที่จะทำให้ผู้เชื่อสามารถต้านทานต่อพญามารและกองทัพของมัน ในพระธรรมเอเฟซัส 6:10-17 ซึ่งเราจะได้ศึกษาต่อไป อาจารย์เปาโลได้ใช้ชุดยุทธภัณฑ์เพื่อเปรียบเทียบกับระบบป้องกันที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้แก่ผู้เชื่อ

ชุดยุทธภัณฑ์ฝ่ายวิญญาณ

อาจารย์เปาโลได้ประกาศถึง “ความไพบูลย์ของพระคริสต์ อันหาที่สุดมิได้” (เอเฟซัส 3:8) คือในช่วงเวลาที่ทรงชัย หมวกเหล็กที่ประดับด้วยขนนก และหอกอันเปล่งปลั่งสง่างามของกองทัพโรมมีอยู่ทั่วแผ่นดิน เพราะฉะนั้นเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าอาจารย์เปาโลจะมีโอกาสติดต่อกับทหารโรมอย่างสม่ำเสมอ ตั้งแต่ที่เขาถูกขังไว้ที่ค่ายทหาร มาร์ค แอนโทนี (Mark Anthony) ซึ่งตั้งอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ไปจนถึงการจ้องจ้ำครั้งแรกที่กรุงโรม อาจารย์เปาโลมักถูกคุมด้วยนักรบของโรมเสมอ ยุทโธปกรณ์และอาวุธต่างๆของพลทหารโรมได้บันดาลให้เกิดการเปรียบเทียบระหว่างชุดยุทธภัณฑ์ของทหารโรมกับวิธีการป้องกันฝ่ายวิญญาณที่เขียนในเอเฟซัส 6:10-17 ผู้เชื่อได้รับคำสั่งที่จะสวมชุดยุทธภัณฑ์ของพระเจ้าทั้งชุดเหมือนดังทหารที่พร้อมจะเข้าสู่สนามรบ ชุดยุทธภัณฑ์ของทหารได้ป้องกันทหารจากการฟันและการแทงด้วยดาบของศัตรูจันใด ชุดยุทธภัณฑ์ของพระเจ้าก็ได้ป้องกันทหารคริสเตียนจากการโจมตีของซาตานนั้น

พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า สุดท้ายนี้ขอท่านจงมีกำลังขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และในฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ของพระองค์ จงสวม [ἐνδύω *เอ็นดูโอ*] ยุทธภัณฑ์ ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะต้านทาน [ἵστημι *ฮิสเทมิ*] ต่อยุทธอุบายของพญามารได้ เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอง ศักดิ์ เทพ เทพผู้ครองพิภพในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่ว ในสถานฟ้าอากาศ (เอเฟซัส 6:10-12)

สนามรบแห่งชีวิตฝ่ายวิญญาณ คือ จิตใจของผู้เชื่อ เมื่อผู้เชื่อได้สวมชุดยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าแล้ว จิตใจจะได้รับการปกป้องจากการจู่โจมของชาตาน แต่ถ้าหากไม่มีเกราะปกป้องไว้ จิตใจก็ถูกเปิดออก มันก็จะบุกเข้ามาครองชีวิตได้

พระเจ้าทรงมอบชุดยุทธภัณฑ์ให้แก่ผู้เชื่อทุกคน ด้วยว่าผู้เชื่อทุกคนเป็นทหารในกองทัพของพระมหากษัตริย์ คำว่า *เอ็นดูโอ* ซึ่งแปลว่า “สวมใส่” ถูกเขียนด้วยรูปแบบไวยากรณ์ aorist middle imperative พร้อมด้วยวาจากกลาง (middle voice) เป็นคำสั่งแก่ทหารคริสเตียนที่จะ “สวมใส่เอง” การยอมจำนนต่อผู้บัญชาการและกระทำตามคำสั่งทำให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง

ในข้อที่ 11 ทหารคริสเตียนยังได้รับคำสั่งที่จะ “ต้านทาน” (*ฮิสเทมิ*) ทหารคริสเตียนได้ตั้งมั่นต่อชาตานโดยเตรียมตัวให้พร้อมที่จะปกป้องตนเองจากการจู่โจมของมัน ไม่ใช่กลับไปจู่โจมมัน ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณ เป็นยุทธโศปกรณ์ที่ปกป้องจิตใจของผู้เชื่อ กลอุบายของชาตานไม่สามารถทะลุแนวป้องกัน (FLOT) ที่ผู้เชื่อได้สร้างขึ้นมาจากจิตใจได้

เอเฟซัส 6:12 ได้รับรองถึงความจริงว่า ผู้เชื่อบางคนจะต้องเผชิญกับทูตสวรรค์ที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของชาตาน กองทัพทูตสวรรค์ที่ได้เสียมจากพระสิริของพระเจ้าและหมดสิ้นทางเหล่านี้ยังสู้ต่อไปจนถึงวันสุดท้ายที่มันจะต้องยอมรับความพ่ายแพ้ในวันนั้นอย่างแน่นอน เราไม่ควรประเมินความสามารถของพวกมันต่ำเกินไป เพราะนี่เป็นศัตรูที่มีระบบระเบียบและวินัยสูงมาก พระเจ้าจึงได้เปิดเผยให้เราทราบว่ากองทัพของชาตานเป็น

องค์กรที่ปราดเปรื่องและมีประสิทธิภาพสูงประกอบด้วยทูตสวรรค์ที่ชั่วร้าย เพื่อที่เราจะสามารถรู้จักศัตรูและความสามารถของมัน

ถึงแม้ว่าชาตานดูเหมือนหลักการและกฎหมายที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้เพื่อสังคมที่สงบสุขภายในโลกของมนุษย์ แต่มันได้วางสิทธิอำนาจอย่างเข้มงวดในองค์กรของมันเอง ไม่ว่าจะเป็้องค์กรประเภทใด สิทธิอำนาจและวินัยเป็นสิ่งสำคัญมากของการเกิดผลในองค์กร ผู้เชื่อซึ่งพลาดที่จะพัฒนาระเบียบวินัย และการบังคับตนเองจะทำให้เสรีภาพที่เขาได้รับในการรับใช้พระเจ้ากลายเป็นใบอนุญาตที่จะกระทำตามใจชอบ แต่ไม่มีคริสเตียนที่อยู่เหนือกฎของพระเจ้า! คำบัญชา “จงตั้งมั่นในเสรีภาพซึ่งพระคริสต์จึงได้ทรงโปรดให้เราเป็นไท” (กาลาเทีย 5:1 แปลจาก KJV) ไม่ได้เป็นใบอนุญาตให้ละทิ้งชีวิตฝ่ายวิญญาณและกบฏต่อพระเจ้า อย่างไรก็ตาม เป็นเรื่องน่าเสียดายที่ผู้เชื่อจำนวนมากได้ละทิ้งความรับผิดชอบและหน้าที่ที่เขาได้รับในฐานะเป็นทหารคริสเตียน เช่นเดียวกับชาวโลกทั่วไปอีกหลายคน เขาได้รับผลประโยชน์จากการอยู่อย่างมีอิสระภาพ แต่กลับปฏิเสธที่จะรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเองและสิ่งต่างๆซึ่งเสรีภาพได้เรียกร้องจาก ผู้ที่เป็นอิสระ ผู้เชื่อที่เพิกเฉยต่อพระบัญชาของพระคัมภีร์กลายเป็นเครื่องมือของชาตาน

องค์กรของชาตานมีประสิทธิภาพสูงเพราะชาตานมีสิทธิอำนาจในการควบคุมสมุนของมันอย่างเข้มงวด และกองทัพทหารแห่งพระมหากษัตริย์จะเกิดผลมากยิ่งขึ้นสักเท่าใดหากพลทหารจะยอมจำนนต่อสิทธิอำนาจขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ซึ่งเป็นผู้บัญชาการสูงสุดของคริสตจักร และศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์ผู้ซึ่งรับหน้าที่เป็นครูฝึกที่จะสื่อสารความจริงและวิธีการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณให้แก่เรา เมื่อเราสามารถตั้งมั่นและต้านทานการจู่โจมของชาตานได้ ก็สมกับที่เราได้รับตำแหน่งในการเป็นทหารในกองทัพขององค์พระมหากษัตริย์

ในฐานะเป็นเอกอัครราชทูตของพระองค์ เราไม่ได้รับอนุญาตที่จะ โจมตีองค์กำลังของชาตาน

เหตุฉะนั้น จงรับ [ἀναλαμβάνω อานะลัมบาโน] ยุทธภัณฑ์ทั้งหมด [πνευματικά พานอนเพลีย] ของพระเจ้าไว้ เพื่อท่านจะได้ตั้งมั่น [แอนธิสเทมิ] ในวันอันชั่วร้ายนั้นและเมื่อเสร็จแล้วจะต้านทาน [ฮิสเทมิ] ได้ เหตุฉะนั้น ท่านจงต้านทาน [ฮิสเทมิ] โดยเอาความจริงคาดเอา เอาความชอบธรรมเป็นทับทรวงเครื่องป้องกันอก และเอาข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความพร้อมมาสวมเป็นรองเท้า และพร้อมกับสิ่งทั้งหมดนี้ จงเอาความเชื่อเป็นโล่ ด้วยโล่นั้นท่านจะได้ดับลูกศรเพลิงของผู้ชั่วร้ายนั้นเสีย จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะ และจงถือพระแสงของพระวิญญาณ คือ พระวจนะของพระเจ้า (เอเฟซัส 6:13-17)

คำสั่ง (เขียนด้วยมาลาบังคัม) ว่า ‘จงรับ’ เป็นการบัญชาให้ผู้เชื่อหยิบยุทธภัณฑ์ทั้งหมดขึ้นมาสวมใส่ ในสมัยก่อน ชุดยุทธภัณฑ์ของทหารโรมประกอบด้วย หมวกเหล็ก ทับทรวง เข็มขัด รองเท้าทหาร โล่ คาบ หอก และอุปกรณ์อื่นๆ ซึ่งอาจมีน้ำหนักอีกถึง 30 กิโลกรัม จะเป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อหากมีทหารได้ละเลยคำสั่งแล้วทิ้งยุทธภัณฑ์ไว้ ในทำนองเดียวกัน ก็เป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อที่ผู้เชื่อมักจะปฏิเสธคำสั่งของผู้บัญชาการสูงสุดของเรา คือ พระเจ้า การสวมยุทธภัณฑ์ทั้งหมดเปรียบได้กับผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณแล้ว มีแต่ผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณเท่านั้นที่มีชุดยุทธภัณฑ์ครบทั้งหมด และสามารถปกป้องตนเองและมีชัยชนะเหนือศัตรู

การใช้คำว่า *ฮิสเทมิ* และคำว่า *แอนธิสเทมิ* ซึ่งมาจากรากศัพท์เดียวกัน ในทั้งสามข้อได้แก่ ข้อที่ 11, 13, 14 ได้ย้าคำบัญชาให้เราต้องระวังให้ดีขึ้นว่าจะถึงเวลาที่คริสตจักรจะถูกจับขึ้นไป (the Rapture) เรายังอยู่ในยุค “วันชั่ว” ซึ่งมีการโจมตีโดยซาตานอย่างไม่หยุดยั้ง ทหารคริสเตียนจึงไม่มีวันหยุดพักจนกว่าจะถึงวันสิ้นยุค หากเขาตั้งใจที่จะรักษาตำแหน่งฝ่ายวิญญาณของเขาไว้ให้มั่น เขาต้องไม่ถอดชุดยุทธภัณฑ์นั้นออก

คำบังคับบัญชาที่จะต้านทานศัตรูตามด้วยการพรรณนาถึงยุทธโศปกรณ์ซึ่ง พลธิการแห่งสวรรค์ (divine quarter master) ทรงจัดเตรียมให้เรา ได้แก่ เข็มขัดแห่งความจริง ทับทรวงแห่งชอบธรรม รองเท้าแห่งข่าวประเสริฐ โล่แห่งความเชื่อ หมวกเหล็กแห่งความรอด และคาบ (พระแสง) แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ คาบนี้ คือ พระคำของพระเจ้า อันเป็นอาวุธที่ใช้ในเชิงป้องกัน นี่หมายถึงว่าหลักคำสอนพระคัมภีร์ที่ได้ปกป้องผู้เชื่อจากอิทธิพลจากหลักคำสอนของปีศาจ

หลักการคือผู้เชื่อได้รับคำสั่งให้ป้องกันตนจากซาตาน การต่อสู้กับซาตานในเชิงรุกไม่ได้เป็นภารกิจของทหารคริสเตียน ไม่มีข้อใดในพระคัมภีร์ที่อนุญาตให้ผู้เชื่อ “ผูกมัด” หรือ “ห้าม” ซาตาน การสอนเช่นนี้มาจากหลักคำสอนเท็จซึ่งลบล้างความจริง การที่ขัดต่อคำบังคับบัญชาในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ในเชิงป้องกันตนเองทำให้ผู้เชื่ออยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้า และกลายเป็นศัตรูของพระองค์ (ยากอบ 4:4)

การแก้ปัญหากิจการของปีศาจ

พระคำของพระเจ้ากำหนดนิยามกิจการของปีศาจในทุกรูปแบบและกล่าวหาทุกคนที่อยู่เกี่ยวกับกิจการของปีศาจว่า

เพราะทุกคนที่กระทำให้สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นที่สะอิดสะเอียนแก่พระผู้เป็นเจ้า และด้วยเหตุจากการกระทำที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นพระเจ้าของท่านทั้งหลายจึงทรงจับไล่เขา [ชาวคานาอัน] ออกไปจากเบื้องหน้าท่าน (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:12)

พระเจ้าทรงห้ามการติดต่อกับปีศาจ และการที่ผู้เชื่อจะยุ่งเกี่ยวกับกิจการของปีศาจ (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:9-11) และพระองค์ทรงกล่าวอย่างชัดเจนว่าพระองค์ทรงประสงค์ให้ผู้เชื่อแห่งอิสราเอลประพฤติตัวอย่างไร

ท่านทั้งหลาย [ผู้เชื่อแห่งอิสราเอล] จงเป็นคนปราศจากคำหยาบ [ได้เคิบโตฝ่ายวิญญาณ] ต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่าน เพราะว่าประชาชาติเหล่านี้ [ชาวคานาอัน] ซึ่งท่านกำลังจะยึดครองนั้นเชื่อฟังหมอดูและพวกโหรา แต่ส่วนตัวท่านนั้น พระผู้เป็นเจ้าของท่านไม่ทรงยินยอมให้ท่านกระทำเช่นนั้น (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:13-14)

ไม่ว่าผู้เชื่อมีชีวิตอยู่ในยุคสมัยใดก็ตาม แต่แนวทางป้องกันตนจากกิจการของปีศาจมาจากหลักคำสอนพระคัมภีร์เสมอ หลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นบังเหียนซึ่งบังคับเราให้อยู่ในเส้นทางของพระเจ้า เช่นเดียวกัน อิทธิพลอันมีพลังจากพระคำของพระเจ้าในชีวิตของผู้เชื่อได้รับการปกป้องไว้ และได้ห้ามกิจการของปีศาจเอาไว้

พระผู้เป็นเจ้าของท่านจะโปรดให้ผู้พยากรณ์อย่างข้าพเจ้านี้เกิดขึ้นในหมู่พวกท่านจากพี่น้องของท่าน ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังเขา “และเราจะใส่ถ้อยคำของเราในปากของเขา และเขาจะกล่าวบรรดาสิ่งที่เราบัญชาเขาไว้ให้แก่ประชาชนทั้งหลาย” (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:15, 18)

ในเวลาอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า พระคริสต์ทรงเสด็จมายังโลกเพื่อที่จะปฏิบัติแผนการของพระบิดา สำหรับพระผู้เป็นเจ้าของเรา ความรักและความเชื่อฟังเป็นสิ่งเดียวกัน (ยอห์น 14:23) ด้วยว่าความรักเป็นผลจากการที่พระองค์เชื่อฟังพระบิดา และการที่พระองค์ทรงเชื่อฟังพระบิดาเป็นปัจจัยสำคัญอันก่อให้เกิดความรักต่อพระบิดา อย่างไรก็ตาม ทั้งสองอย่างนี้พึ่งอาศัยความเข้าใจในพระลักษณะของพระเจ้า และพระบัญญัติของพระองค์อย่างทั่วถึง พระผู้เป็นเจ้าของเราได้สอนความจริงอันลึกซึ้งนี้แก่สาวกของพระองค์ โดยพระองค์ได้แนะนำให้เหล่าสาวกของพระองค์รู้จักแผนการของพระบิดาที่ละนิดทีละน้อยตามขั้นตอน และให้พวกเขาเข้าใจว่าพระราชกิจของพระเยซูคริสต์มีส่วน

เกี่ยวข้องในแผนการของพระบิดาอย่างไรบ้าง พระองค์ทรงวาดภาพและจำแนกหลักการต่างๆ เกี่ยวกับชีวิตฝ่ายวิญญาณนั้น “ตามที่เขาจะสามารถฟังได้” (มาระโก 4:33)

เมื่อใกล้สิ้นสุดพันธกิจของพระคริสต์บนโลก ยังมีข้อมูลฝ่ายวิญญาณอีกหลายประเด็นที่พระองค์ต้องย้ำแก่เหล่าสาวกซึ่งจะรับหน้าที่เป็นตัวแทนของพระองค์หลังจากที่พระองค์เสด็จขึ้นสวรรค์แล้ว

พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะกระทำตามคำของเรา และพระบิดาของเราจะทรงรักเขา แล้วพระบิดากับเราจะมาหาเขาและจะอยู่กับเขา ผู้ที่ไม่รักเรา ก็ไม่กระทำตามคำของเรา และคำซึ่งท่านได้ยินนี้ไม่ใช่คำของเรา แต่เป็นของพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา แต่พระองค์ผู้พลอบประโลมใจนั้นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรา พระองค์นั้นจะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง และจะ让您ระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว (ยอห์น 14:23-24, 26)

เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะบอกท่านทั้งหลาย เมื่อพระองค์ พระวิญญาณแห่งความจริงจะเสด็จมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด (ยอห์น 16:12ก; 13ก)

หลักคำสอนพระคัมภีร์มีอยู่ก่อนที่จะมีมนุษย์ (สุภาษิต บทที่ 8) และคู่มือชีวิต คือพระคัมภีร์นั้น ได้มาถึงเราผ่านผู้เผยพระวจนะที่ได้รับการบันดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งได้บันทึกพระคำของพระเจ้าไว้เป็นลายอักษร หลักคำสอนพระคัมภีร์เป็น “จิตใจของพระคริสต์” (1 โครินธ์ 2:16) แต่ข้อมูลนั้นจะไม่มีประโยชน์แก่เราตราบใดที่ยังไม่ได้ถูกย้ายจากหน้าพระคัมภีร์มาสู่จิตใจของผู้เชื่อ ผู้เชื่อทุกคนจึงต้องรับผิดชอบที่จะจัดเวลาและตั้งใจเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์เพื่อที่จะกระทำตามเป้าหมายที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ คือเคิบโตฝ่ายวิญญาณและถวายเกียรติแด่พระเจ้า หลักคำสอนพระคัมภีร์ คือ ป้อมปราการ

ส่วนตัวที่ปกป้องคุณจากอำนาจมืดของปีศาจซึ่งมองไม่เห็น คัมภีร์ คุณก็จะไม่ถูกรบกวนโดยระบบโลกของซาตาน ประวัติศาสตร์ คุณสามารถเอาชนะซาตานและปีศาจได้!

หากคุณมีหลักคำสอนพระ แต่จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อ

บทสรุป

เราไม่ต้องสงสัยในความสามารถของซาตาน ในการที่จะทำให้เราล้มเหลวในแผนการชีวิตที่พระเจ้าทรงมีไว้สำหรับเราทุกคน กิจการของปีศาจได้รับการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับทุกยุค ทุกสมัย และทุกวัฒนธรรม ตามที่ซาตานพยายามให้มนุษย์ชาติอยู่ภายใต้การควบคุมของมัน ไม่ว่ากิจการของปีศาจปรากฏมาในรูปแบบน่าสะพรึงกลัว หรือสง่างาม การป้องกันของเรามีเพียงสองสิ่งเท่านั้น กล่าวคือ การทรงสถิตและการประกอบไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการที่เราจะรักษาชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราไว้ให้มัน ด้วยการเรียนและการประพฤติพระคำของพระเจ้าในแต่ละวัน

ซาตานไม่ได้เป็นเพียงความชั่วที่เป็นนามธรรม แต่เป็นบุคคลจริงที่บัญชาการกองทัพปีศาจซึ่งเพียรพยายามมุ่งทำลายแผนการของพระเจ้า ถึงแม้ว่าฤทธิ์เดชของซาตานนั้นมีจำกัด แต่มันยังเป็นสิ่งทรงสร้างที่มีพลังอำนาจสูงสุด ถึงแม้ว่ามันไม่อาจอยู่ทุกที่ในจักรวาล แต่กองทัพของมันได้ปฏิบัติการกิจในทุกมุมโลกอย่างไม่หยุดหย่อน หลายคนจึงถูกลอกว่าซาตานอยู่ทุกหนแห่งหน ถึงแม้ว่าซาตานไม่ได้สัมผัสวิญญาณ และไม่สามารถสะกดหรือควบคุมความคิดของเราได้ แต่กองทัพข่าวดของมันได้สะสม และจำแนกข้อมูลที่ล้ำค่าซึ่งรวบรวมไว้ตั้งแต่เริ่มต้นประวัติศาสตร์ของมนุษย์

ซาตานทำให้มนุษย์ตาบอดต่อความจริงแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ มันปิดบังความจริงว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (2 โครินธ์ 4:3-4) และกระทำให้ผู้เชื่อในพระคริสต์แล้วนั้นมีอิทธิพลลดน้อยลงในโลกนี้ซึ่งมีพญามารเป็นเจ้าโลก (1 เปโตร 5:8)

เมื่อซาตานสามารถวางทางไม่ให้คุณเติบโตฝ่ายวิญญาณ มันก็คิดวางไม่ให้คุณได้รับพระพรซึ่งพระเจ้าทรงปรารถนาประทานให้คุณ ทั้งในเวลาที่คุณยังมีชีวิตอยู่บนโลกและในอนาคตต่อไปด้วย และเป็นภาระที่ซาตานได้ยับยั้งอิทธิพลและพระพรที่คุณอาจนำไปยังครอบครัว ผู้คนที่อยู่รอบตัวคุณ และประเทศของคุณด้วย

ในที่สุดซาตานจะต้องแพ้ ถึงแม้ว่ายุคคริสตจักรเป็นยุคแห่งประวัติศาสตร์ที่ผู้เชื่อในพระคริสต์ต้องเผชิญกับอุปายและการโจมตีจากซาตานมากกว่ายุคอื่นที่เคยผ่านมา (intensified stage of the angelic conflict) แต่สุดท้ายซาตานยังต้องแพ้ พอคริสตจักรถูกรับขึ้นไป (the Rapture) ซาตานก็จะเร่ร่อนอยู่บนโลกเป็นเวลาเจ็ดปีเพื่อนำปีศาจเข้าบุกโลกครั้งใหญ่สุดในประวัติศาสตร์ หลังจาก 7 ปีนั้น พระคริสต์จะเสด็จกลับมาเป็นครั้งที่สอง (the Second Advent of Jesus Christ) แล้วซาตานและปีศาจจะถูกกักขังไว้เป็นเวลา 1,000 ปี เมื่อเวลาพันปีนั้นครบกำหนดแล้ว ซาตานและสมุนของมันจะต้องอยู่ในบึงไฟนรกตลอดไปเป็นนิตย์

มีตำนานที่บอกว่านักปฏิรูปผู้ยิ่งใหญ่ ชื่อ มาร์ติน ลูเธอร์ (Martin Luther) เคยไปขวดหมึกใส่ซาตาน ถึงแม้ว่าเป็นเรื่องที่รับรองไม่ได้ว่าเป็นความจริง และการกระทำของลูเธอร์นั้นไม่ถูกกับพระบัญชาของพระเจ้า แต่เขาได้สรุปหลักคำสอนพระคัมภีร์เกี่ยวกับปลายทางของซาตานในบทที่สามของบทกลอนชื่อ 'A Mighty Fortress is Our God' เป็นบทกลอนที่พูดถึงความมั่นคง ความปลอดภัย และชัยชนะที่เราจะได้รับในพระคริสต์

And tho' this world, with devils filled,
Should threaten to undo us;
We will not fear, for God hath willed
His truth to triumph through us.
The prince of darkness grim-
We tremble not for him;

His rage we can endure,
For lo! his doom is sure,
One little word shall fell him.

ถึงแม้โลกเต็มไปด้วยปีศาจ
ซึ่งล่อลวงให้เราล้ม
เราไม่หวาดผวา เพราะพระเจ้าทรงกำหนดว่า
ความจริงมีชัยผ่านเรา
เจ้าชายแห่งความมืดจะถ่มทิ้ง
แต่เราจะไม่หวาดกลัวไม่เกรงมัน
เราจะยืนกรานต่อโทษของมัน
เพราะมันจะพินาศแน่
โดยพระวาทะ จะโค่นมันลง

อภิธานศัพท์

carnality การดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง เป็นสถานะฝ่ายวิญญาณซึ่งจิตใจของผู้เชื่ออยู่ภายใต้การควบคุมโดยธรรมชาติบาป เป็นการที่ผู้เชื่ออยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้าเนื่องจากมีบาปในชีวิตที่ยังไม่ได้สารภาพต่อพระบิดา (1 โครินธ์ 3:1-3) ธรรมชาติบาปจึงได้ควบคุมจิตใจของผู้เชื่อและได้ “ทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเสียดพระทัย” และ “ดับพระวิญญาณ” (เอเฟซัส 4:30; 1 เธสะโลนิกา 5:19) หากผู้เชื่อรับใช้พระเจ้าโดยอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง (อยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้า) การกระทำนั้นถูกเรียกว่า “ไม้ หน้ำแห้ง หรือ ฟาง” และการกระทำนั้นจะถูกเผาด้วยไฟหลังจากการประเมินผลโดยพระเยซูคริสต์ (1 โครินธ์ 3:11-14) มีแต่การกระทำจากการอยู่ภายใต้การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะนับว่าเป็นบ้านหนึ่งแก่ผู้เชื่อ

cosmic system ระบบโลกของชาตาน เป้าหมายของชาตาน คือ การใช้มนุษยชาติเพื่อพิสูจน์ว่ามันอยู่เหนือพระเจ้า โดยใช้ระบบโลก (the cosmic system) เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายนั้น กลอุบายของมันสนับสนุนความเย่อหยิ่งของมนุษย์ และการเป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้า (ดู *Christian Integrity* หน้า 146-158)

demon influence อิทธิพลจากปีศาจ คือ การที่จิตใจของผู้เชื่อ หรือผู้ที่ไม่เชื่อถูกบงกชด้วย “หลักคำสอนของปีศาจ” เป็นความคิดที่คิดเฟื่องซึ่งมาจากนโยบายและหลักการที่ชาตานนำมาซึ่งโลกผ่านปีศาจ

demon possession การถูกสิงโดยปีศาจ คือ การที่ร่างกายของผู้ที่ไม่เชื่อถูกสิงด้วยปีศาจ บางกรณีอาจมีมากกว่าตนเดียว

dispensations ยุคสมัยแห่งประวัติศาสตร์ของมนุษย์ เป็นหลักศาสนศาสตร์ที่อธิบายถึงการที่พระเจ้าทรงแบ่งประวัติศาสตร์ของมนุษย์ออกเป็นยุคสมัยต่างๆ พระคัมภีร์ได้ระบุถึง 6 ยุคสมัยอย่างชัดเจนซึ่งต่อเนื่องกัน, มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีบทบาทที่เกี่ยวข้องกันกับยุคสมัยอื่นๆ แต่ละยุคสมัยนั้นได้เปิดเผยถึงแผนการ, น้ำพระทัย และพระประสงค์ ที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษยชาติ จากการศึกษาเรื่อง dispensations ผู้เชื่อสามารถเข้าใจมุมมองของพระเจ้าที่มีต่อประวัติศาสตร์มากยิ่งขึ้น ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก (ดู *The Divine Outline of History: Dispensations and the Church*)

The filling of the Holy Spirit การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นสถานะอันสมบูรณ์แบบซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมให้แก่ผู้เชื่อทุกคน ซึ่งนำเราถึงสัมพันธภาพกับพระเจ้าและประทานโอกาสที่จะใช้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าในการดำเนินชีวิตคริสเตียน สถานภาพนี้จะสูญหายไปโดยการกระทำบาป แต่จะกลับคืนมาหลังจากได้สารภาพบาปต่อพระเจ้าพระบิดา

FLOT (ย่อจาก Forward Line of Troops) เป็นศัพท์เฉพาะทางทหาร และถูกนำมาใช้ในการสอนหลักคำสอนพระคัมภีร์ เพื่ออธิบายถึงแนวป้องกันที่ผู้เชื่อสร้างจากเครื่องมือการแก้ไขปัญหาภายในจิตใจ เป็นการที่มีหลักคำสอนพระคัมภีร์วนเวียนในกระแสความคิดเพื่อป้องกันการโจมตีของศัตรูที่เป็นบ่อนทำลายชีวิตฝ่ายวิญญาณที่มาในหลายรูปแบบ

The indwelling of the Holy Spirit การทรงสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สถานภาพอันถาวรซึ่งผู้เชื่อทุกคนในยุคคริสตจักรได้รับ การที่ร่างกายของผู้เชื่อเป็นพระวิหารของพระเจ้า

rebound การตั้งต้นใหม่ เป็นการจัดเตรียมจากพระเจ้าที่เราจะสามารถประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านการสารภาพ (กล่าวถึง) บาปส่วนตัว เป็นวิธีการเดียวที่ผู้เชื่อจะสามารถมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าหลังจากการกระทำบาป เพื่อเขาจะดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณต่อไป (1 ยอห์น 1:9; 1 โครินธ์ 11:28)

redemption การไถ่บาป ได้เกิดขึ้นที่ไม้กางเขน ไม่ใช่การทรงยกโทษบาป ในเวลาที่มีผู้หนึ่งเชื่อในพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของตน เขาได้รับการให้อภัยบาปที่เขาได้กระทำก่อนที่จะได้รับความรอด ส่วนบาปที่เขากระทำหลังจากได้รับความรอดนั้น ก็จะได้รับ การทรงยกโทษบาปก็ต่อเมื่อเขาได้ตั้งต้นใหม่กับพระเจ้า (rebound)

regeneration เป็นศัพท์ทางศาสนศาสตร์ ซึ่งหมายถึง **การบังเกิดใหม่** (หรือภาษาอังกฤษ มักจะใช้คำว่า born again) (ยอห์น 3:3-7; ทิตัส 3:5) ในเวลาที่เขาเชื่อในพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของตน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสร้างวิญญาณมนุษย์ให้ผู้เชื่อคนนั้น ซึ่งทำให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์

royal family of God พระราชวงศ์ของพระเจ้า ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรทุกคนมีความสัมพันธ์กันอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เพราะการบังเกิดใหม่และการเข้าส่วนในพระเยซูคริสต์ ซึ่งต่างจากผู้เชื่อในยุคอื่นของประวัติศาสตร์

sin nature ธรรมชาติบาป ยกเว้นแต่ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ มนุษย์ทุกคนมีธรรมชาติบาปอยู่ในโครงเซลล์ของร่างกายซึ่งทำให้กบฏต่อพระเจ้า พระคัมภีร์ได้เรียกธรรมชาติบาปว่า *คนเก่า* (เอเฟซัส 4:22) *เนื้อหนังแห่งบาป* (โรม 8:3-4) อาจารย์เปาโลได้เขียนถึงหลักการของ “บาป” (โรม 7:8-20) และได้พูดถึงการรับธรรมชาติบาปและการตายฝ่ายวิญญาณที่มนุษย์ทุกคนต้องรับโดยอยู่ในอาดัม ธรรมชาติบาปเป็นแหล่งการล่อลวงและผลิตกิเลสตัณหา และความดิของมนุษย์ แต่เป็นความคิดเสรีในการตัดสินใจ (volition) ที่เป็นแหล่งแห่งบาปส่วนตัว (ดู *ตั้งต้นใหม่ และก้าวต่อไป*)

ธรรมชาติบาปถูกทิ้งไปกับ polar bodies ซึ่งทำให้ไข่ของผู้หญิง (ovum) ผลิตขึ้นมาโดยปราศจากธรรมชาติบาป อย่างไรก็ตาม เมื่อไข่ถูกผสมด้วยอสุจิ ก็เป็นมลทิน และผลักดันให้ธรรมชาติบาปมาถึงมนุษย์โดยอยู่ในทุกเซลล์ของร่างกายของมนุษย์ เว้นแต่ ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ (ดู *The Integrity of God* หน้า 49-53)

sin unto death บาปซึ่งนำสู่ความตาย คือการที่ผู้เชื่อซึ่งถอยหลังฝ่ายวิญญาณได้รับการตีสอนจากพระเจ้าถึงขั้นเสียชีวิต และพลาดที่จะเห็นพระพรหรือถวายเกียรติแด่พระเจ้าในความตายของตน

spirituality การดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ เป็นสถานะที่ผู้เชื่อกำลังมีสัมพันธภาพกับพระเจ้า เพราะได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผ่านการตั้งต้นใหม่

(The) **Tribulation 7 ปีแห่งความทุกข์เข็ญ** เป็นช่วงเวลาที่ทำให้ยุคแห่งอิสราเอล (the dispensation of Israel) ได้ครบอายุตามกำหนด ยุคแห่งอิสราเอลนั้นถูกยับยั้งไว้ชั่วคราวโดยพระเจ้าทรงนำยุคคริสตจักรเข้าแทรกในประวัติศาสตร์ตั้งแต่วันเพ็นเทคอสต์ในปี ค.ศ. 30 ยุคแห่งอิสราเอลจะต่ออีก 7 ปีหลังจากการรับคริสตจักรขึ้นไป เมื่อยุคแห่งอิสราเอลครบตามกำหนดแล้ว พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลกเป็นครั้งที่สองเพื่อครองโลก 1,000 ปี ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก (*The Divine Outline of History* 71-74; *Anti-Semitism* 104,109-15)

อักขระนุกรมข้อพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เดิม

ปฐมกาล

1:26-28.....10	19:31.....15, 36, 44, 58
3:15.....81	20:1-5.....63
6.....16	20:6.....44, 64
6:2-16.....16	20:9.....64
6:4.....16	20:10-23.....64
6:12-13.....17	20:14-21.....64
	20:27.....36, 44, 54

อพยพ

19:8.....31	26:11-12.....71
20:3-5.....30	26:30.....65

เฉลยธรรมบัญญัติ

22:18.....57,58	12:31.....64
23:23-24.....64	18:9.....64
25:21-22.....71	18:9-11.....109
32.....30	18:9-12.....44
32:1.....31	18:10.....35, 57, 69
32:2-5.....31	18:10-12.....54
32:4.....31	18:12.....19
32:9-14.....31	18:13-14.....110
32:24.....31	18:15.....110
32:28.....31	18:18.....110

เลวีนิติ

17:7.....15	20:17.....คัมภีร์
18:21.....12	29:17.....29
19:26.....35, 69	29:29.....36
	32:17.....12, 15

ผู้วินิจฉัย

2:1-365	28:1-2.....49
2:11-13.....29	28:3.....50, 58
2:13-14.....62	28:4-5.....50
3:7.....29	28:6.....51
16:23.....29	28:7.....52
	28:8.....53
	28:8-9.....54

1 ซามูเอล

5:1-7.....29	28:9.....53, 58
8:3-5.....47	28:10.....54
8:5.....47	28:11-13.....55
9:1-2.....47	28:14.....56
10:6.....22	28:15-16.....56
15:3-29.....47	28:16.....57
15:23.....35	28:18-19.....57
16:12-13.....48	28:19.....22
16:14-16.....25	29.....50
16:23.....25	29:4.....50
18:6-8.....48	30:1.....50
18:9-29.....48	31:3-4.....57

2 ซามูเอล

18:10.....25	2 ซามูเอล
19:9.....25	1:19-21.....57
22:1-2.....48	
24:6.....48	2 พงศกัมภีร์
24:10.....48	23:24.....44
26:9.....48	
28.....46	2 พงศาวดาร
	33:6.....58

โยบ	29:4.....46
1:6.....3, 16	35:5-6.....81
1:7.....3	64:6.....9
2:1.....3, 16	
38:7.....16	เยเรมีย์
	3:8-9.....29
สดุดี	15:16.....32, 87
32:5.....20	32:35.....12
51:1-4.....20	33:6.....79
66:18.....52	
91:1.....71	เอเสเคียล
106:34-37.....13	6:4-6.....30
106:34-38.....13	16:36.....63, 65
106:36-37.....15	16:39-41.....65
106:38.....12	21:21.....37
118:17-18.....54	28:12-15.....2
138:2.....8, 100	28:16.....3
สุกษายัต	ดาเนียล
8.....111	1:1.....37
23:7.....20	9:24-27.....11
23:23.....10	
	นาฮูม
อิสยาห์	3:4.....58
8:19.....45	
14:12.....1	เศคาริยาห์
14:13-14.....2	3:1-2.....4

พระคัมภีร์ใหม่

มัทธิว		
4:3.....84	17:19.....87	
4:6.....84	17:20.....88	
4:8-9.....10	17:21.....88	
7:22-23.....99	19:16-26.....9	
7:24.....99	22:30.....17	
8:14-15.....79	23.....9	
8:16.....79, 95	25:41.....3, 75	
8:28-34.....73	27:3-5.....11	
9:27-34.....78		
9:32-33.....17, 79	มาระโก	
9:33.....15, 24, 82	1:23-27.....78	
9:34.....82	1:24-27.....75	
10:1.....24, 86	1:25-26.....25	
10:2-8.....99	1:32-34.....78	
10:17-18.....86	1:34.....24	
10:19-31.....86	1:39.....24	
10:23-26.....86	3:11.....75	
12:22.....17	3:11-12.....78, 93	
12:24.....11, 74	3:15.....24	
12:25.....83	3:22.....11	
12:26-27.....84	3:30.....23	
12:28.....84	4:33.....110	
12:29.....85	5:1-3.....72	
12:30.....86	5:1-20.....78	
12:31-32.....83	5:3-5.....73	
17:15-20.....87	5:6-8.....75	
17:18.....25, 87	5:7.....75	

5:8.....	25, 74	8:30-31.....	16
5:9-10.....	75	8:31.....	75
5:11-13.....	76	8:36.....	24
5:12.....	24	10:1.....	86
5:13.....	25	10:17.....	86
5:14-17.....	77	10:19.....	89
5:18-19.....	78	10:20.....	87
7:21-23.....	70	11:14.....	24
7:25.....	23	11:14-26.....	78
7:25-30.....	78	11:15-19.....	11
7:29.....	25	11:24-26.....	17
9:17-18.....	17	13:11-17.....	17
9:17-29.....	78	16:19-31.....	16
9:25.....	24	16:22-23.....	43
9:25-26.....	25	18:9-12.....	9
9:38.....	78	23:39-43.....	16
16:9.....	78		
16:17.....	78	ยอห์น	
		1:3.....	79
ลูกา		1:12.....	14
4:33.....	23	3:3-7.....	116
4:35.....	25	3:18.....	6, 43
4:41.....	75	3:36.....	6, 89
8:2.....	25	4:24.....	ค้ำน้ำ
8:26-35.....	17	8:32.....	21, 87
8:26-37.....	17, 73	8:44.....	8
8:27.....	23	10:28-29.....	100
8:29.....	17	12:31.....	6
8:30.....	24	13:2.....	11
		13:11.....	99

13:21-30.....	11	19:14.....	97
14:23.....	110	19:15.....	97
14:23-24.....	111	19:16.....	98
14:26.....	111	19:17-19.....	99
14:30.....	6	19:18-19.....	97
15:19.....	70	23:8.....	90
16:11.....	6	26:18.....	14
16:12.....	111		
16:13.....	111	โรม	
17:4.....	82	1:4.....	79
18:2.....	11	1:16.....	93
18:5.....	11	1:22-25.....	28
		1:25.....	3
กิจการของอัครทูต		5:12.....	5
5:12.....	90	10:7.....	16
5:14.....	90	11:13.....	19
5:15.....	90	12:2.....	21
5:16.....	90		
5:17.....	90	1 โครินธ์	
5:18.....	90	2:16.....	41, 11
5:19.....	91	3:1-3.....	115
5:28.....	91	3:11-14.....	115
15:37-40.....	91	3:16.....	74
16:14-15.....	91	4:9.....	44
16:16-18.....	91	6:19.....	71, 74
16:19-24.....	94	6:19-20.....	26
16:25-39.....	94	10:6-8.....	66
16:31.....	5, 99	10:14.....	34
19:11-12.....	96	10:19-21.....	34
19:13.....	97	10:20-21.....	8
19:13-16.....	96	11:27-30.....	67

12:4-11.....	88	4:11.....	89
12:8-10.....	89	4:17.....	77
2 โครินธ์		4:22-23.....	103
2:11.....	6	4:30.....	67, 115
4:3-4.....	112	5:8.....	32
4:4.....	10	5:18.....	66, 87
5:8.....	44	6:10-11.....	70
6:16-17.....	34	6:10-12.....	106
11:3-4.....	9	6:10-17.....	6, 76, 105
11:13-15.....	6, 8	6:11.....	101
12:12.....	89	6:12.....	15, 106
กาลาเทีย		6:13-17.....	108
1:8.....	9	ฟิลิปปี	
2:8-9.....	91	2:9-11.....	98
3:1.....	94	โคโลสี	
3:2-3.....	9	1:13.....	14, 32
4:4.....	85	1:16-17.....	79
5:1.....	107	1:16.....	1
5:19-21.....	6	3:5.....	29
5:20.....	58	1 เธสะโลนิกา	
เอเฟซัส		4:13-18.....	8
1:21.....	15	4:16-18.....	44
2:2.....	15	5:19.....	67, 115
2:8-9.....	99	2 เธสะโลนิกา	
3:8.....	105	2:3-4.....	10
4:8.....	89	2:3-9.....	11
4:8-9.....	16	2:8-10.....	10
4:10.....	16		

1 ทิโมธี		2 เปโตร	
4:1.....	8, 21	2:4.....	16, 17
2 ทิโมธี		3:18.....	102
1:7.....	51	1 ยอห์น	
3:5.....	67	1:9.....	20, 22, 67, 98
3:16.....	111	2:15.....	20
ทิตัส		2:16.....	13
3:5.....	99, 116	3:8.....	13
ฮีบรู		4:4.....	87, 94
1:2.....	79	5:16.....	13, 54
1:10.....	79	2 ยอห์น	
4:12.....	100	10-11.....	10
9:5.....	71	ยูดา	
ยากอบ		6.....	16
1:8.....	77	วิวรณ์	
2:19.....	75	1:5-6.....	14
4:4.....	57, 109	9.....	15
4:6-7.....	14	9:11.....	16
4:7.....	14	12:4.....	3
1 เปโตร		12:10.....	4
2:2.....	103	14:13.....	44
2:9.....	14	19:20.....	11
3:18-22.....	16	20:1-3.....	16, 85
3:19-20.....	16	20:10.....	3
5:8.....	43, 112	20:12.....	99
5:8-9.....	104	20:15.....	99
		21:4.....	44

การศึกษาพระคัมภีร์

หลักคำสอนพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นใจความของคำสอนที่มาโดยการตีความหมายพระคัมภีร์ตามตัวอักษร เป็นมาตรการของความจริงฝ่ายวิญญาณ และจำเป็นสำหรับการเติบโตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ (มัทธิว 4:4)

หลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง (สดุดี 138:2) พระเจ้าทรงบัญชาให้คริสเตียนทุกคนเปลี่ยนความคิดเดิมให้เป็นที่ชอบพระทัยพระองค์ (โรม 12:2) การเปลี่ยนแปลงนี้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เชื่อเรียน และประยุกต์พระคำของพระเจ้ามาใช้ในชีวิต (2 โครินธ์ 4:16; เอเฟซัส 4:23)

หากคุณต้องการข้อมูลเพิ่มเติม (หรือส่งหนังสือ, CD หรือ DVD เป็นภาษาอังกฤษ) คุณสามารถติดต่อได้ที่ :

R. B Thieme, Jr., Bible Ministries
P.O Box 460829, Houston, Texas 77056-8829
หรือดูเว็บไซต์ที่
www.rbthieme.org

ถ้าคุณต้องการรับหนังสือเพิ่มเติม (ภาษาไทย) กรุณาติดต่อที่:

ตู้ ปณ. 319 ปณจ. เชียงใหม่ 50000

หรือเชิญแวะชมเว็บไซต์:

www.maxklein.org